

Vel-Nytt

Høsten 2020

HØYBRÅTEN VELFORENING
STIFTET 1926

Nr. 2 - 2020

Årg. 32

Øvre Høybråten gård.

(Foto: Vel-Nytt.)

Bli medlem av Høybråten Velforening!

Send en mail til Velforeningen: velhuset@hoybratenvelforening.no
- skriv inn navn, adresse, telefonnummer og gjerne e-postadresse.

Vel-Nytt utgis hvert halvår. Det deles ut til alle husstander,
i butikker, på skoler og til andre institusjoner på Høybråten.

Velkommen til Joker Høybråten!

På hjørnet av Folkvangveien/Høybråtenveien

I vår butikk finner du alt det du trenger til din daglige handel.

Vi har bl.a. Ukens Joker og Ukens Joker-garanti med laveste pris på varer du bruker mye av. Hver uke har vi også ukens tier.

**Åpent alle dager
hele året!**

NORSK TIPPING

HOS OSS ER DET
POST I BUTIKK

ÅPENT:
Hverdager 08.00–21.00
Lørdag 09.00–21.00
Søndag 09.00–21.00

Høybråten Høybråtenveien 51. Telefon: 22101122

Innhold

Leder: Korona treffer også Velforeningen.....	3
Planer og utbygginger m.m.	4
Solbakken Allé 28 – Gangveien	6
Utbygginger m.m. rundt Høybråten	6
Nytt fra Bydel Stovner	8
Private veier på Høybråten	10
Ansvarsforholdet i Høybråten-parken	10
Trafikksikringstiltak	11
Nybyggerspaltene	12
Høybråten pensjonistforening.....	14
Parkeringsplassen på stasjonen.....	14
17. mai 2020	16
Skolehagen	17
Henting av byfolk 1951	17
Høybråten skole	18
Stasjonsfjellet skole	19
Rødhet og ulven	19
Volkswagen 1600TL Fast Back	20
Regjeringens handlingsplan presentert på Liastua	20
Mange utfordringer for HSIL etter brannen ..	22
Bygdeoriginaler i min oppvekst etter krigen ..	26
John Bredes hagejernbane	28
Speidergudstjeneste/ Høstakkefest	29
Hyggelig overraskelse	29
Natteravner på Høybråten	30
Stigenga Borettslag etter brannen	30
Høybråten skoles musikkorps	32
Kjell Eriksen har fylt 85 år	33
Hva skjer i Høybråtenveien 79?	33
Høybråten Jeger- og Fiskerforening	34
Lions Oslo Høybråten	36
Nytt fra Slægga	38
Gamle minner	40
Lif Lagas eplehøst	42
Gunnar Rusten har «pensjonert» seg	43
Hagespalten	44
Strippet Jazz på Vardeheim	46
Høybråten Maleklubb	47
Kunst - kreativitet - Korona	47
Stor aktivitet på Enga	48

I redaksjonskomitéen:

Dag O. Jensen

Dag Oskar Jensen
(redaktør) (annonser),
tlf. 982 03 332.

Arild Rognlien
(annonser),
tlf. 959 33 577.

Ragnar Torgersen,
tlf. 900 55 880.

Lise Alstedt (korrektur),
tlf. 481 35 511.

Frødis Cederkvist Stenerud,
tlf. 413 98 061.

Kjersti Varang, tlf. 473 53 666.

Kjartan Haraldsen, tlf. 900 83 878.

Usignerte bilder/artikler
er tatt/skrevet av redaktøren.

Ansvarlig utgiver: Høybråten Velforening

Layout og redigering: Dag Oskar Jensen
og Kjartan Haraldsen (side 4 og 5).

Red. avsluttet 30. september 2020

Neste utgave mai 2021

Matr.frist. neste utg. 15. april 2021

Trykk: TS Trykk AS

Opplag: 3700

Korona treffer også Velforeningen

Villy Kolstad.

Som kjent har Velforeningen valgt å avlyse alle egne arrangementer i år.

Det startet med årsmøtet som først ble utsatt og til slutt ble avholdt digitalt. Dette skapte ingen store problemer og det var ingen protester fra våre medlemmer. På hjemmesiden ble årsberetning, regnskap og referat fra årsmøtet tilgjengelig for alle medlemmer. Årsregnskapet viste et godt år for Velforeningen.

Styret valgte også å avlyse Park-kvelden som var planlagt avholdt 9. juni i år.

Dette er et arrangement vi er stolte av og det har lange tradisjoner på Høybråten. Park-kvelden ble første gang arrangert på skolen i 1979 av Høybråten Ungdomskorps. Velforeningen tok over arrangementet i 1984, og i 1986 ble Park-kvelden flyttet fra skolen til parken.

Folk i alle aldre møtes i parken til en hyggelig kveld. Der er det underholdning av lokale krefter og flere foreninger får anledning til å vise seg fram.

Julegrantenningen første søndag i advent blir mest sannsynlig avlyst. Tradisjonen startet i 1980 hvor grana ble oppsatt i krysset Fredheimveien–Bergtunveien ved tidligere Holmsens magasin. Lysene ble tent, det var julemusikk, og det kom julenisse med poser til barna. Etter hvert ble plassen for liten og julegrantenningen ble flyttet til parken i 2006. Arrangementet samler mange barn og voksne og er godt kjent blant Høybråtens beboere. Faste innslag er skolekoret, Høybråten skoles musikkorps og representant fra kirken. Det samles ca. 1500 mennesker i parken denne ettermiddagen.

Mange klubber og foreninger på Høybråten merker følgene av Koronasituasjonen. Det er få aktiviteter som kan gjennomføres, og det vil merkes på økonomien til foreningene når inntektene uteblir. Arrangementer med lange tradisjoner blir avlyst.

Vi håper situasjonen snart bedrer seg, og vi ser fram til et normalt Koronafritt år i 2021.

Villy Kolstad
Leder av Høybråten Velforening

Linjeveien 5

Høybråtenstien 4

Planer og utbygginger m.m. på Høybråten

Ved Kjartan K. Haraldsen,
Redaksjonskomitéen

Denne gangen er det mange gjenganger i denne spalten. Og overraskende nok er det også prosjekter som allerede har fått byggetillatelse som er omsøkt på nytt, fordi man ønsker en annen løsning enn tidligere.

Sakene er hentet fra Oslo kommunes saksinnsyn og plan- og byggesaker. Mindre tiltak som garasjer og enklere påbygg blir ikke omtalt. Innmeldte saker etter 20. september er ikke tatt med.

Oppfølging av saker som er omtalt tidligere:

Fredheimveien 25

På eiendommen i dag står et eldre bevaringsverdig hus på en romslig tomt. Tiltakshaver har i flere runder foreslått oppføring av ulike typer boliger, men søknaden som nå er under behandling er en tomannsbolig over tre etasjer tilbake trukket fra veien. Utnyttelsesgraden av eiendommen blir dersom rammetillatelse innvilges på 22%. En tidligere innsendt søknad om oppføring av dobbeltgarasje er nå trukket. Det skal i stedet opparbeides felles parkeringsplass for det bevaringsverdige huset og tomannsboligen foran tomannsboligen. Berørte naboer har i flere runder protestert på prosjektet, som blant annet må søke om dispensasjon for total høyde på prosjektet.

Høgtunveien 6

Her ønsker man å oppføre en ny enebolig. Eksisterende bolighus og uthus bevares, men dagens garasje rives. Det nye bolighuset vil være over to etasjer og kjeller, og ha et fotavtrykk på 71 kvadratmeter. Utnyttelsesgraden på tomten vil være

på drøyt 18%. Plan- og bygningsetaten har nå innvilget rammetillatelse for prosjektet.

Folkvangveien 6

Her ønsker man oppføring av to eneboliger, i tillegg til den nyere boligen som allerede er på tomten. I tillegg ønsker man oppføring av underjordisk parkeringsanlegg. Plan- og bygningsetaten har i brev fra juli i år bedt om tilleggsinformasjon på flere punkter. Blant annet ønsker man oversikt over prosentandel av tomten som består av vannrette overflater, fordi etaten mener det kan se ut som at underjordisk parkeringsanlegg ikke er medregnet i oversikten. I tillegg mangler søknad om dispensasjon fra småhusplanen på total høyde, terrengoppfylling og støy, og etaten råder til å omprosjekttere tiltaket. Fristen for å innsende nye planer var opprinnelig 15. september, men arkitektkontoret som jobber for tiltakshaver har bedt om ytterligere utsettelse med begrunnelse av at de nå jobber med omprosjektering.

Vardeheimveien 18

Her ønsker utbygger å oppføre tre tomannsboliger og en tremannsbolig med et byggeareal på rundt 700 kvadratmeter på den 2913 kvadratmeter store tomten. Opprinnelig ønsket man seg en avkjøring til boligene fra Bredes vei. Dette medførte protester, fordi Bredes vei er en privat vei der man ikke ønsket økt trafikk. Plan- og bygningsetaten har nå innvilget rammetillatelse for prosjektet. Forutsetningen er at eiendommen får adkomst fra Vardeheimveien. Det gjør at adkomsten legges over Vardeheimveien 18C, som imidlertid har motsatt seg dette. I sin avgjørelse skriver Plan- og bygningsetaten at deler av det som nå utgjør tomten for prosjektet i Vardeheimveien 18 hadde tinglyst veirett nettopp over denne eiendommen. De ser at trafikk til 9 boenheter vil medføre økt trafikkmengde, i forhold til en tidligere enebolig, men viser til at den tinglyste veiretten ikke utelukker kjøring til mer enn én boenhet. Etaten har under tvil kommet

til at det omsøkte tiltaket ikke vil medføre en merbelastning som i våre dager er upåregnelige, eller som kan karakteriseres som urimelige. De understreker imidlertid at de kun har foretatt en prejudisiell vurdering, og at en endelig avgjørelse om søknaden er i strid med privatrettslige forhold bare kan avgjøres med bindende virkning av domstolen.

Uavhengig om dette får et rettslig etterspill eller ei, er det åpenbart for alle som ferdes i området at den lille stikkveien ned til tomten ikke akkurat er ideell for mye trafikk. Den er smal og bratt, slik at adkomst til disse boligene vil være veldig kronglete.

Linjeveien 5

Her ønskes oppført to nye eneboliger. Saken har versert noe tid. Nylig har Plan- og bygningsetaten bedt om at tiltaket omprosjekteres. Årsak er at den ene eneboligen er plassert 2,6 meter fra nabogrensen, og at en slik plassering ikke kan påregnes selv med nabosamtykke. Etaten viser til at tomten nylig er delt, og understreker at deling ikke betyr at kan står fritt til å etablere flere frittliggende bygningsvolumer på bekostning av andre hensyn. De påpeker at det eksempelvis kunne vært etablert en tomannsbolig, og at man ved å bygge i ett volum kunne unngått å måtte søke dispensasjon. Videre viser etaten til at hele eiendommen ligger i gul støysone. Plan- og bygningsetaten mener det er mulig å omprosjekttere ved å bruke bebyggelsen til å løse støyproblematikken.

Linjeveien 44B

På eiendommen i dag står det en eldre enebolig, som ønskes revet. Tiltakshaver har tidligere hatt forhåndskonferanse med kommunen ut fra planer om oppføring av flermannsbolig. Nå ber man om ny forhåndskonferanse etter å ha sendt inn nye tegninger, der man ønsker å oppføre tre boenheter med grunnflate på henholdsvis 71,5, 69,7 og 50,2 kvadratmeter. Totalt fotavtrykk for bygningen vil være 253,6 kvadratmeter, som er godt under maksimal utnyttelse på 24%. I tillegg planlegger man et underjordisk garasjeanlegg for 5 biler med adkomst via garasjeheis. Bygningens fotavtrykk inkludert anlegg under bakken vil være 336,7 kvadratmeter. Prosjektet har ennå ikke

Myrdalveien 10

Høybråtenveien 87B

fått tildelt saksbehandler, slik at forhåndskonferanse er ikke gjennomført.

Høybråtenveien 79

De nye eierne av eiendommen der blant annet dagens Kiwi-butikken ligger, ønsker å oppføre et tilbygg og påbygg, for at det totalt sett etableres 7 nye boenheter på eiendommen. Det har vært gjennomført skriftlig forhåndskonferansen med plan- og bygningsetaten, der det blant annet påpekes at tiltaket vil være avhengig av dispensasjon angående tillatt gesimshøyde, noe som ikke kan påregnes. Etaten viser til at eksisterende bygg er godkjent før dagens reguleringsplan og ikke kan legges til grunn.

Kleiva 21

Her er det en tomt på 1571 kvadratmeter hvor det er oppført en enebolig med frittliggende uthus. Uthuset er planlagt revet og det er søkt om oppføring av ny enebolig der uthuset ligger. Total utnyttelsesgrad på tomten vil være 22,2% når ny enebolig er oppført. Det er ikke innkommet merknader fra naboer på tiltaket, og Plan- og bygningsetaten har innvilget byggesøknaden.

Høgtunveien 3

Dagens bolighar fått innvilget rammetillatelse for å rives. Opprinnelig søkte man kommunen om oppføring av tre eneboliger i kjede. Dette er nå omprosjektert til tre rekkehus, som visuelt sett vil se ut som tre bygningskropper som henger sammen i boenhetenes inngangsparti. Hver boenhet får integrert garasje med plass til to biler. Prosjektet vil dele adresse med Høgtunveien 5 A-F.

Kleiva 7C

Her er det gitt igangsettingstillatelse for oppføring av to eneboliger med garasjer, hver på rundt 140 kvadratmeter.

Hesjeveien 19

Her er det gitt rammetillatelse til oppføring av en ny enebolig med kjeller og to etasjer og loft. Boligen får samme innkjørsel som dagens bolig benytter, og det er innvilget rivning av dagens garasje for å muliggjøre dette.

Nye byggesaker og forhåndskonferanser som er meldt inn etter 20. april 2020

Høybråtenveien 89 A-D

På eiendommen i dag står en enebolig med adresse Høybråtenveien 87B som fikk rivningstillatelsen i mars 2019. I mai i fjor ble det gitt rammetillatelse til oppføring av to tomannsboliger på tomten. Nå velger tiltakshaver å trekke søknadene om dette. I stedet ønsker man å oppføre fire eneboliger, som skal oppføres i tre etasjer inkludert loftsetasje. Boligene vil få mindre balkonger i 2. og 3. etasje. Grunnflaten pr. enebolig vil være 77,4 kvadratmeter. Total utnyttelsesgrad på tomten inkludert parkeringsplasser på terreng blir 24%, Gesimshøyden blir 6,5 meter og mønehøyden blir 9 meter.

Høybråtenstien 4

Her er det tidligere gitt rammetillatelse til oppføring av ny tomannsbolig. Eiendommen har etterpå skiftet eier, og nye eiere ønsker å gjøre arkitektoniske endringer på tomannsboligen som skal oppføres. Bygget er blant annet senket i terrenget for å tilfredsstille kravet til gesimshøyde.

Myrdalveien 10

Her ligger det en mindre enebolig fra 1912, som ønskes revet, for å gi plass til en ny enebolig. Byantikvaren har ingen innsigelser mot rivning, da det finnes andre bygninger i området med større antikvarisk verdi. Tiltakshaver ønsker å oppføre en enebolig med kjeller og to fulle etasjer. Det bebygde arealet vil være på 133,9 kvadratmeter. Tomten er på 570 kvadratmeter. Plan- og bygningsetaten har gitt rammetillatelse til rivning, og oppføring av ny bolig.

Høybråtenveien 60

Her ligger det en tomt på 606 kvadratmeter som i dag kun er bebygd med et uthus på 10 kvadratmeter. Tiltakshaver ønsker å oppføre en enebolig med et fotavtrykk på 145 kvadratmeter, som tilsvarer 24% utnyttelse av tomten. Boligen skal ha en L-form, tilsvarende flere andre boliger i området, og gesimshøyden er 6,8 meter. Ingen naboer har hatt innsigelser. Plan- og bygningsetaten har nylig gitt tillatelse til oppføring av boligen.

Bjørnheimveien 26

Her ligger det en tomt på 3000 kvadratmeter som i dag er regulert til kontor og lager. Tomteeier har ikke lyktes i å realisere dette, og ønsker å omregulere tomten til boligformål. Ønsket er å oppføre boligblokker på inntil 21 meters høyde, som skal romme 6 etasjer. Plan- og bygningsetaten ser store utfordringer med hensyn til en boligutvikling her, men ser samtidig kvaliteter i prosjektet og anbefaler at det bør utforskes videre i en planprosess. Forslaget er nå på offentlig høring, med uttalelsesfrist 12. oktober.

På oppslaget er det enkelt å se hvilke øvelser man kan gjøre på de forskjellige apparatene.

Høybråten friplass er ferdig

Det som tidligere har vært omtalt som en idrettslekeplass på nedsiden av Høybråten kirke, er nå endelig ferdigstilt. Stedet har fått navnet Høybråten friplass. Her er det anlagt en 200 meters rundbane med en rettstrekke på 60 meter. Innenfor løpsbanen er det oppført en rekke solide treningsapparater, og en plakat som utførlig viser hvilke øvelser det er mulig å gjennomføre på apparatene. I tillegg er det etablert det som ser ut som en kastegrop for kule. På området er det også oppført en liten lagerbod.

Her er det bare å stille seg opp og øve på å løpe 60 metern.

Solbakken Allé 28 - gangveien

Ved Ragnar Torgersen,
Redaksjonskomiteen

Det ble sendt inn anmodning til Plan- og bygningsetaten (PBE) om forhåndskonferanse for Solbakken Allé 28 (107/274) og 19 (107/260) i februar i år. Innsender var et arkitektfirma på vegne av firmaet Cava Eiendom AS med adresse på Nesbru. Undertegnede bor selv i Solbakken Allé og var interessert i å følge med på hva som eventuelt kunne skje med gangveien som går fra snuplassen i Solbakken Allé (blindvei) ut til Karihaugveien. Gangveien deler fysisk de to eiendommene i nr. 28 og nr. 19. Det forelå en situasjonsplan som vedlegg til anmodningen i februar med forslag om bygging av ni mindre eneboliger; seks stk. i nr. 28 og tre stk. i nr. 19. Eksisterende hus i nr. 28 skulle rives. Gangveien var ikke inntegnet i situasjonsplanen. Jeg omtaler nå videre både anmodningen om utbygging og forholdet til gangveien. På grunn av Koronaen ble det «avholdt forhåndskonferanse» 30. april som brev fra PBE. Etter dette begynner utfordringene for søker. Større deler av tomta i nr. 28 faller inn under reguleringsbestemmelsene for S-4220 Småhusplanen, men ikke hele tomta. Dette forholdet begrenser hvor det kan bygges. Totalt areal blir 2086 kvm (minus veggrunn), som med 24% BYA gir ca. 500 kvm areal til utbygging for nr. 28. I forhåndskonferansen (brevet) konstaterer PBE videre at grensejustering mot nr. 19 ikke er utført, og peker på at denne må være godkjent før en byggesak kan behandles. Derved faller søknaden for nr. 19 bort. PBE tar bare stilling til den delen som gjelder nr. 28. Neste utfordring: Miljødirektoratets støykart viser at nesten hele tomta ligger i rød støysone; bare noe i nordre del er i gul sone. Dette forutsetter bygging av relativt høye støyskjermer mot Karihaugveien. Undertegnede er som nevnt opptatt av

gangveien og sendte et innspill om dette til PBE datert 5. mai. Jeg understreker at gangveien må betraktes som «offentlig areal». Den har vært benyttet av beboerne på Høybråten i all tid, og det bør være hevd på å fortsette å bruke denne.

Neste ledd er brev av 1. juli fra Statens vegvesen om støyskermene. Det er søkt om inntil tre meter høye støyskjermer med ønsket plassering én meter fra tomtegrensen. Vegvesenet godtar ikke plassering av støyskerm annet enn på regulert byggegrense for nr. 28, muligens enda lenger inn der tomta grenser mot Karl Andersens vei. Begrunnelsen er at vegvesenet skal bygge sykkelekkspressevei i Karihaugveien og at det muligens kommer rundkjøring i Karl Andersens vei/Karihaugveien.

Neste ledd er en e-post av 5. august fra arkitektfirmaet. Her sies det at planene er endret og at det nå er planlagt å bygge fire hus i rekke på nr. 28. De jobber med hvordan de skal få plassert disse rekkehusene på tomta og hvordan kravet til støyskjermer skal løses. Det var ikke vedlagt noen ny situasjonsplan til e-posten, og det sies ikke noe om gangveien.

Undertegnede har ved å søke i grunnboken funnet ut at det er nr. 28 (107/274) som eier grunnen som gangveien går på. Kan de eventuelt komme til å gjøre noe med gangveien i forbindelse med plassering av de fire husene i rekke? Spørsmålet er om PBE vil «passe på gangveien» når den endelige søknaden om utbygging i nr. 28 kommer. Hvis gangveien blir sikret, bør ansvaret for forvaltningen formelt overtas av Bymiljøetaten (BYM). De bør sørge for klipping av hekken, reparasjon av asfalt, fjerning av snø m.m. BYM må hvis mulig, sette dette bort til det firmaet som har tilbudet på driftsansvaret for Solbakken Allé m.m.

Til naboene som får nabovarsel om en stund og til de som bruker gangveien: Send eventuelt en e-post til PBE hvor dere begrunner at gangveien må opprettholdes. Følg med på Saksinnsyn i PBE framover.

Utbygginger m.m. rundt Høybråten

Ved Ragnar Torgersen
Redaksjonskomiteen

Karihaugveien 22

Denne plansaken (detaljregulering) ble sist omtalt i Vel-Nytt høsten 2019. Saken har pågått siden 2015. Området er nært tilknyttet Furuset, men ligger i bydel Stovner. Det grenser til Granstangen, Karistien og Karihaugveien. På sensommeren ble saken oversendt fra Plan- og bygningsetaten til byrådsavdeling for byutvikling for politisk behandling. Det er stor uenighet mellom utbygger JM Norge AS på den ene siden og Plan- og bygningsetaten (PBE) og Statens vegvesen på den andre siden, noe som har ført til at det foreligger flere planforslag. Uenigheten har primært grunnlag i hva som skal bygges i feltet som ligger nærmest Karihaugveien/E6. JM Norge vil i utgangspunktet totalt ha ca. 650 boliger i 5–9 etasjers blokker med barnehage, forretning, seniorsenter og grendehus og torg i tillegg. PBE anbefaler ikke dette planforslaget og har utarbeidet to andre alternativer. De vil i området i syd mot det støyutsatte feltet inntil Karihaugveien og E6, ha en blanding av næring og boliger eller bare næring. JM Norge vil derimot ha boliger med støyskjermer her. Statens vegvesen har inngitt innsigelse mot plassering av boliger i dette støyutsatte feltet mot syd. Det har vært andre uenigheter i tillegg bl.a. knyttet til passering av sykkelveien og Granstangen, men her ser det ut til at man har funnet løsninger. Etter all sannsynlighet vil saken havne til mekling hos Fylkesmannen. Til slutt kan det eventuelt bli Kommunaldepartementet som avgjør hva som skal tillates av utbygging.

Furuset Hageby/Furuset sykehjem

Omsorgsbygg Oslo KF foreslår å bygge et sykehjem etter landsbyprinsippet med plass til omtrentlig 112 beboere. Denne tomta grenser til Granstangen i vest, Granstangen skole i nord og har også felles grense i sydøst mot utbyggingen i Karihaugveien 22. Saken ble grundig omtalt i Vel-Nytt våren 2020. Plan- og bygningsetaten anbefaler det foreliggende planforslaget. Dette ble i august oversendt til byrådsavdeling for byutvikling for politisk behandling. Vi kan regne med at det om noen tid vil komme et sykehjem her, muligens primært for demente?

Karihaugveien 89 – kryss med Karl Andersens vei?

Karihaugveien 89 AS v/Eiendomsspar eier eiendommen Karihaugveien 89. Denne ligger på motsatt side for bebyggelsen mellom Skanseveien og Karl Andersens vei og mot E6. De har lenge hatt ønske om en annen avkjørsel ut i Karihaugveien. I august 2019 fikk de godkjent en ny avkjørsel ut i Karihaugveien rett imot

Gangveien.

(Foto: Vel-Nytt.)

Karl Andersens vei. Denne skulle komme i tillegg til dagens noe farlige avkjørsel. Parallelt med dette har det alternativt vært arbeid med forslag om en rundkjøring i krysset Karihaugveien/Karl Andersens vei. En rundkjøring vil gi en sikrere utkjøring fra Karihaugveien 89, og Eiendomsspar ville kunne stenge dagens avkjørsel. Så langt vi har funnet ut, er det ikke tatt noen avgjørelse om etablering av rundkjøring. Dette skyldes nok at Statens vegvesen parallelt planlegger forlengelse av sykkel-ekspresseveien i Karihaugveien fra der den i dag slutter ved Skanseveien og videre til grensa mot Lørenskog og så visstnok til Solheim kollektivterminal. Skanseveien skal trolig stenges med snuplass mot Karihaugveien. Sykkelveiens kryssing av Folkvangveien og av Karl Andersens vei bør ifølge Statens vegvesen være lik, og dette kan det muligens bli vanskelig å få tilpasset til en eventuell rundkjøring i krysset Karl Andersens vei/Karihaugveien. Redaksjonskomiteen har hatt vanskeligheter med å finne skriftlig materiale, som sier mer om når denne sykkel-ekspresseveien kommer og om hvilken kryss-løsning som kan bli valgt.

Karihaugveien 89 – felling av trær og økt støy

Vi omtalte i forrige Vel-Nytt at Karihaugveien 89 AS v/Eiendomsspar hadde felt mange trær og villniss på tomteområdet inntil egen parkeringsplass. Mange beboere i Karl Andersens vei og til dels Granliveien opplevde økt støy. Plan- og bygningsetaten sendte tidlig i våres brev til eier og ba om en redegjørelse. Det forelå i juni svar fra Eiendomsspar. De konkluderer med at den gjennomførte trefellingingen ikke er søknadspliktig og således ikke ulovlig. De mener dessuten at det vegetasjonsbeltet som står igjen er i henhold til de reguleringsbestemmelsene som gjelder for eiendommen. I gjeldende reguleringsplan for eiendommen Karihaugveien 89 framkommer det av reguleringskartet at Eiendomsspar kan bygge ut relativt mye i begge ender av eksisterende bygninger, samtidig som de kan

øke høyden på de samme eksisterende bygningene. Eiendomsspar sier i brevet fra juni: «Eiendommen planlegges utviklet i løpet av de nærmeste årene, i henhold til gjeldende reguleringsplan» . . . Hvis eiendommen bygges ut, vil mye av støyproblemet fra E6 for beboerne på Høybråten bli løst. De felte trærne og villnisset måtte da ha blitt fjernet. Skjer det derimot ingen utbygging fra Eiendomsspars side, kan man jo håpe på at Statens vegvesen bevilger midler til en støyskjerm langs E6. Men det vil nok ta laaang tid.

T-bane til Lørenskog

En gjenganger i Vel-Nytt: Som tidligere nevnt har en forstudie fra Ruter konkludert med at det er fornuftig å forlenge T-banen fra Ellingsrud via Visperud til Lørenskog sentrum. Det foreligger forslag til tre mulige traseer med tilhørende endestasjoner. I tillegg til manglende finansiering går innvendingene nå på at det ikke er plass i Oslotunnelen til å øke avgangsfrekvensen på Furusetbanen fra dagens åtte avganger pr. time. For at prosjektet til Lørenskog av denne grunn ikke skal bli skjøvet altfor langt ut i tid, antydes det at et nytt signal-system for T-banen i Oslo muligens kan gi den nødvendige økte kapasiteten. Alternativt antydes det å utvide kapasiteten gjennom økt bruk av T-baneringen i Oslo. Fylkesrådet i Viken skal trolig behandle en sak om dette i høst. (Kilde: Viken fylkeskommune). Uansett vil det gå lang tid før noe skjer i praksis!

Lørenskog kommuneplan, samfunnsdelen

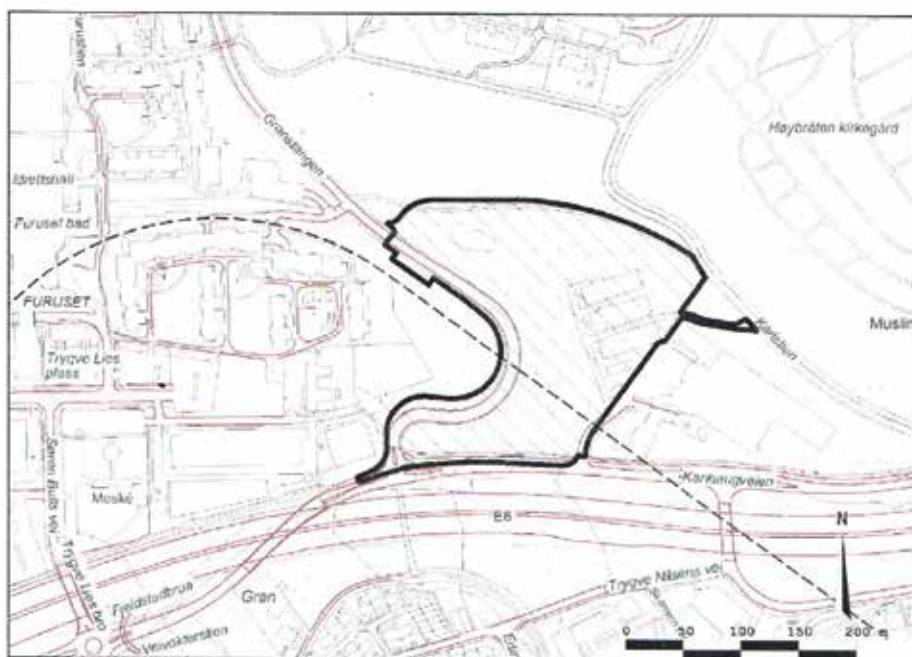
Lørenskog kommune har hatt forslag til ny kommuneplan, samfunnsdelen, ute til offentlig ettersyn med høringsfrist 11. september. Lørenskog er en kommune i rask utvikling med grense til de to bydelene Stovner og Alna i Groruddalen. Oslo kommune har avgitt en samordnet høringsuttalelse for ulike etater i Oslo og de to nevnte bydelene. Redaksjonskomiteen har litt fritt plukket momenter fra denne.

Lørenskog kommune har opplevd en kraftig boligvekst og en årlig befolkningsvekst på over tre prosent de siste årene. Ifølge SSB var det i 2019 over 10 000 personer med bostedskommune Lørenskog og arbeidssted Oslo, mens nærmere 5500 personer bodde i Oslo og jobbet i Lørenskog. Dette gjør Lørenskog til en viktig kommune og en sentral del av regionen med felles arbeids- og boligmarked, og med økende behov for et godt kollektivt reisetilbud. Lørenskog er en del av bybåndet, og kommuneplanens føringer har stor betydning for trafikk, klima og miljø, også i Oslo. Groruddalen blir sentral i den regionale utviklingen med sin beliggenhet mellom Lørenskog sentrum og Hovinbyen. Det må derfor være et regionalt perspektiv i den felles by- og næringsutviklingen. Lørenskogs planer og utbyggingsprosjekter må være i tråd med Regional plan for areal og transport i Oslo og Akershus, slik at utviklingen ikke øker biltransporten inn mot Oslo. Det må bli et bedre kollektivtilbud mellom Oslo og Nedre Romerike ifølge Bydel Alna.

Gjeldende arealstrategi i Lørenskog innebærer videre utvikling i fem prioriterte vekstområder: Lørenskog sentrumsområde, Lørenskog stasjon/Ødegården, Fjellhamar ved togstasjonen, Visperud og Nordbyhagen/Ahus-området. Oslo kommune er opptatt av klimautfordringene og oppfordrer til Lørenskog kommune at de i de fem nevnte utviklingsområdene legger til rette for at det bygges innenfra og ut, slik at den økende andelen reiser foretas med gange, sykkel og kollektivtransport.

Ellers vil redaksjonskomiteen trekke fram følgende momenter:

- * Karihaugen/Visperud er viktige utviklingsområder og det må komme en felles fremdrift for best mulig å sikre en helhetlig utvikling på tvers av kommunegrensen.
- * Arealbruken i Lørenskog må ses i sammenheng med mulige kollektivløsninger; det være seg T-bane, tog eller buss. Vi vil

Skisse over området Karihaugveien 22.

Lørenskog Hus.

bemerke at dagens meget sterke bolig- og til dels næringsutbygging i Lørenskog sentrumsområde, foreløpig ikke ser ut til å være samordnet med en tilfredsstillende kollektivdekning, f.eks. T-bane.

* Ved etablering av den nye sykkelveiforbindelsen fra Karihaugen er det naturlig at denne sammenkobles med tilsvarende sykkelveibygging i Lørenskog.

* Ellingsrudelva er flomutsatt på begge sider, og det tilsier felles innsats for å løse utfordringene.

Oslo

Nytt fra Bydel Stovner

Ved Sarah Pierstorff
Kommunikasjons-
rådgiver i Bydel Stovner

Aastatunet og Stovner bad behandlet i byrådet

Reguleringsplanen for Aastatunet (Aasta Hansteens vei 2 m.fl.) ble behandlet i Oslo byråd 3. september, for videre behandling i Oslo bystyre. I sin innstilling til bystyret går byrådet inn for alternativ 1, det vil si planforslaget fra Kultur- og idrettsbygg. Det legges opp til å bygge Stovner bad, 150–200 boliger, 85 omsorgsboliger, mulighet for kontorer og næringsvirksomhet, ny strøgsgate og park med mulighet for parklokk/gangbro over T-banen. Planen er at dette vil gi god byutvikling av et stasjonsnært område, samtidig som hele området skal få et løft og bli et mer urbant område. Dette er et viktig skritt nærmere et nytt kommunalt bad på Stovner som vil bli til glede for innbyggerne i Groruddalen.

Barnehageutvikling i Bydel Stovner

I Stovner bydelsutvalgs møte i september

sto status og veien videre for barnehageutvikling i Bydel Stovner på kartet.

Et sentralt punkt er utbygging av barnehagetilbudet i bydelen. Av saken går det fram at flere barnehageplasser er ønsket i delbydel Høybråten, hvor det pr. i dag er fire barnehager (to kommunale og to private). Det er en dekningsgrad på under 50% innenfor bydelens grenser, men en høy andel barn går i barnehage utenfor bydelen, særlig i Bydel Alna. Det er en utfordring å finne passende tomter for å bygge nye barnehager i området. Det jobbes derfor videre med alternative muligheter nær Høybråten, bl.a. er det satt i gang en mulighetsstudie for bygging av barnehage i Jorines vei.

Det er kun i Høybråten-området i Bydel Stovner det finnes et udekket behov for barnehageplasser i nærområdet. Det har de siste årene vært kontinuerlig vurdering av mulige tomter for ny barnehage, uten at dette har latt seg løse. Det siste konkrete forslaget ble behandlet i bydelsutvalgets sak 49/18, hvor det ble vedtatt at tomt ved Høybråten skole ikke skulle omreguleres til barnehage, men reserveres til framtidig skoleutbygging.

Rehabilitering av Øvre Høybråten barnehage

Øvre Høybråten barnehage i Solbakken Allé 4 a skal rehabiliteres i høst. Tiltaksplanen er Omsorgsbygg Oslo KF, ansvarlig for byggeplanene er Asplan Viak AS. Barnehagen skal få nytt ventilasjonsanlegg fra et nytt tilbygg, samt pusses opp innvendig. 67 barnehagebarn og personalet flyttet ut av barnehagen i midten av september, og skal holde til på gamle Stig skole fram til bygget er ferdig oppusset. Rehabiliteringsarbeidet skal ta cirka et halvt år.

Status for beboerparkering

Hva som skjer videre med ordningen med beboerparkering er ikke avklart. Saken ble behandlet i Stovner miljø- og byutviklingskomité 10. mars, og i innstillingen fra dette møtet ber komiteen bydelsdirektøren tilrettelegge for ett eller flere møter for å gi befolkningen mulighet til å gi bydelsutvalget råd, samt gi mulighet for å fremme synspunkter gjennom andre egnede kanaler før komiteen utarbeider innstilling.

På grunn av Koronaviruspandemien har det ikke vært anledning for bydelen å in-

vitere innbyggerne til innspillmøter om beboerparkering.

Velkommen til Frisklivssentralen høsten 2020

Frisklivssentralen Bydel Stovner er et tilbud til deg mellom 18–67 år som har økt risiko for, eller allerede har utviklet sykdom, og som har behov for hjelp til å endre levevaner og mestre dine helseutfordringer. Vi holder til i Verdenshuset på Haugenstua, Ole Brumms vei 1. Alle tilbud er gratis.

Frisklivssentralen hjelper deg med å bli mer fysisk aktiv, få et sunnere kosthold, slutte å snuse eller røyke og å sove bedre. Sammen setter vi konkrete mål og vi gir deg støtte til å gjennomføre det du har planlagt.

Noen av våre tilbud:

- Individuelle helsesamtaler.
- Kostholdsveiledning og treningsveiledning.
- Bra-mat for bedre helse (kurs).
- Gruppetreninger ute.

Ta kontakt med fastlegen for henvisning (frisklivsresept) eller direkte med oss (tlf. 404 04 530), så hjelper vi deg i gang.

Sommerjobb for ungdom

Bydel Stovner gjorde et stort løft med sitt prosjekt for å få ungdom i sommerjobb, sommeren 2020. Til en stor grad ble lønn betalt av bydelen, mens ungdommene fikk viktig jobberfaring og en fot inn i arbeidslivet. Flere av ungdommene har fått ordinær ansettelse i etterkant av sommerjobb-prosjektet.

531 ungdommer søkte om sommerjobb, mens 223 kom gjennom nåløyet og fikk jobb. Sommerjobbene ble delt i to puljer, der første pulje jobbet de tre første ukene av skoleferien, mens pulje to jobbet de tre siste ukene før skolestart.

Det var stor variasjon i sommerjobbene. Noen drev landbruksarbeid på Linderud gård, Bogstad gård og Persbråten gård i Bærum, andre jobbet f.eks. i blomsterbutikk, klesbutikk, matbutikk, treningssenter, på Deichmanske bibliotek eller med rengjøring. En del var ansatt internt i Bydel Stovner, bl.a. med vedlikehold av grøntarealer, med IKT-arbeid og på sykehjem. Stovnerungdommene jobbet i hele Oslo, i Bærum og på Romerike. I evalueringen av prosjektet melder både ungdom og arbeidsgivere at de er svært fornøyde. *Alf*

Stovner bad.

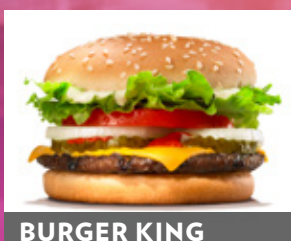
Øvre Høybråten barnehage.

STØRRE OG BEDRE PÅ SERVERING!

BAKERIET

BURGER KING

VANILLA CAFÉ

**TERASSEN KAFÉ
OG RESTAURANT**

ESPRESSO HOUSE

KEBAB KOMPANIET

GONDOL

NARVESEN

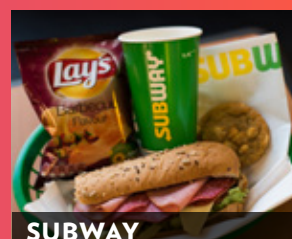
MAX GRILL

NISHIKI SUSHI & WOK

**BENDIT BAR &
RESTAURANT**

SUBWAY

10-21 (19)
www.stovnersenter.no /

Stovner Senter
Managed by CITYCON

93 BUTIKKER
22 ELBILPASSER

Private veier på Høybråten

Ved Dag Oskar Jensen, redaktør Vel-Nytt

En oppklaring av Bymiljøetatens ansvarsforhold for private veier på Høybråten.

I forbindelse med en byggesak i Vardeheimveien var det ønske om å bruke Bredes vei som transportvei. I den forbindelse fikk Velforeningen en forespørsel om definisjonen av «velvei» og om bruken og ansvaret for slike veier.

De færreste er kanskje klar over hvor mange såkalte «velveier» det finnes på Høybråten, og hvordan ansvarsforholdet er når det gjelder drifting av disse veiene. Begrepet «velveier» er en gammel betegnelse på private veier, og brukes ikke lengre. Ordningen i gamle dager var at Velforeningen hadde et driftsansvar for den private «velveien» med økonomisk støtte fra kommunen. Men det finnes faktisk fortsatt ganske mange private veier på Høybråten. Noen av dem tar Bymiljøetaten et ansvar for, andre ikke.

Velforeningen har bedt etaten klargjøre hvordan ansvarsforholdet er når det gjelder disse veiene, og her er svaret vi fikk:

«Bymiljøetaten (BYM) kan si følgende om drift av private veier: Når det gjelder spørsmål om kommunal drift av private veier, uavhengig av reguleringsformål, såkalte

velveier, er det følgende å si om denne gamle ordningen; Enkelte gamle, private veier har blitt vinterdriftet av kommunen fordi de ble ansett av kommunen som attraktive for andre enn kun beboere å benytte. Ordningen innebærer at kommunen forestår all vinterdrift med brøyting og strøing samt vårrengjøring. Alt annet vedlikehold og drift påligger de private å utføre.

Denne type ordning inngås ikke lengre. Dersom det settes opp private parkeringsreguleringer eller bommer som begrenser allmenn tilgjengelighet på veinettet, opphører den kommunale vinterdriften. For at en privat vei skal kunne overtas til kommunal helårsdrift, må følgende forhold være avklart: Veien må ha en offentlig veiregulering, den må være av allmenn interesse å benytte og ikke ende opp kun i private gårdsplasser. Veien må videre være bygd i henhold til Oslo kommunes standarder og normaler. Det vil være forslagsstiller

til endringen som må bære kostnader ved ombygning.»

Mange private veier på Høybråten

Både hele veier og deler av veier på Høybråten er private.

En strekning av **Bergtunveien** som går fra Fredheimveien og ned til Linjeveien er privat vei og driftes ikke av BYM.

Bjerkeliveien er privat vei og driftes ikke av BYM.

Bredes vei er privat, men driftes fra Myrbakkveien og inn til snuplassen. Resten av Bredes vei driftes ikke av BYM.

Myrbakkveien er privat på strekningen som går fra Starveien til Bredes vei, og driftes ikke av BYM.

Eneboveien, Hornfjellveien, Hagastubben, Myrdalveien og Skogstien er private veier og driftes ikke av BYM.

Det samme er tilfelle med **Høybråtenstien** som ble opparbeidet av Høybråten Velforening i 1968. Den ble i 1987 asfaltert med støtte fra Velforeningen og Oslo Veivesen. I 1997 ble veien omregulert fra offentlig trafikkområde til privat vei. Driftes i dag ikke av BYM.

HF

Både Bredes vei og en del av Myrbakkveien er private veier.

Ansvarsforholdet i Høybråten-parken

Høybråten Velforening får fra tid til annen henvendelser fra folk som har meninger om hva som bør gjøres i Høybråtenparken. Det er derfor på sin plass med en avklaring av ansvarsforholdet i parken. Det er Bydel Stovner som er ansvarlig for drift av parken, og det er også bydelen som er ansvarlig for alle installasjoner, som f.eks. lekeapparater og basketballkurven. Bydelen og Velforeningen har en avtale om utvikling, drift og vedlikehold av parken. Trærne i parken forvaltes av Bymiljøetaten, og inngår derfor ikke som del av avtalen.

Målsetting for samarbeidet

- At Høybråtenparken skal være et attraktivt møtested i lokalsamfunnet.
- At samarbeid om drift og vedlikehold av parken skal være forutsigbart og skriftlig dokumentert.
- At arrangementer for hele befolkningen blir gjennomført.

Høybråten Velforenings ansvar

- Ivareta rutinemessige driftsoppgaver, slik som gressklipping og søppelplukking, samt annet tilsyn med parken.

- Medansvar for brøyting og legging av skøyteis på asfaltbanen.
- Ansvar for bruken av scenen.
- Gjennomføring av tradisjonsrike arrangementer, som julegrantenning og parkkveld.
- Informere aktører som vil bruke parken til arrangementer om at de må varsle Bydel Stovner om arrangementet og forespørre bydelsoverlegen dersom det

planlegges å bruke høyttalere eller annet som kan gi generende støy. Varsel eller forespørsel skal rettes til

postmottak@bsr.oslo.kommune.no

- Informere aktører som vil bruke parken om at de må rydde opp etter seg.

Bydel Stovners ansvar

- Medansvar for drift som søppelplukking og annet tilsyn.
- Ivareta brøyting og legging av skøyteis på asfaltbanen.
- Kontroll av lekeapparater og utstyr.
- Behandle mottatte varsler og forespørsler om arrangementer i Høybråtenparken.

Dag Oskar HF

Trafikksikringstiltak

Innsnevring i Bikuben

I 2017 vedtok Oslo kommune å gjøre flere trafikksikringstiltak i veiene på Høybråten. Vel-Nytt har fulgt framdriften og her kommer siste oppdatering om saken.

Ved bussholdeplassene i Vardeheimveien og Bikuben var det opprinnelig besluttet å bygge fartsdemper i form av innsnevring med fortau. Av hensyn til vinterdrift ble dette vanskelig. I stedet er det blitt bygget fartsdemper i form av innsnevring i kombinasjon med minihump (busshump). Disse er blitt til i løpet av sommeren, i Bikuben ved nr. 12 og 19 og i Vardeheimveien ved nr. 12 og 17. I Høybråtenveien er det bygget en ved nr. 70.

I Høybråtenveien vest for Solbakken allé så Bymiljøetaten på mulighetene for å bygge innsnevring med fortau ved bussholdeplassen. Dessverre ville det komme i konflikt med varelevering til Joker Høybråten.

Ett trafikksikringstiltak gjenstår nå: en utvidelse av fortauet i Solbakken Allé ved Høybråtenveien. *Kjersti Varang.*

Vel-Nytt søker ny medarbeider

Vi er seks frivillige som for tiden arbeider med Vel-Nytt. Vår medarbeider på spalten **Planer og utbygginger m.m.** har ikke lenger anledning til å være med.

Vi søker derfor en etterfølger; en som har lyst til å holde seg orientert om byggeprosjekter m.m. på Høybråten, og skrive om dette for Vel-Nytt.

Hvis dette er noe for deg, så ta kontakt med Dag Oskar Jensen, tlf. 98203332 eller på mail dagoskar@icloud.com

(Foto: Frøydis Cederkvist Stenerud.)

Har du enda ikke skaffet deg boka om Høybråtens historie?

- Les historien om hvordan Høybråten er blitt formet.
- Om kampene for å få skole, kirke og jernbanestasjon.
- Om den omfattende handelsvirksomheten.
- Om de mange personlighetene.
- Om det allsidige foreningslivet

Boka kan kjøpes/bestilles ved henvendelse til Velforeningen ved **Dag Oskar Jensen**, tlf. 98 20 33 32 eller e-post dagoskar@icloud.com

Prisen er kr. 200,- for medlemmer og kr. 250,- for ikke-medlemmer.

Ved postforsendelse kommer porto på kr. 100,- i tillegg. Forhåndsbetaling kan sendes kontonr. 9005.05.85092 eller betaling kan skje kontant ved henting av boka etter avtale med selger.

Høybråten Velforening

Nybyggerne på Høybråten

En vandring i Høybråtens tidlige historie Ved Rolf Edvard Torbo Lokalhistoriker

Jeg går bare noen få meter hjemmefra og svinger inn til det sjarmerende lille murhuset som er nærmeste nabo til skolehagen på hjørnet av Folkvangveien og Bekkevollveien. Jeg har vært her før: Min beste venn i barndommen, Simon Fuglestad, vokste opp i dette huset og vi har mange felles minner.

«Bekkevold 1906» Gnr. 107. bnr. 26 Bekkevollveien 7

Huset er trolig det aller første nybyggerhuset på Høybråten. Det ble bygget av Ole Stenersen allerede i 1906. Ole var tømmermann og overdro eiendommen til Konrad Stenersen i 1912, men beholdt borett i huset. Eiendommen var romslig på drøye 5,4 dekar og omfattet også en låve. Tomta strakk seg helt ned i en spiss til Idrettsveien.

Konrad selger eiendommen til jernbane-kontorist Ludvig Alfred Pedersen (f. 20.11.1865) og hustru Marie Susanne (f. 3.12.1865) 5. september 1924. De har eiendommen til 1937 da de solgte til John Fuglestad (6.7.1901–10.4.1989) og hustru Helga (4.3.1905–15.10.1996). Målebrevet er datert 26.1.1938. John var fra Stavanger og Helga fra Åna-Sira. De møttest i Sauda; John var murer på Smelteverket og Helga var hushjelp. De giftet seg i 1929. Veien videre for det unge parett gikk til Lørenskog i 1931. De bosatte seg i Skårerveien like ved Sangerhallen.

Helga var husmor hele sitt voksne liv med omsorg for deres 4 barn: Frøydís f. 2.4.1934, John Harry f. 26.11.1936, Sølvi f. 28.10.1939 og Simon f. 25.1.1946. Alle lever fortsatt. Det ble John Harry som overtok eiendommen på Høybråten som

sammen med sin fru Solveig bygde sitt eget hus på eiendommen i 1958.

John var murer og drev som selvstendig næringsdrivende i alle år. Han tok jobber for forskjellige større byggefirmaer. Eiendommen «Bekkevold» har gitt navnet til veien som går rett forbi – og veien bærer sitt navn med rette! Veien var opprinnelig nærmest et bekkefar, vått og sølete gjennom hele sommeren. Det var ikke uvanlig at oppsitterne brukte slagstøvl på vei til stasjonen. Støvlene lot de stå igjen på venterommet og skiftet til bedre sko for byturen. Støvlene sto tålmodig og ventet på tilbaketuren til Bekkevollveien! I gamle dager var det mange dammer rundt på Høybråten med tilhørende små bekker som sildret og rant. En av disse bekkene rant langs «Bekkevold» og kom fra skogen innafor Solbakken allé og fulgte traseen som etterhvert ble Folkvangveien. Denne bekken dannet i sin tid tomteskillet til skolehagen. Det var dammer også ved Myhregården, Woxholdtdammen og en dam mellom Bekkevollveien og Fredheimveien. De gav alle sitt bidrag til søla i Bekkevollveien!

Da familien Fuglestad overtok eiendommen i 1937, var det forøvrig flere brønner inne i kjelleren: tror ikke jeg har hørt om «innendørsbrønn» tidligere?

Som hyppig leser av de gamle manntallene fra Høybråten, er det lett å konstatere at få eller ingen av nybyggerhusene var eneboliger. For å hjelpe på økonomien var utleie av et rom eller to en god løsning. Slik også med «Bekkevold» som i utgangspunktet ikke var noen stor bolig. John og Helga leide ut 2. etasje (under skråtak) i mange år helt til Simon ble født i 1946. Et par av

de som leide, var ekteparet Bøn som flyttet til Myhregården og familien Anne Rolfsen som var hushjelp for Karl Andersen. Anne «arvet» forøvrig huset etter Johs. Andersen i Myrdalveien.

Den store tomte ble delt i 1950. Trekanten med spiss ned til Idrettsveien ble fradelt og delt opp i flere nye tomter. På denne tiden var det vanlig at smørfabrikkene solgte sine produkter «på døra» til folk. John fikk besøk av en slik selger fra «Dagny» smørfabrikk. Han overtalte John til å selge, og slik gikk det til at Heldal, Holmsen, Galgerud, Webjørnsen og flere kunne bygge sine nye hjem tidlig på 1950-tallet!

Jon Harry dro i militæret i 1956 rett etter at han giftet seg med sin Solveig som måtte vente litt på sin soldat. De flyttet inn på ett rom i 2. etasje i 1957, men kunne flytte over allerede året etter i nybygd, vakker enebolig.

Solveig er Lørenskog-jente, vokst opp like i nærheten av gamle «Framtia» kino.

De fikk tre barn: Bjørn f. 24.9.1957, Vidar f. 17.6.1961 – d. 25.8.1992 og Kristin f. 7.4.1967.

John Harry gikk i sin fars fotspor og ble bygningsarbeider. Han ble tømmermann. Hans yrkeskarriere startet allerede i 13-årsalderen selv om den første jobben var enda tidligere: som visergutt hos Sivert Sletbak på Myhregården. John Harry er en av de som kan huske de blytunge turene med viserguttsykkel og tilhenger opp til Bakaas gård med 22 liter melk i blanke flasker!

John Harry begynte som lærling allerede som 13-åring, men det var (u)lovlig tidlig. Han ble derfor håndlanger for faren før Harald Hansen hjalp han inn på Sogn Yrkesskole. Det ble 16 år hos Martin Grothe som bygde «husbankhus» i store mengder. I 1972 begynte han i Fagbygg som bl.a. bygde ut både Romsås og Ellingsrudåsen. Han ble formann i 1981. Bedriften ble kjøpt opp av PEAB og her jobbet John Harry fram til pensjoneringen i 1999. Siste jobben ble sjukehotellet på det nye Rikshospitalet på Gaustad.

John Harry er veteran i «Birkebeinern» (Losje Haakon); Han har lengst ansiennitet av alle med sine 55 år!

Solveig var i sine yngre år ansatt hos Thorvald Iversen Boktrykkeri i Oslo. Etter husmorkarrieren ble det nesten 20 år som gledespredende ansatt i Øvre Høybråten barnehage!

Idag er det datteren Kristin som bor i et påbygd «Bekkevold» sammen med sin mann Jarle Brodshaug (f. 27.5.1963). Sammen har de utvidet det gamle murhuset uten å ødelegge den fine, skarpskårte arkitekturen.

Kristin har fulgt i sin mors fotspor og er førskolelærer i bydel Østensjø, mens Jarle er tilknyttet Handelsbanken i Lillestrøm. Sammen har de fire barn: Julia f. 1997, Maylén f. 1999, Martine f. 2000 og Elias f. 2003. Nå har utdanningssamfunnet slått inn med stor tyngde. Julia og Martine studerer jus, Maylén studerer psykologi og minstemann Elias går på «Katta»! Over 80 år med «Fuglestad» i «Bekkevold» og det bare fortsetter ...

«Varden 1930». Gnr.107. Bnr.57 Bergtunveien 7B

Folk flest på Høybråten kjenner idag dette huset som «Huset Vårt» og er nærmeste nabo til Høybråten skole. Huset har en lang og spennende historie over de siste 95 år. Det hele startet i 1925 da Trygve Hofmo foreslo at nybyggerforeningen skulle sette ned en komité med det mål å danne en kooperativ forening; et samvirke-lag på Høybråten.

Det var vel neppe mangel på kolonialbutikker på Høybråten på denne tiden, men samvirketanken sto sterkt og støtten til en ny forretning var stor. Folk tegnet andeler i det kommende samvirkelaget og høsten 1926 ble Høybråten og Stovner Samvirke-lag stiftet. Det ble valgt styre og lovkomité. Styrets første jobb var å kreve inn medlem-sandelene som var kr. 100,- pr. medlem. Det var svært dårlige tider med stor arbeidsledighet. Andelene ble derfor ofte betalt inn i rater, noe som strakte seg over tid. I 1929 kunne styret endelig sette ned en byggekomité med jernbanesmed Albert Hansen som formann.

Nybyggerforeningen hadde tidligere kjøpt eiendommen «Varden» med tanke på et mulig framtidig forsamlingshus. Som alle vet ble forsamlingshuset bygd i Folkvang-veien i 1922. Deler av «Varden» ble nå

solgt videre til det kommende samvirkela-get for kr. 3.400,-. Albert Hansen fikk kjøpt resten av «Varden» som senere ble bebygd av hans sønn Reidar Varang (Hansen). Dette er forøvrig forklaringen på det litt pussige forhold med to eiendommer, vegg-i-vegg, med samme navn!

Det var et lykketreff at Bjarne Myhre hadde materialer liggende til en ny butikk på en tomt i Høybråtenveien 46. Byggekomiteen tok kontakt med Bjarne som var villig til å selge til samvirkelaget og materialene ble betalt med månedlige avdrag over noen år.

Huset med kjeller og to etasjer sto ferdig til bruk i 1930. Første etasje rommet det flunkende nye og moderne «Høybråten og Stovner Samvirkelag» med en fristende ferskvaredisk som sitt «varemerke». Det var leiligheter i 2. etasje. Det var en stolt bestyrer Bjarne Myhre som kunne ønske de første kunder velkommen 1. septem-ber 1930. Bjarne, som selv var et aktivt medlem i nybyggerforeningen, hadde drevet kolonialforretning på Myhregården og flyttet nå over til «konkurrenten» på Olsetoppen. Bjarne leide ut butikken sin til Sivert Sletbak som ble handelsmann på Høybråten resten av sitt liv. I tillegg til Bjarne, besto betjeningen av fire ekspedi-triser og en sjåfør. Allerede i 1934 hadde Samvirkelaget en omsetning på impone-rende kr.190.000,-.

Vår første lege, Magnus Holen, kom som nyutdannet lege til Høybråten i 1926/1927. Han flyttet inn med lege-kontoret sitt i 2. etasje i Samvirkelaget sommeren 1930. Der ble han i tre år til hans nybygde, praktfulle funkishus i Fred-heimveien 4 sto ferdig i 1933. Mange har holdt til i denne 2.-etasjen gjennom årene og flere vil huske Erling Svalland som var både lege og tannlege og brukte hypnose i tannbehandling!

Motstandskampen

Samvirkelaget kom til å spille en viktig rolle for motstandskampen på Høybråten under krigen. Peter Christensen (Langli-bakken) var formann i Samvirkelagets

styre og en ihuga motstandsmann. Han hadde et trykkeri for illegale aviser i sitt hjem i Langlibakken. Som styreformann for butikken var det selvsagt naturlig at han jevnlig var på møter i lokalene og dette møterommet ble et mye brukt treffsted for illegal virksomhet. Under lærerstreiken ble det også brukt en tid som skolestue. Som butikkmann observerte Bjarne mye elendighet blant folk under krigen. På grunn av krigen var det mange mødre ale-ne sammen med barn og inntektene kunne være temmelig tuslete. Bjarne tok opp problemet med Høybråten-presten Charles Østby og Paulus Johansen, formann i menighetsrådet. Sammen dannet disse tre en illegal støttekomité med Bjarne Myhre som formann. De fikk med seg bl.a. Arvid Cederkvist, Birger Hermansen og Martin Gulbrandsen samt et par fra Furuset. Disse karene gikk hver fredag til endel faste givere og samlet sammen penger som så ble fordelt til dem som hadde det vanskelig.

Natten til 10. juni 1943 skjer det: Tyskerne rykker inn på Høybråten med store styrker og i razziaen blir omlag 20 personer arrestert, deriblant Peter Christensen med frue og en liten datter. Peter slapp aldri ut av tyskernes fangenskap og ble ett av Høybråten krigsoffer. Han ble henrettet på Trandum 6. september 1944.

Fra 1948 gikk Høybråten og Stovner samvirkelag inn i Oslo samvirkelag og ble dermed avdeling nr. 76. Senere fikk Høybråten sitt andre samvirkelag, nr. 77, av Oslo samvirkelag som lå ved kirken, i Høybråtenveien 40 – selvsagt med Bjarne Myhre som bestyrer! Men det er en annen historie ...

Sanitetsforeningen rykker inn

I april 1985 var det slutt på det koopera-tive eventyret på Høybråten. Nedleggelsen var et faktum og teppet går opp for et nytt eventyr i de ærverdige lokaler på «Varden»: Høybråten Sanitetsforening virkeliggjør en mangeårig drøm og kjøper eiendommen.

Ingen er mer glad i huset sitt enn sanitets-kvinnene på Høybråten. Huset er godt tatt vare på og pusset opp og utvidet til et godt og fremtidsrettet liv. I 1988 solgte sanitets-foreningen litt av tomta og skaffet dermed penger til en sårt tiltrengt utvidelse av møtesalen. Huset er selve rammen for all aktivitet i foreningen og leies forøvrig ut til små og større arrangementer; et møtested for kløver-damene og folk flest.

På mange måter er ringen sluttet for «Var-den». Det startet med at doktor Magnus Holen flyttet inn i huset som den første bruker. Hans ektefelle Anna Holen tok initiativet til en sanitetsforening på Høybråten i 1939 med aktiv støtte fra sin mann, som så det store behovet for helseopp-lysning og spebarnskontroll. Omsider er drømmen blitt til virkelighet for sanitetsda-mene: De er blitt «kvinner i eget hus»! *HF*

**Er det noe du synes vi bør
skrive om i Vel-Nytt?**

**Ta kontakt med Dag O. Jensen
på tlf. 98203332 eller send en mail til
dagoskar@icloud.com**

Tur til Haldenkanalen og Fredriksten Festning

Tekst: Ragnhild Nordengen
Foto: Villy Kolstad

Endelig ble det anledning til å få til en tur igjen! Grunnet Koronatiltakene ble denne turen flyttet fra 10. juni til 10. august. Det var et lite «plaster på såret», for denne dagen skulle vi egentlig reist på en syvdagers tur til Vilnius, Riga m.m. Men sånn ble det jo dessverre ikke. Vel – med alle «tiltak» i orden, flere flasker Antibac og god plass i bussen, startet turen ved kirken kl. 08.00. Da alle 32 deltagerne etter hvert var kommet på bussen, satte vi kursen mot Halden, med kun en ørliten nødvendig stopp underveis. Ingen hadde lyst til å ta kaffepause fordi Østfold akkurat nå var blitt meldt «Korona-rød».

Med innholdsrik guideing ned gjennom Østfold av vår kjære og kjente sjåfør Tormod i (og eier av) «Buss og Reiseservice», ankom vi Tangen brygge hvor vi gikk om bord i M/S Brekke. Det var kun oss om

bord, så vi fikk stor plass og kunne velge å sitte inne eller ute nede, eller på soldekket oppe.

Haldenkanalen er Norges eldste kanalsystem. Systemet er bygget av Engebret Soot (1786–1859) som er kjent som «Haldenkanalens far». Han bygget sluser og kanaler for transport av båter og tømmer. Det består av tre slusesteder og vi fikk med oss det største: Brekke sluser som er Europas høyeste slusestrapp med fire kamre og en høyde på 27 meter.

Mens vi koste oss med rundstykker og kaffe og noe godt i glasset for dem som ønsket det, gikk turen over Femsjøen. Så dro vi inn gjennom den trange 166 år gamle kanalen med bl.a. rester fra gamle tømmerrenner. Deretter seilte vi inn i Brekke sluser. Slusetrappene var spennende og litt nifse, og de ble behørig fotografert både da vi dro oppover og nedover.

Vel oppe fortsatte vi innover den vakre kanalen og kom til slutt inn til Krappeto.

Her lå den vakre slusemesterboligen idyllisk til ved Asperen sjø. Her lå det tidligere et sluseanlegg som nå ligger under vann grunnet oppdemningen for kraftanlegget som ble bygget samtidig med Brekke sluser i 1920–24.

Så gjorde båten vendereis og vi fikk nå oppleve turen den andre veien.

Etter endt seilas, entret vi bussen for den lille kjøreturen ned til Fredriksten Festning.

Der ble vi møtt av en alle tiders guide som på bred østfolddialekt klarte å gjøre en «historietime» veldig spennende og interessant. Festningen ble bygget i 1658 og den ble angrepet av svenskene gjentatte ganger. I 1718 endte kong Karl 12. sine dager der, og for å huske årstallet, lærer fortsatt skolebarna i Halden: «I 1718, datt'n». Men slagordet som brukes på festningen den dag i dag, er «ofte beleiret – aldri beseiret!».

Etter omvisningen gikk vi opp til Fredriksten Kro hvor vi fikk servert middag. Desserten var best: Eplekake med softis! Mmm!

Deretter gikk turen raskt og greit tilbake til Høybråten, litt slitne etter 12 timer på tur, men veldig fornøyde etter en koselig dag i godt lag.

Hf

Brekke sluser i Haldenkanalen.

Stedet Carl XII falt på Fredriksten Festning.

Parkeringsplassen på stasjonen er oppgradert

Sist i august startet Bane NOR oppgradering av parkeringsplassen på Høybråten stasjon. Parkeringsplassen er blitt noe utvidet, det er lagt ny kantstein, og deler av plassen er blitt asfaltert. Det er også gjort ny oppmerking av parkeringsplassene. I skrivende stund får vi også vite at nye lysmaster blir satt opp, og belysningen av området vil bli bedre enn tidligere.

(Tekst og foto: Dag Oskar.)

E

Om du er ute etter å *selge* din
bolig eller *kjøpe* ny, er du
hjertelig velkommen til oss
for *premium rådgivning*

Stovner senter 3 / 22 30 18 00 / stovner@eie.no

EIE eiendomsmegling

17. mai 2020

Fra 12. mars forandret Norge seg. Koronasmitten var et faktum og spredde seg raskt. Alle hadde gått med et håp om at livet ville falle på plass igjen før 17. mai, men smitten hadde spredd seg ut i hele verden. Det meste av kafeer, restauranter osv. var stengt, og det var ikke lov å samle flere enn femti personer. Smittevernreglene sa at avstanden til dem man ikke bodde sammen med, måtte være minst en meter. Barnetogene ble avlyst over hele landet, så også her på Høybråten.

Men selve datoen 17. mai kunne jo ikke avlyses. 17. mai-komiteen og skolen la sine hoder i bløt for å gjøre det så bra som mulig for alle under de vanskelige forholdene. HSMK stilte opp som de pleier. Etter en kort prosesjon med flaggborg, ble det flaggheising på skoleplassen og korpset spilte «Ja vi elsker».

Det ble tale av elev Kajalyni Kadiravelu fra 7. trinn og av rektor, slik det alltid er på denne dagen. En gruppe fra Høybråten skolekor sang og korpset spilte. Elevrådsleder Daniel H. Solberg, også fra 7. trinn la ned krans ved bautaen. Så langt var opplegget fulgt som vanlig, men det var ingen publikummere tilstede noen av plassene. P.g.a. smittefaren var folk bedt om å ikke møte opp. Men alt ble filmet og lagt ut digitalt, så de som var interessert, hadde mulighet til å få med seg alt som skjedde. Skolekorpset dukket uventet opp flere steder og spilte ut over dagen, såkalt pop-ups. Det var hyggelig.

Det var stort sett stille rundt omkring utover ettermiddagen, folk satt på terrasser, i hager eller inne, spiste god mat, og koste

seg som best de kunne. I Bjerkeliveien samlet mange av naboene seg for å lage sin egen 17. mai-feiring.

Etter noen telefoner et par dager før, ble det enighet om at alle som hadde lyst, skulle ha med flagg og gå i tog opp og ned i den lille veien.

Nede på snuplassen kom det flere og flere da klokka nærmet seg 12.30. En fantastisk oppslutning, festpyntede små og store gledet seg over dagen.

Toget ble ganske langt, og de voksne passet på at avstand ble holdt til neste nabo med familie. Noen kom ut i porten sin og ropte HURRA og vinket med flaggene.

Ungene frydet seg og alle smilte fra øre til øre. Barna som var med var fra ett til fjorten år, tjuefire i alt. Tilsammen var vi nesten femti personer. Det ble både sang og tuting. Fjorten år gamle Vårine bar stort flagg foran i toget, og venninner fulgte opp. Dette var gøy. Takk til jentene.

Etterpå spredte alle seg rundt på den store plassen, fremdeles med avstand til andre familier. En liten barne-quiz og premieutdeling rakk vi før alle sang «Ja vi elsker» kl. 13.00, sammen med alle andre over hele landet.

Med telefon koblet til høyttaler, lød det riktig flott. Det var rørende og stemningsfullt, noen fikk en tåre i øyekroken. Til avslutning var det selvsagt is til alle barna, og noen hadde med nystekte kanel-snurrer, som de som ville fikk smake på.

Det var en superfin nabogjeng som delte en veldig spesiell formiddag. Spontant tok alle imot ideen med glede. Hurra for gode naboer. Noen regndrypp og litt hagl tok ikke 17. mai-følelsen fra noen. Det ble en minnerik dag. Etterpå dro alle til sine egne hager hvor de hadde leker og mye moro. I en hage i Vardeheimveien ble det også

17. mai-feiring, med tog rundt huset, mellom epletrærne og ut i veien. Det var familien Alberti som hadde samlet små og store for å feire Nasjonaldagen vår.

Det var Pedro Alberti og samboer Jeanette Roskifte som tok initiativet til 17.-maitoget. Med barn fra to og et halvt til 14 år, som var skuffet over at det ikke ble barnetog, følte det bra å lage sin egen vri. Mer familie og en nabo stilte også opp, og på turen opp og ned Vardeheimveien et stykke, var det mange som kom ut, så på toget og ropte HURRA! Jeanette var flaggbærer og ledet an i marsjen. Etter at de kom tilbake til hagen, ble det selvsagt leker, som hører med en slik dag. Det ble kastet på blink og ringspill, sekkeløp og eggeløp. Premier må til, og alle vant. Kjærlighet på pinne og såpebobler slår aldri feil.

Tre generasjoner koste seg. Det var like gøy for bestemor som for de minste. De var i alt sytten personer som moret seg på formiddagen. Men selv om det ble en fin feiring på tross av Corona, så håper alle at den tradisjonelle 17. mai-feiringen er på plass igjen neste år.

At Høybråten skoles musikkorps møtte opp flere steder og spilte utover dagen var en suksess. Stedene hadde vært holdt hemmelig, så ingen skulle samle seg på plassene. Alle steder de kom, var folk smilende og fornøyde. De vinket og slo takten da de marsjerte forbi.

Konklusjonen fra denne 17. maidagen 2020, må vel være at de fleste gjorde det beste de kunne for at dagen skulle bli fin for seg og sine. Vi håper alle på Høybråten hadde en bra 17. mai. Men vi satser på at vi kan komme på skolen, høre på talene ute, gå i barnetog og ha samling på skoleplassen etterpå i 2021. *Frøydis C. S.*

17.-maitoget i Bjerkeliveien. Vårine er flaggbærer. Ca. femti deltagere fra 1 til 81 år.

Etter toget, samling på snuplassen, for allsang av «Ja vi elsker» kl. 13.00 sammen med hele Norge

Også i Vardeheimveien klarte man å få til 17.-maitog som gikk opp og ned Vardeheimveien et stykke, til stor glede for mange naboer...

før de endte opp i hagen til familien Alberti, hvor det var konkurranser hvor alle vant og alle fikk premier.

«Annerledes-året» også i skolehagen

«Annerledes-året» kan vi kalle 2020. Året da alt plutselig «sto på hodet» og vi måtte begynne å leve på en annen måte.

Slik ble det også i skolehagen. Jobbegruppa gjorde alt vårarbeidet uten barn til stede. Sammen med skolen fant vi ut at vi ville prøve å ha en kontinuitet i skolehagen, så godt det lot seg gjøre. Vi som jobber der med ungene, er jo alle i risikozonen for dette lille uhyret som heter Korona. Derfor sådde og satte vi alt selv, så vi kunne holde oss utenfor faresonen. Minst mulig omgang med andre og ingen nærkontakter utenom familien, ble vi enige om. Så i mai/ juni satte vi masse poteter, purre og løk og sådde gulrøtter. Jordskokker

kommer hvert år, knoller som formerer seg, så vi håper det har blitt noen i år også. Lærer og barn fra «Mat- og Helse» i sjette klasse på skolen, graver gjerne opp jordskokker og lager suppe eller stuing. Vi hadde akkurat begynt et samarbeid i 2019 med «Mat-og Helse», men pga. Koronaen satte vi i gruppa også alt de skal bruke. Håper de kommer og høster. Lions-klubben har slått gresset fram til skoleferien slik de pleier og skal starte opp igjen i høst. Tirsdag 15. september kom de to første partiene med fjerde-klassinger for å høste det de skulle få med seg hjem. Pga. situasjonen ville vi ha bare to barn pr. voksen, så vi lett kunne holde avstand. Fjerdeklassingene sår jo vanligvis i tredje klasse, men nå ble det å ta opp det vi hadde satt for dem. Vi håpet dette i alle fall var bedre enn at skolehagen skulle ligget

helt nede i år. I sommerferien ordnet Mira, som er leder på AKS (Aktivitetsskolen), med liste for tredje-klasseforeldre som har vannet og lukt i den tiden skolen har hatt ferie. Vi takker for jobben. Når man kan dele opp vaktssystemet så man har ansvar en uke i løpet av sommeren, så blir det jo overkommelig. Glad for alle som følger opp, det er jo ungene som får det som vokser og gror.

Og vi har hatt veldig god hjelp av en speiderleder i Høybråten-troppen, Vegard Ovland, som både har lukt og hyppet begge potetjordene. Det er vi veldig takknemlige for. Ellers hadde potetjordene vært overgrodd av ugress.

Juli måned var kald og en del fuktig. Men det kom jo god varme i august og det har vært bra hittil i september. Så vi håper alt har vokst seg brukbart stort.

Eplehøsten er dessverre skranten. Men sånn er det å drive «gårdsbruk».

Det er alltid spennende å se hvordan poteter og grønnsaker ser ut når vi starter innhøsting.

Og det vet vi jo når bladet ligger i postkassen.

Frøydis C. S..

HF

Her er noen av de trofaste sliterne som bidrar sterkt til å holde skolehagen i gang.

Alt det gode de har høstet skal ned i posene, så kan de lage deilig grønnsakssuppe hjemme.

Henting av byfolk 1951

Per Steen, utflyttet Høybråten-gutt, har sendt oss dette bildet som er tatt i krysset Strømsveien/Granliveien.

Per skriver: «I rockhardten, ei tung treningsvogn med varmbloeds traver Nervus Rerum fra Vethegården.

Fra venstre farmor Andrea «Drea» Steen, tidl. Sunde fra Osterøy, tante Aslaug Oxenholm Steen og undertegnede.

I bakgrunnen står noen og venter på bussen retning Tigerstaden. Neste stopp var Folkvangveien. Over Nervus ser vi Granliveien, en grusvei som endte i Høybråtenveien i bønn av Olsebakken. Det går tydelig fram av bildet at skogen sto tett rundt Granliveien, som bærer sitt navn med rette. Til og med trafikkskiltet var bra nedgrodd.»

Fotografen står med ryggen mot Karihaugen. Dag O. HF

Gult nivå, men full aktivitet

**Tekst og foto: Ellen Elisabeth Tybring
Spesialpedagog og webredaktør**

17. august startet vi opp igjen etter en annerledes sommerferie for mange. Skolestarten ble også annerledes. Foresatte måtte si adjø til sine håpefulle utenfor skoleporten og elevene måtte stille opp i egen klasse med god avstand mellom hver klasse. Håndvask og «sprinting» er blitt en del av skolehverdagen. Høsten 2020 betyr også ny fagplan med stikkord som dybdelæring, tverrfaglige temaer og kjerneelementer.

Gult nivå betyr mer enn ekstra håndvask. I utgangspunktet er det bare elever og ansatte som har adgang til skolen og skolegården. Elevene er fortsatt i kohorter, men nå består disse av hver enkelt klasse f.eks. 5B en kohort. Den samme kohortinndelingen gjelder på AKS. I friminuttene er det også avgrensede områder hvor elevene kan være. Disse rullerer slik at eleven får vært innom de fleste områdene.

Første dag i 1. klasse

Skolestarten for årets førsteklasinger ble også litt annerledes, men heldigvis fikk mamma og pappa være med inn i skolegården. Værgudene var med oss og vi hadde en fin mottakelse for skolestarterne våre. Høybråten skolekor sang «Første dag i første klasse» og «Friminutt». Rektor Ricke Müller ønsket alle velkommen og hver og én fikk komme opp og motta et eple som symbol på alt de skal lære de neste syv årene på Høybråten skole. Enkelte syntes nok at det var litt skummelt, men alt ble glemt da elevene fikk gå på den røde løperen og inn til basen. Mange av elevene var allerede kjent i basen fra SommerAKS, men nå var det pyntet med ballonger og vimpler for å ønske elevene velkommen.

Første undervisningstime består av navne-

opprop og høre historien om «Lille Lykke Skriver» av Heidi Osa Syvertsen. I boka får elevene høre om Lille Lykke som er lei seg fordi hun ikke kan skrive, men så finner hun ut at det kan hun jo – hun kan skrive hemmelig skrift. Det fikk våre førsteklassinger prøve seg på også da de skulle tegne og skrive om sin favorittis. Mens elevene var opptatt med undervisning på Pluto (basen), fikk de foresatte en gjennomgang av hvordan lese-, skrive- og regneopplæringen ved skolen foregår. Skolens MerLærere Lene og Maya kom med gode tips og råd i forhold til disse grunnleggende ferdighetene.

Fagfornyelsen

Den største og viktigste hendelsen dette skoleåret blir innføringen av den nye fagplanen. Vi begynte å forberede oss forrige skoleår, men ble avbrutt av Covid-19 og skolestengningen. Under plandagene, før skolestart, tok vi fatt på arbeidet igjen. Vi venter på ansettelse av ny assisterende rektor, i mellomtiden er vi så heldige å ha Jonas Persson hos oss som fungerende assisterende rektor. De to siste årene har han jobbet i Utdanningsadministrasjonen og jobbet med å forberede Osloskolen på nettopp Fagfornyelsen. Jonas vil bli en god og dyktig støttespiller for oss i tiden fremover.

Den nye Læreplanen består bl.a. av tre tverrfaglige temaer: Folkehelse og livsmestring, Demokrati og medborgerskap samt Bærekraftig utvikling. Ved Høybråten skole har vi fordelt disse tre temaområdene inn i tre perioder i løpet av skoleåret. Alle trinnene jobber nå med det tverrfaglige temaet Folkehelse og livsmestring. Frem til og med uke 42 preger dette temaet fagene på ulike måter. På 1. trinn har de fokus på Meg selv som skoleelev. Skole er nytt og spennende, og det er mye som skal læres og mye er forskjellig fra barne-

hagen som de kanskje har gått i tidligere. Elevene på 2. trinn utvider og har fokus på Vennskap. Gjennom ulike typer leker som sanseleker, lydleker og sangleker fra gamledager øver de på å være gode venner. De har gode samtaler om det å være en god venn og skolens helsesykepleier skal komme og snakke om psykisk helse.

Elevene på 3. trinn skal også jobbe mye med følelser. Både de og elevene på 4. trinn som har fokus på kroppen, lager egne bøker i appen Book Creator. På 5. trinn tar de det digitale et skritt videre og jobber med Digital utvikling. I samfunnsfag har de bl.a. sett på hvordan den digitale utviklingen har endret yrker og samfunnet rundt oss. I naturfag er det digitale koblet opp mot teknologi og videreutvikling av oppfinnelser som har endret form, bruk og funksjon med det digitale. De skal også lage et filmprosjekt hvor elevene presenterer en oppfinnelse som har løst et problem og fortelle om oppfinnelsens utvikling frem til i dag. Den digitale utviklingen er også knyttet opp mot faget matematikk med vekt på personlig økonomi og regnearket Excel.

Livets forandringer med alt det innebærer med pubertet, seksualitet, indre og ytre forandringer samt relasjoner går igjen som det tverrfaglige temaarbeidet på 6. trinn. Mens elevene på 7. trinn jobber med Grenser som stikkord som rommer mye – rusmidler, personlig økonomi og positivt selvbilde.

Det er med andre ord mange spennende emner som blir belyst på ulike måter og i flere fag denne høsten, men alt knyttet opp mot Folkehelse og livsmestring. Det er spennende og interessant å jobbe med samme tema belyst gjennom flere fag.

Høsten på AKS

SommerAKS ble avsluttet med en stor fest for skolestarterne. Da de kom til skolen siste dag før skolestart, ble de møtt med hoppeslott, popcornmaskin og en klovn som lagde ballongdyr.

AKS har et nært samarbeid med skolen. Baseleder og teamleder har ukentlige

Julie overrekker eple.

Siste dag før skolestart ble elevene på SommerAKS møtt med hoppeslott og klovn.

møter hvor de informerer hverandre om hva som skal skje fremover. Foresatte får Skolemelding/e-post med ukeplaner og beskjeder.

På 2. trinn har elevene kreativt verksted. Og det er alltid spennende for oss lærere å se hva som er blitt hengt opp. De har også sitt eget Kompani Lauritzen, eller Kompani Luna som det heter der. Her er det «militær» disiplin og utfordrende oppgaver med smil og latter som biprodukter. Elevene på 1. trinn er så heldige å ha sin egen nysgjerrigper, astronom og utforsker i assistenten Trym. Han finner alltid på morsomme eksperimenter som f.eks. Hva flyter og hva synker?

AKS Neptun (4. trinn) har holdt på med et større musikkprosjekt denne høsten. De har brukt appen Garageband og laget egen musikk med sang og koreografi. Alt blir filmet og satt sammen til en egen musikkvideo i appen iMovie. Elevene elsker å høre og se musikkvideoer på YouTube så dette burde være midt i blinken. Samtidig blir de kjent med apper som de kanskje ikke bruker så mye ellers, de lærer om bruk av bilder i forbindelse med publisering og ikke minst så får de være kreative og skape noe eget. De lærer også hvor mye arbeid som ligger bak musikkvideoene de ser på ellers.

Det har vært en annerledes start på skoleåret, men elever og ansatte har vist stor tilpasningsdyktighet og alle gjør en god innsats for å holde skolen Koronafri.

STASJONSFJELLET SKOLE

Skolestart

Av Bjørn Skogholt

Fungerende rektor Stasjonsfjellet skole

For første gang på mange år kunne vi ikke ønske nye 8. trinn velkommen i skolens aula på grunn av smitteverntiltak. I stedet tok vi elevene i mot med god avstand uten dørs, noe som også fungerte kjempefint. Det er alltid spennende med skolestart, både for elever og lærere. På det området var alt som det pleier.

Skolehverdagen er tilnærmet normal etter sommerferien, men vi unngår fellessamlinger og opphold på fellesarealer innendørs. Med gode rutiner for håndvask og renhold, og jevnlig påminnelser om å holde en me-

ter avstand, klarer vi å gjennomføre tilnærmet normal skole. Vi krysser fingrene for at dugnadsånden i samfunnet opprettholdes, slik at vi unngår en ny nedstengning av skolen. Det er ingen tvil om at elevene og lærerne trives best når de kan møtes på skolen og ha undervisning der.

Skolen får ny rektor fra 1. september. Han heter Simon Jara og kommer fra stillingen som rektor på Akademiet videregående skole i Drammen. Han tar dermed over for Bjørn Skogholt som har fungert i rektorstillingen det siste halve året. Bjørn går tilbake til sin opprinnelige stilling som assisterende rektor. Tonje Brodahl Behring går tilbake til sin opprinnelige stilling som undervisningsinspektør. Simon gleder seg til å ta fatt på oppgaven, og til å bli kjent med både elever, foresatte og nærmiljøet på Høybråten. Vi ønsker Simon velkommen til Stasjonsfjellet!

hf

Rødhette og ulven i Stigskogen

Det var mange spente barn fra Haugenstua barnehage som kom for å se på. På grunn av Koronatiden kunne ikke «Dramaqueens» spille i Stigskogen denne gang. Men to ansatte fra Haugenstua barnehage ville gjerne spille teater for barna som hører til der. Mona Helen Døssland Strande som Rødhette og Monica Stenerud som den slemme ulven, ble en stor suksess.

Barna med følge av de voksne strømmet til «scenen» i skogen. Sola skinte, det var en varm og fin septemberdag. Første forestilling var for de minste av barna, og noen av dem ble veldig forskrekket da de fikk se ulven. Ikke lett å se at det var den snille Monica fra barnehagen. Noen gråt og noen lo, akkurat som det skal være på teater. Rødhette var søt og blid. Hun skulle til bestemor som var syk, med godsaker, da ulven fikk øye på henne. Han var en luring, skyndte seg hjem til bestemoren og spiste henne opp.

Da Rødhette kom fram, syntes hun bestemoren var veldig forandret, ørene var blitt veldig store. Men ulven sa med tynn stemme at da hørte den bedre. Med de store øynene kunne den se henne bedre og med de store hendene var det lettere å løfte henne.

Da Rødhette sa at bestemoren hadde fått så stor munn, svarte ulven at det var for at den lettere kunne sluke henne. Og det gjorde den.

Ulven ble veldig mett og la seg på sengen og snorket. En jeger var ute og gikk og hørte lyden. Han gikk inn for å se til bestemoren, men skjønte snart hva som hadde skjedd. Han tok kniven og snittet opp magen på ulven, og ut sprang Rødhette, og jamen var det liv i bestemor også. De fylte ulvemagen med store steiner før jegeren sydde den sammen igjen.

Da ulven våknet og ville løpe avgårde, klarte den ikke det, for den var alt for tung. Den falt ut av sengen og døde, og Rødhette, bestemor og jegeren ble veldig glade og fornøyde. Bestemor følte seg mye bedre da hun fikk spise av godsakene i kurven. Ikke rart noen av barna syntes det var litt skummelt. Men mange lo og klappet også, de syntes det var både spennende og morsomt.

Så ble det teater på tross av Korona. Takk til Mona og Monica som stilte opp og gledet både små og store. Vi får nok se mer barneteater fra dem og «Dramaqueens» senere.

Frodis C. S. hf

Ulven smigret Rødhette, så hun var fin og spurte hvor hun skulle.

Volkswagen 1600TL Fast Back

**Tekst og foto: Arild Rognlien
Redaksjonskomitéen**

I Solbakken Allé finnes et nydelig eksemplar av den sjeldne Fast Back typen fra Volkswagen laget i 1971. Henning Nybakken er den lykkelige eier. Han hadde lenge sett etter nettopp denne biltypen, årsmodellen og fargen fordi han selv en gang eide en slik. Han ville ha en bil som var ferdig restaurert så han kunne begynne

å kjøre med det samme. Etter en del jobbing, dukket endelig grombilen opp i fjor til salgs i Sarpsborg. Bilen ble totalrestaurert for 20 år siden. Da ble den også lakkert. Forrige eier skal visstnok ha polert bilen flere ganger i året. I hvert fall ser den nå ut som den kommer rett fra fabrikken. Bilen var bare å kjøre, men som alltid med «entusiastbiler», finner eieren noe som skal forbedres eller endres. Henning kan tenke seg litt vassere motor og muligens forseter

med høy rygg. Han vil også ha blanke lister rundt vinduene. Dette er under planlegging og kommer nok på etter hvert. Vi gleder oss til å se denne flotte bilen cruise rundt på Høybråten i årene som kommer. VW1600TL kom på markedet høsten 1965 som 1966 modell. I «Hvem Hva Hvor» for 1972 kan vi lese at det ble solgt 869 stk. av denne bilen første halvår i 1971, og at prisen var ca. kr 29.000,- Til sammenligning ble det solgt totalt 43760 biler i samme tidsrom. Det var dessuten det året da VW-Bobla for første gang siden 1959 ikke lå på topp i salgsstatistikken. *HF*

Henning Nybakken er den stolte eier av denne Volkswagen 1600TL Fast Back.

Regjeringens handlingsplan presentert på Liastua

**Tekst og foto: Arild Rognlien,
Redaksjonskomitéen**

Da regjeringen skulle presentere sin handlingsplan for fysisk aktivitet i grønne omgivelser, hva var da mer naturlig enn å gjøre det i Liastua? Torsdag 4. juni kom helseminister Bent Høie ruslende i sporty beklledning, sammen med sine medarbeidere, oppover veien til Liastua. Her ble han tatt godt imot av leder i HSIL, Jon Schmidt og Seniorguttas formann Ronny Steen-Olsen. De fortalte hva Liastua og området rundt betyr for lokalbefolkningen. Bydelsleder Rashid Nawaz

uttrykte glede over at regjeringen valgte å presentere handlingsplanen nettopp i Bydel Stovner hvor det er langt flere fysisk passive beboere enn i andre deler av byen. Bydelen har selv utarbeidet en folkehelseplan som statsråden fikk en kopi av. Fra sparebankstiftelsen kom Steinar Sæthre som fortalte litt om hvorfor de er bidragsyttere til prosjekter som dette og Siri Meland fra organisasjonen Norsk friluftsliv, nevnte viktigheten av å komme seg ut i naturen. Sogneprest Elin Lunde fortalte om det gode samarbeide mellom kirken og Liastua.

Så kom statsråd Høie til orde og snakket varmt om handlingsplanen «Sammen om aktive liv». Kort fortalt er ambisjonen å få utviklet nærområder til friluftsareale slik at folk kommer seg ut og i bevegelse. Han var inspirert av hva Seniorgutta har fått til her og anså stedet som et kroneksemplar på handlingsplanens intensjon. Han avsluttet med: «Hvorfor sitte inn når alt er ute?» Kaffe og Seniorguttas berømte, gode vafler ble servert, hvorefter statsråden fikk informasjon av prosjektleder Arne Fagerli om hva som de siste årene er blitt gjort i Liastua og området rundt. En omvisning både ute og inne fulgte deretter av Fagerli. Det hele ble avsluttet med at Høie og Nawas fikk prøve seg med pil og bue. Vi håper regjeringen treffer like bra med sin handlingsplan som statsråden... *HF*

Arne Fagerli orienterte om hva som de siste årene er blitt gjort i Liastua og området rundt.

Fra venstre: Leder i HSIL, Jon Schmidt, statsråd Bent Høie og leder i Seniorgutta, Ronny Steen-Olsen.

DIN LOKALE SYKKELBUTIKK

VI HAR FLYTTET I NYE OG STØRRE LOKALER

Vi har mange gode HØST-TILBUD!

Mange gode høsttilbud på sykler og utstyr!

- Vi har stort utvalg av EL-sykler, kom gjerne innom for en prøvetur!
- Vi har vinterlagring av sykler og kan hente og bringe disse syklene.
- Vi har skiprepp og sliper og prepper alle typer ski.
- Vi sliper alle typer skøyter.

Vi har utvidet verkstedet og tar alt av sykkelreparasjoner!

Åpningstider er mandag–fredag 7.00–19.00 og 9.00–16.00 lørdager
Besøksadressen er Solheimveien 56, 1461 Lørenskog
Tlf. 67 97 30 02 • Mailadr.: info@sykkelopplevelser.com

Mange utfordringer for HSIL etter brannen

Vel-Nytt tok en prat med HSIL-leder Jon Schmidt for å høre litt om hva som har skjedd og skjer videre etter brannen på klubbhuset.

Ved Dag Oskar Jensen, redaktør Vel-Nytt

Jon forteller at det skjedde veldig mye positivt rett etter brannen, på den måten at så mange gjerne ville stille opp for å hjelpe. Det var til tider så mange med på oppryd-

dingsarbeidet at man nærmest gikk i fingrene på hverandre.

– Det var ikke nei å få uansett hva vi ba folk hjelpe til med, sier han. Mange av den eldre garden var også med og gjorde en fin innsats. En del møtte også opp bare for at

Jon Schmidt, leder i HSIL.

de var interessert i å se hva som skjedde. Også når det gjaldt å bidra økonomisk, var det stor velvilje den første tiden, både fra vanlige medlemmer og flere lokale firmaer som ga bidrag. Spesielt var det med fotballjentene som «løp inn» 95.000 kroner. Dette sammen med medlemmenes bidrag har innbragt ca. kr. 200.000. Flere firmaer har også stilt opp for å gi gratis hjelp til klubben. Lokale elektrikere stilte umiddelbart opp da lyset på banen måtte ordnes.

Bortfall av inntekter

I tillegg til brannen har Corona-situasjonen gjort at bortfall av inntekter har vært stort. I tillegg til tapt salg på klubbhuset har Liastua vært stengt, det samme med kafeteriaen i Idrettens Hus. Jon håper at inntektene vil ta seg opp igjen utover høsten når ting begynner å komme mer i gang

Jon Schmidt forteller at innsatsen fra medlemmene i oppryddingsarbeidet etter brannen har vært imponerende.

igjen. Han håper også at den midlertidige kiosken på banen snart kommer i gang.

Mange utfordringer

At klubbhuset skal bygges opp igjen er det ingen tvil om, men man regner med at det vil gå ca. to år før det er ferdig. Men det er en del økonomiske utfordringer. Man regner med at gjenoppbyggingen vil komme på 20–25 millioner kroner. Forsikringselskapet hevder at huset ikke er totalskadet, og at man kan bygge på den grunnmuren som står igjen etter brannen. Dermed hevder selskapet at forsikringssummen vil ligge på ca. ni millioner kroner. Noen lokale entreprenører har sagt at de vil bidra under gjenoppbyggingen. Det at man må i bruk midlertidige lokaler i form av Moelven-brakker til dusj og garderober er også noe som fordyrer det hele. En søknad til bystyret om økonomisk bistand til midlertidige løsninger er avslått. Det vil bli nedsatt en komité som skal se på muligheter for finansiering, og man regner med at 2020 og 2021 vil gå med til å finne løsninger.

Entusiasmen og viljen til å få dette til er så stor blant medlemmene at Jon ser optimistisk på fremtiden, selv om det i skrivende stund er en del utfordringer.

Trenger flere bidrag

Givergleden var stor rett etter brannen, og dette var noe idrettslaget satte stor pris på, men nå har pengestrømmen stoppet opp. Man håper at man ved å holde jevnlig informasjonsmøter for å fortelle hva som skjer, kan få folk til å bidra mer økonomisk.

Bruk HSIL gymmen

En måte å støtte klubben på, er å benytte seg av HSIL gymmen på Idrettens hus i Haavard Martinens vei 30. Dette er noe de fleste av oss har råd til. For kr. 199 pr. måned kan du trene så mye du vil i lyse, velutstyrte lokaler. Her er det godt tilrettelagt med en rekke treningsapparater, fullt på høyde med et hvilket som helst trenings-senter. 5. september var det åpen dag, og 20–30 medlemmer hadde møtt opp for å få en omvisning, og det var mange som lot seg friste av det gode tilbudet. I skrivende

stund er det 90 medlemmer som trener her. Klubbens målsetting er at antallet skal ligge på 600 medlemmer i løpet av 2021, så her er det bare å melde seg på, om ikke for annet, så gjør det bare for å støtte idrettslaget!

«HSIL - mer enn idrett»

er en av idrettslagets visjoner. Vel-Nytt gjorde våren 2020 en undersøkelse blant ungdom på Høybråten, og fant ut at det er stor interesse for å få et samlingssted, kall det gjerne en «ungdomsklubb», her på Høybråten. Dette skal være et sted også for de som ikke er interessert i å drive idrett. Jon sier at idrettslaget har dette i tankene som et ledd i gjenoppbyggingen av klubbhuset. Vi håper dette er noe man skal få til etter hvert.

Søknad om økonomisk støtte?

Høybråten Velforening har sendt forespørsel til Bydel Stovner med spørsmål

om hva bydelen kan bidra med i forhold til å etablere en ungdomsklubb på Høybråten. I skrivende stund venter Velforeningen på svar fra bydelen.

Jon forteller at idrettslaget ikke er lovet noen økonomisk støtte fra bydelen til gjenoppbyggingen av klubbhuset.

Det er flere måter du kan støtte HSIL på

- Bli medlem: Meld deg in på [HSIL.no](https://hsil.no)
- Meld deg på HSIL Gymmen
 - Bidra med spleis: Gå til spleis.no/stottthsil
 - Send bidrag på bankkonto [7089.20.02396](https://www.sparebank1.no/privat/forbruker/tilgjengelighet)
 - Vipps til [11269](https://vipp.no/11269)

5. september var det åpen dag på HSIL Gymmen. Seniorgutta møtte mannsterke opp. Her er det Gøril Nilsen som instruerer.

Maud Alette Brattsberg-Siri, Mathea Bull og Alexandra Braserudhaget (på bildet til venstre) var de som startet med å løpe inn penger for idrettslaget. Etter hvert var det mange som fulgte på.

Liten aktivitet i deler av foreningslivet

Vel-Nytt har gjort henvendelse til noen av foreningene på Høybråten for å forhøre seg litt om hvordan de takler de spesielle tidene vi er inne i.

Eldreforeningen

Som aktiv på vårt eget lille eldresenter på Folkvang hver torsdag, også kalt «Suppa», må jeg bare si som dem jeg møter på mine daglige turer, at vi savner det sosiale samværet. Å åpne kalenderen for en ny uke uten et møte med alle de kjente faste deltakerne, er trist.

På Folkvang må vi foreløpig se tiden an, vi har ikke store nok lokaler til å kunne holde alle smittevernregler, og vi får ikke lage maten selv.

Det er synd at vi ikke kan samles hverken på eldresenteret eller i pensjonistforeningen, og selv Høybråten kirkes menighetshus er ikke egnet til kirkekaffe og formiddagstreff.

Vi håper at tiden framover vil gjøre det lettere å møtes, men det blir i nært samarbeid med bydelen. Mange gir uttrykk for god oppfølging fra bydelen i denne vanskelige tiden, og så er vi jo heldige å bo et sted som Høybråten, med mulighet for å komme ut og med lett adkomst til butikker og grøntområder.

Eldresenteret på Stovner er åpent, men da må vi bruke buss. Likevel er det en mulighet til f.eks. kaffe og vaffel, kanskje kombinert med litt handling.

Grete Andberg

Pensjonistforeningen

Dette er en merkelig tid. Så langt det siste halve året har ingen ting vært som det pleier. I disse tider er det flere som savner det sosiale samværet vi pleier å ha i en forening.

Lag og foreninger har ikke kunnet ha med-

lemsmøter som vanlig, og det har heller ikke Høybråten pensjonistforening hatt. Vi hadde vanlig medlemsmøte i januar, rakk akkurat å gjennomføre årsmøtet i februar, og så kom Korona'n og bokstaveligstalt stengte oss inne.

Medlemsmøtene ble avlyst i mars, april og mai. Da sommerturen ble «lagt på is» i juni, tenkte styret i foreningen at vi hadde tatt i så det monnet. Vi trodde vel at etter sommeren ville verden se litt annerledes ut. Men den gjorde ikke det. Likevel klarte turkomiteen 10. august å arrangere sommerturen som gikk til Haldenvassdraget. 33 medlemmer hadde meldt seg på og koste seg i sola på båten, med den historiske omvisningen på Fredriksten festning og med middag etterpå.

Styret søkte råd hos bydelsoverlegen for retningslinjer før det ble tatt stilling til medlemsmøtet på Folkvang i august. Mens smittetallene økte rundt i Oslos bydeler, og restriksjonene var mange, valgte vi igjen å avlyse medlemsmøtene i august og september for sikkerhets skyld.

I skrivende stund vet ikke styret helt hvordan resten av året vil bli; det er det jo ingen som gjør. Helt sikkert er det at 2020 ser ut til å bli det året Høybråten pensjonistforening ikke hadde en eneste fest! Vi vet riktignok ikke hvordan det går med julebordet, men likevel . . . !

Det viktigste av alt er at vi holder oss friske, og for å klare det må vi følge rådene for smittevern både ute og hjemme! God høst ønskes alle!

SISTE: Alle møter avlyst

Pensjonistforeningen må dessverre avlyse alle møter ut året. Vi håper at smittesituasjonen vil bli bedre, slik at vi kan komme tilbake til normal aktivitet igjen i 2021.

Styret ønsker alle en fin høst, og håper vi snart kan møtes igjen.

Lise Alstedt

Høybråten Sangforening

Året 2020 har blitt et annerledesår for korsang. Høybråten Sangforening hadde planlagt en kampanje for rekruttering av nye sangere ved å arrangere en pøsefest 16. mars i år. Man da ble Norge stengt ned, og pøsefesten måtte avlyses. Det ble også resten av sangøvelsene i vårsemesteret. Vi har fulgt med på rådene som Norges Korforbund har sendt ut, og styret bestemte i august å starte opp under strenge smitteverntiltak med første øvelse mandag 31. august. Fremmøtet var frivillig, og sangere, som følte seg syke, holdt seg hjemme. Stoler ble satt ut på forhånd med god avstand, alle måtte sprite hendene sine, og sangerne måtte holde seg på sin plass under øvelsen. Under disse forholdene var det oppmuntrende at 20 sangere møtte til første øvelse, og med en rimelig god balanse mellom stemmegruppene med 1. og 2.-tenorer og 1.- og 2.-basser. Alle syntes det var hyggelig å komme i gang igjen, selv om stemmene var litt «rustne» etter et halvt års opphold. Øvelsene fortsetter på Vardeheim mandager kl. 19.00 ut over høsten under det samme smittevernsregimet, og mannskoret er mottakelige også for nye sangere. Så får vi alle håpe at vi etter hvert kan åpne også for konserter med publikum, for korøvelser har alltid som mål at koret skal synge for andre på konserter og andre opptredener. Og for Høybråten Sangforening nærmer et viktig jubileum seg – i 2022 kan sangkoret feire sitt 100-årsjubileum.

Olaf Stene

Høybråten Velforening

Velforeningen har også fått merke Korona-situasjonen bokstavelig talt «på kroppen».

Det første vi måtte avlyse var parkkvelden 9. juni. Det ble vurdert å forsøke på nytt i september, men dette lot seg heller ikke gjøre.

I skrivende stund er også julegrantenning 29. november avlyst. Julegrana blir tent, men det blir ikke noe arrangement omkring det. Skulle situasjonen endre seg til det bedre, vil det komme ny informasjon på hjemmesiden og på Facebook.

Når det gjelder juletreffesten i januar er det foreløpig ikke tatt noen beslutning. Vi må bare se an forholdene.

Sangkoret fikk gjennomført høstens første øvelse 31. august.

Høstens første styremøte i Velforeningen ble gjennomført med god avstand 8. september.

I likhet med de fleste andre foreningene på Høybråten merker også Velforeningen de sviktende inntektene. Det ble bortfall av inntekter ved bortfall av både parkkvelden og julegrantenninga. Vel-Nytts vårutgave hadde sviktende annonseinntekter, inntekter vi er avhengig av for å kunne utgi bladet. Resultatet ble noe bedre igjen for Høstutgaven.

Også leieinntektene for Velhuset har gått dramatisk ned, så alt i alt regner Velforeningen med å gå i underskudd dette året.

Dag Oskar

Sanitetsforeningen

Siden starten av mars har vi ikke hatt mulighet til å arrangere medlemsmøter, «Strikk og Skravl», Åpent Hus eller søndagskafé. Vi fikk ikke arrangert sommeravslutning. Vi har heller ikke kunnet leie ut salen hele våren og sommeren til arrangementer. Alle disse arrangementene og utleie som ikke ble noe av, har kostet oss økonomisk dyrt da det ikke er noe inntekt i denne tiden. Styret har hatt månedlige møter – i starten på nett, etter hvert på Huset Vårt, med avstand og innenfor smittevernsreglene.

Nå fra høsten av, skal vi leie ut salen til mindre arrangementer som konfirmasjoner osv., så i høst blir det noe mer inntekt. Vi tenker å arrangere «Strikk og Skravl», men foreløpig ikke medlemsmøter da vi er så mange. Vi skal prøve oss på Åpent hus/café på torsdager, men kun for påmeldte medlemmer. Høstfestene for eldre som vi pleier å arrangere for alle over 75 år i bydelen, er avlyst. Lions Kunstutstilling er avlyst, og vår egen basar i november, er foreløpig ikke avklart. Disse to arrangementene, i tillegg til fastelavnsrissalg, er de viktigste inntektskildene våre. Det er virkelig leit, og et økonomisk tap med alt som ikke blir noe av.

Da Koronaen virkelig slo til og vi ikke kunne møtes, måtte vi tenke nytt i fht. medlemmene våre. Høybråten Sanitetsforening har ca 250 medlemmer – de yngre nådde vi via Facebook, medlemssider og hjemmesider på nett. De eldre, som også er i risikogruppen, var ikke så lette å nå. Vi i styret bestemte oss først for å ringe alle medlemmer over 80 år for å høre hvordan de hadde det. Om de trengte hjelp til å handle /gå på apotek, om de hadde familie, m.m. Dette ble veldig godt mottatt, og vi hadde lange samtaler med mange som synes det var veldig hyggelig at vi ringte. Det var ikke så mange som trengte praktisk hjelp, men de var litt ensomme og syntes det var hyggelig å snakke med oss. De fleste i denne aldersgruppen var meget redde for å gå ut, de var engstelige for pandemien, mange av dem hadde lite kontakt med familie og venner. Etter dette gjorde vi i styret det samme med medlemmer over 70 år. Vi ringte og snakket. Her var det mange som fortsatt var aktive og hadde masse kontakt med familie osv. De satte pris på telefonene, men det var nok viktigere for dem over 80 år. Inntil videre har vi ikke åpnet for medlemsmøter, så jeg regner med at vi kommer til å ta en ringerunde til de eldste i løpet av høsten også. Det er mulig for oss å ha ca. 30–40 personer inne i salen i Huset Vårt, innenfor smittevernsreglene.

Vi håper at det blir mulig med en økning i aktivitet frem mot jul, men det er særlig vanskelig for oss da vi har så mange medlemmer i risikogruppen. Medlemmene gir uttrykk for at de savner å møtes. Det er rart at huset er tomt og at det er så lite aktivitet. Styret har brukt tiden på vedlikehold av uteområder og tak. Vi håper også på å få startet opp Kløverturene våre igjen i løpet av høsten. Kløvertur er å gå tur i nærmiljøet med dem som har lyst. Dette er i alle fall en måte som er ok å treffes på i disse tider. Utfordringen vår er at de som trenger det mest av våre medlemmer, kanskje er dårligst til beins. Men vi skal forsøke. Lunsj for førskolebarna i Øvre Høybråten barnehage håper vi også å kunne få til.

Sentralt har N.K.S. inngått en samarbeidsavtale med Orkla. Avtalen som er inngått, omfatter støtte til aktiviteter innenfor tre hovedområder: Støtte til isolerte eldre, bistand til sårbare familier og støtte til voldsutsatte kvinner. Orkla ønsker å bidra med Orkla-produkter som kan distribueres av frivillige i N.K.S. til personer som på én eller annen måte er rammet av pandemien. N.K.S. Oslo Omsorgsberedskapsgruppe og lokalforeningene i Oslo får, som et ledd i Koronadugnaden, tildelt Orkla-produkter som skal distribueres til sårbare barnefamilier i Oslo. Dette pakkes denne helgen og skal deles ut til sårbare familier i ukene som kommer – dette er også Høybråten Sanitetsforening med på. Det skal deles ut poser etter hvert fra Huset Vårt.

Helene Ottersen

Leder i Høybråten Sanitetsforening

Høybråten Frivilligsentral

På Frivilligsentralen Høybråten er aktiviteten laber. Sentralen får få henvendelser, og de frivillige, tilknyttet sentralen, er alle i en alder som gjør at de er i risikogruppen når det gjelder Korona. Odd Gram forteller at de heller ikke får lov til å ta følgeopdrag av pasienter til sykehus, på grunn av smittefare. Vi vurderer å trappe ned aktivitetene sterkt og komme tilbake når tidene blir mer normale.

Vil samtidig oppfordre beboere på Høybråten som har tid og mulighet for å utføre små praktiske ting i hverdagen til å melde seg. Vi har brukere som trenger hjelp. RING 22217967 mandag–fredag mellom kl.1000-1230.

Seniorgutta HSIL Liastua

har som de fleste i Norge fulgt føringene til FHI (Folkhelseinstituttet) i forhold til Korona- pandemien. Vi stengte Liastua for servering 28. februar.

Vi så oss nødt til å avlyse flere dugnader. Det har også vært nødvendig med utsettelse av prosjektene våre til 2021, blant annet ferdigstilling av Liabratten og Liahuken «Gubbero».

Vi har likevel hatt mye aktivitet av flere seniorgutter som ikke har kunnet sitte stille i denne underlige tida vi er i.

Torsdag 4. juni ble Liastua en arena for ny handlingsplan når helseminister Bent Høie presenterte regjeringens handlingsplan for fysisk aktivitet i grønne områder. Bent Høie, BU-leder Rashid Nawaz og vår egen sokneprest Elin Lunde hadde mye godt å si om innsatsen til oss Senior-

gutta. Sammen med tilbakemeldinger fra brukerne av området, gjør det oss litt stolte og motiverte for videre innsats.

Det har vært stor aktivitet i treningsparken under nedstengningen og den brukes fremdeles hyppig. Vi ser at folk har hatt behov for å komme seg ut i disse tider, og det er ikke noe som gleder oss mer enn at Liastua og området rundt blir brukt. Vår prioritet nå er å gjøre nødvendig rehabilitering og vedlikehold av selve Liastua. Vi vil arbeide for å finne gode løsninger og utvide åpningstiden etter ønsker og behov til brukerne av Liastua og området rundt.

Vi er avhengig av at befolkningen i bydelen vil møte opp og kjøpe en vaffel og kaffe i ny og ne. Det er også ønskelig med støtte fra andre samarbeidspartnere slik at vi kan bevare Liastua og tilrettelegge for økt aktivitet og trivsel i marka vår.

Vi vil prøve en utvidet åpningstid i høst fra kl 1100 til kl 1500 både lørdag og søndag. Ta dere en tur opp til Liastua og vær med og støtt videre drift og vedlikehold av Liastua og området rundt.

RonnySteen-Olsen

«Høybråten damekor 75 år»

Høybråten damekor 75 år. Slik lød overskriften om koret i vårutgaven av Vel-Nytt. Det stemmer jo fremdeles, men ingen blir vel overrasket over at alle våre planlagte «happenings» etter mars måtte avlyses. Det var med tungt hjerte at vi også droppet øvelsene da Koronaen kom. Etter hvert ble savnet så sterkt at vi måtte treffes på zoom. Sanglig var det ingen suksess, men koselig var det å se og prate med hverandre.

Etter sommerferien startet vi igjen med torsdagsøvelser på Vardeheim som heldigvis har god plass. Tommestokken kom fram sammen med spritflasker og spritsavietter. En inngangsdør for sopranene, en annen for altene. Noe rustne i målet var vi, men det ga seg overraskende fort. Både dirigent Espen Selvik og kordamene synes det er deilig å komme sammen igjen, og kjenne at koret lever.

På bursdagen 17. oktober var planen å ha seminar etterfulgt av en bedre middag i de koselige gamle stuen på Granavolden på Hadeland. Dette ble avlyst, men henger damene i Høybråten damekor med hodet av den grunn? Neida, vi slår i stedet på stortromma, og spanderer på oss en feinschmecker-middag på Continental. Der skal det festes og mimres. Det vil også bli sendt takknemlige tanker til to damer fra Høybråten som i oktober 1945 traff hverandre på Østbanen stasjon, og mente det ville være strålende med et damekor på Høybråten.

Hvis du, kvinnelig leser, har lyst til å synge i koret vårt, ta kontakt, da vel:

hdamekor@gmail.com

Ingen opptaksprøve.

Liv Sømhovd Circhirillo
Nestleder

Har du noen gamle bilder fra Høybråten? Kanskje vi kunne få lov til å trykke dem i Vel-Nytt? Kontakt Dag O. Jensen på tlf. 982 03 332 eller om du kjenner noen andre i redaksjonskomitéen.

Bygdeoriginaler i min oppvekst etter krigen

Det var mange originaler som levde i samfunnet sammen med oss andre på den tiden. Vi møtte dem på skoleveien og når vi var ute og lekte.

Tekst: Frøydis Cederkvist Stenerud
Redaksjonskomitéen
Tegninger: Frøydis C.S. og Gunnar Stenerud

I Høybråtenparken var det plass til mye forskjellig. Under krigen ble den kalt Lasaronparken, men jeg ante ikke hvorfor. Vi lekte mye i parken sommerstid. Vi kappet land, sparket fotball, lekte gjemsel, boksen går, sisten og vi skravla. Vinterstid var det skøyteis. Noen ganger kom en av originalene innom og tittet på oss. Noen snakket litt med ungene, mens andre var helt tause.

ELIAS KREMMER

På tidlig femtitall solgte Sporveien gamle trikker som ble brukt i noen av Oslos parker. Øverst i Høybråtenparken sto det derfor i flere år en blå trikk, men ingen skinner. Den ble brukt som korttidsbarnehage en tid, men etter det ble den bare stående og ruste.

Da den skulle fjernes, fikk en vi kalte Elias «kremmer», overta den. Han solgte filler, papir, flasker og metall som han fikk eller kjøpte av folk, for en billig penge. Trikken hugget og banket han fra hverandre, puttet bitene i sekker og fikk det opp i håndkjerre si. Det var nok ganske mye å få for alt metallet, men det hadde også vært mange timers jobb. Og det var langt å gå med «fangsten», helt inn til oppkjøpere i byen. Han bodde i ei hytte på Stovner, var en skikkelig einstøing. Noen ganger hadde han kjerra med seg, andre ganger hadde han et par sekker. Da gikk han et stykke med sekk 1 og gikk tilbake etter sekk 2, gikk et stykke forbi den første og så tilbake for å hente sekk 1. Da ble det langt til sentrum.

Min svigerfar skulle kvitte seg med en

ovn. Elias tilbød ham 10 øre for den. Det var greit, han demonterte ovnen og fikk den til byen. Vi ungene syntes han var litt skummel. Vi løp etter han, men passet på å holde avstand. Han kunne bråsnu seg og mumle et eller annet som vi skjønte var kjeft, og at vi burde komme oss vekk. Vi skjønte ikke alle ordene, tror han hadde dårlig med tenner. Han var skjeggete, veldig skitten og uflidd. Men det var kanskje et ulykkelig menneske inne i de skitne klærne.

En som het Libakk ved Stovnerbrua var også oppkjøper av filler og diverse. Men han husker jeg ikke hvordan så ut.

UTE MED «HUNDEN»

I ei lita arbeidsbrakke inne i skogen innenfor parken bodde Thoresen. En liten, tett kar som vi nesten aldri hørte sa noen ting. Han var ikke noe skummel, bare litt merkelig. Han vandret rundt på Høybråten, av og til stoppet han og så seg tilbake, før han gikk videre. Folk som kjente litt til ham, sa han ventet på hunden sin. Men vi så aldri noen hund.

Han handlet i Pettersens kolonial tvers overfor parken, i den såkalte Pettersbakken. Det ble flere melkeprodukter etter hvert, og en dag spurte ekspeditøren om han ville ha H-melk?

«Nei, jeg skal ha kumelk», mumlet han før han forsvant ut.

«FERSK» FISK PÅ KJERRA

Det var ikke enkelt å få tak i fersk fisk på Høybråten. Det var fiskebutikk i sentrum og på Grorud, men her oppe kom fiskehandler Damdalen med fisk på kjerra si. Han bodde på Lørenskog, men faste ukedager gikk han over hele Høybråten. Tidlig på morgenen reiste han med toget til byen og kjøpte kasser med fisk nedlagt i is. Men den smeltet jo underveis, så sistemann på ruta fikk nok ikke så kald fisk. Kjerra sto ved Lørenskog stasjon, sammen med Agnes. Vet ikke om hun var kjæreste, hushjelp, samboer eller samarbeidspartner, men dra kjerra fikk hun lov til. Selv gikk han med den ene hånden på kjerrelemmen, i den andre hånden hadde han en øl. Og Agnes dro i oppoverbakkene, han kunne kanskje gi en liten dytt bak, og det var nesten enda verre å holde igjen i

nedoverbakkene. Min mor var oppvokst på Espevær, en liten øy utenfor Haugesund. Der gikk fisken i kummer ved huset, de gikk bare ned med håven og hentet opp fisk til middagen. Hun hadde problemer med å spise fisk her de første årene. På Damdalens fiskekjerre lå ikke den mest delikate fisken akkurat, og utover dagen luktet den ikke godt. Men et originalt par var de, der de gikk med kjerra iført sine blodige forklær og gummihansker. (Det er bilde av Agnes med fiskekjerre i boka «Lenge det gikk før Høybråten fikk . . .» på side 47. (Reds. anm.)).

KRAMKARER OG KNIVSLIPERE

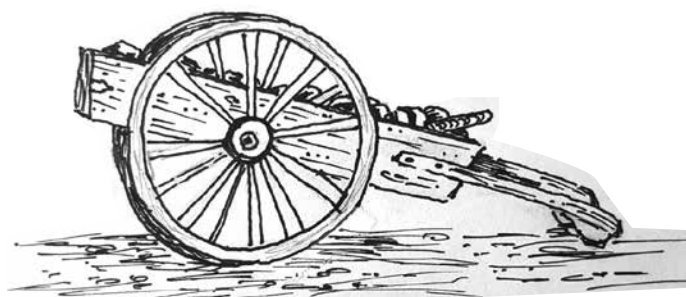
Det kom også kramkarer innom. Husker en med en slags koffert på ryggen, og det var masse tråd og nåler, blonder og strikkepinner osv. inne i kofferten. Det var spennende.

Også veifarende knivslipere banket på døra. Det var litt skummelt, husker jeg. Som regel lot far dem slippe øksa si og kanskje et par kjøkkenkniver, selv om de ikke var sløve. Han mente de trengte de pengene det kostet.

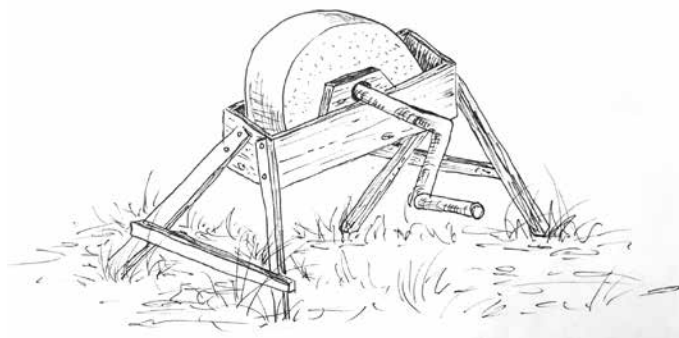
«GULLHØNA»

Nede ved Idrettsplassen bodde «Gullhøna». Hun var en fredelig person, som likte «gull og glitter». Hun var veldig glad i å pynte seg. Røkte med langt munnstykke på sigaretten mens hun vandret avsted. Hun var slank og hadde rødorange hår, og hadde alltid på seg hatt.

Min far tømte søppel her i distriktet, og av og til fikk han esker med finere ting som folk skulle kvitte seg med, men ikke ville kaste i søppelkassa. Far ga tingene videre til andre som kunne trenge det. Mye penger blant folk var det ikke på den tiden. Mange var glade for å få saker som var i

«Fersk» fisk på kjerra!

Veifarende knivslipere banket stadig på.

orden. «Gullhøna» fikk en revestola av han en gang, og den brukte hun flere vintre. Moren min fortalte at de første strømpbuksene hun så, hang på tørkesnora hos «Gullhøna». Hun hadde sydd strømpene fast på underbuksene sine. Praktisk det, da.

ALLE UNGENE VAR REDDE FOR «SVARTA»

Men ei vi virkelig var redd, det var «Svarta». Hun bodde også på Stovner, sammen med en mann vi kalte «Høna». Det gikk i mye alkohol, og hun var ofte veldig beruset. Hun ble rasende hvis ungene sang: «Pål sine høner». Da løp hun etter dem og hyttet med neven. Jeg torde ikke å se på henne hvis jeg møtte henne, langt mindre synge. Torde nesten ikke å puste, bare komme meg vekk forttest mulig. Fikk vi øye på henne på vei til skolen, gikk vi gjerne en omvei, ja, vi brydde oss ikke om vi kom for sent på skolen en gang.

Av og til lå hun i grøfta, så full at hun ikke kunne gå. Da ringte noen politiet som kom og hentet henne og en svirebror. Politiet holdt seg for nesa når de lukket dem inn i bilen, og det ble lagt plast på setet. En gang så vi henne fra vinduet hjemme. Hun stoppet stadig og dro i noe rundt livet. Plutselig stoppet hun, og dro av seg underbuksa. Det var nok strikken som hadde røket, og da var det bedre å gå uten. Stakkar, har jo i ettertid skjönt at livet hennes var en stor tragedie.

HJEMMELAGET VEDKAPPER

På andre siden av Linjeveien, der jeg bodde på hjørnet mot Høybråtenveien, bodde det nok en original. Han ble kalt «Jesus i knebuksene». Det var nok fordi han hadde en stor Jesusfigur foran på sykkelen sin, og han hadde alltid på seg nikkens. Han og en søster bodde i huset, men da hun døde ble han boende alene. En dag kom det en diger dampmaskin på hjul. Med mye strev fikk han den ned i hagen ved hjelp av folk og vaiere, en ganske bratt bakke. Den veide sju tonn og så nesten ut som et stort lokomotiv. Denne bygde han om til vedkapper. Men det ble nok ikke mye ved til ovenn inne, for det meste gikk med til å fyre i maskinen, for å kappe mer ved. Den «skrek» og bråkte som et treskeverk og det røyk fælt under bruk. Naboene var ikke overbegeistret. Men de lot ham være i fred. Jeg hørte aldri han sa ett ord. Mulig han var både døv og stum. Men han gjorde ingen fortredd.

Anna med hatten.

ANNA MED HATTEN

Anna med hatten kom fra Stovner hun og. Fin kåpe og en stor flott hatt med digre strutsefjær. En gammel harmløs dame som gjerne snakket med oss barna. Hun gikk ofte i Høybråtenveien. Hvis hun stoppet der vi lekte, sa hun alltid: «Syng en sang for gamle Anna, da». Og så sang vi.

MORTEN I MYRA OG «TORNERUA»

Et par som var noe for seg selv, bodde i Granliveien, rett over nr. 14. Der Bikuben ligger i dag var det ikke vei, bare et tett skogsfelt. Nesten gjemt mellom trærne lå det ei lita hytte hvor Morten bodde, sammen med «Tornerua». Han var liten, tynn og spinkel, mens hun var stor og ferm. Hun hadde stort sett på seg arbeidsoverall med seler, stor grå frakk og herrehatt. I sommervarmen kunne man møte henne i bar overkropp, bare seler, og frakken åpen. Det var litt av et syn for oss ungene.

Men de bodde ikke alene i hytta. De hadde enormt mange katter, av og til over femti, ble det sagt. Med et ganske stort hull i døra gikk kattene inn og ut som de ville. Tornerua reiste med toget til sentrum og kjøpte fisk til kattene i store spann. Hun begynte å ta Blåbussen inn til byen, men

Hos Morten og «Tornerua» var det alltid mange katter.

ble etter hvert nektet adgang der. Fiske-spennene lukket forferdelig. Da ble toget løsningen. Der var det jo mange vogner. Til byen gikk det greit, men når hun kom inn i togvogna på vei hjem, forsvant alle som satt der fra før. Det var en uutholdelig lukt. Så hun fikk vogna helt for seg selv. Av og til dro hun til byen i andre ærend. Hun og Morten lagde kogger med peisfyrstikker i. Dem solgte hun på Youngstorget. Dan Brovold, nåværende leder av Grorudalen historielag, var visergutt i kolonialen til Håkonsen i Kleiva. Det gikk en sti fra kolonialen ned til Granliveien, og ned der bar Dan mange kasser med melk til Morten i Myra. Det gikk mye melk til alle kattene. Så de fikk da både mat og drikke. Og Dan ble sterk.

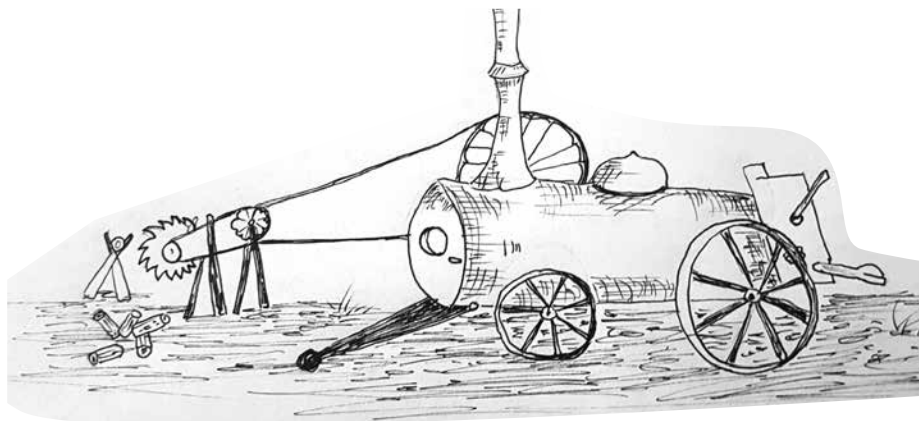
En klassekompis av meg bodde i nærheten av dette spesielle paret, og han husker godt den største katten de hadde på Myra. Den het «Guttemann», et skikkelig monster av en katt. Alle i nabolaget var redde for «Guttemann». En annen i samme veien hadde en svær rottweiler som folk var enda mer redde for, ikke minst ungene. Den var bundet med en skikkelig kjetting, litt av et villdyr. Den spiste både hoggorm og pinnsvin om de kom for nær og folk gikk langt utenom, den var gatas skrekk. En dag hadde den slitt seg og kommet seg opp på veien med en to meter lang kjetting slepende etter seg. Rett borte i gata satt «Guttemann».

Bikkja bjeffet og snerret mot katten, men den blåste seg opp i dobbel størrelse, og med klørne ute gjorde den seg klar til angrep. Rottweileren bråsnudde og dro tilbake med halen mellom beina. Det var «Guttemann» som tydelig gikk av med seieren. Og ungene sto og så på, med god avstand. Det var spennende.

En dag solgte Morten og «Tornerua» hele tomta og hytta. Det ble sagt at de flyttet til en leilighet på Grønland. Hvordan naboe- ne der likte det, er det ingen som vet. Brannvesenet ble bestilt og hytta ble tent på under sikre forhold. Ingen orket tanken på å gjøre rent der inne, det hadde sikkert ikke vært mulig heller. Det lå døde katter og mye annet der som ikke burde røres.

ELLINGSRUDHJEMMET

Det var også flere fra et hjem på Ellingsrud som gikk hit til Høybråten. Mange skjeb- ner, som var samlet i et hus der. De kunne ikke klare seg alene hjemme, men hvordan de hadde det på hjemmet vet jeg ikke. Håper de ble tatt vare på. Vi var vant til å se dem, de hørte liksom med i hverdagen. Nå ser vi ikke denne type originaler lenger, men det er sikkert noen rundt omkring.

Hjemmelaget vedkapper.

John Brede's hagejernbane

Tekst og foto: Dag Oskar Jensen, redaktør Vel-Nytt

At John Brede Bjørnstad i Høybråtenveien er interessert i modell-jernbaner har jeg visst i mange år, men hvilke dimensjoner det etter hvert har fått, ble jeg først klar over en dag jeg var ute på en av mine mange rusleturer her på Høybråten. Da jeg gikk forbi John Brede's hus, oppdaget jeg plutselig at det var bygget en modelljernbane på utsiden av huset. Dette måtte jeg se nærmere på. John Brede har dyrket denne hobbyen siden 1959, den gangen det var Märklin som var dominerende på området. Etter hvert ble det ganske mye jernbane hjemme hos John Brede og kona Anne Brit. Både i kjelleren og flere rom i huset var det tog. Vel-Nytt var på besøk en dag i midten av august, og jeg fikk se et imponerende hagejernbane-anlegg som John Brede har bygd helt på egenhånd. Han hadde Jan Salvesen (omtalt i egen artikkel i Vel-Nytts høstutgave 2016) som kom med gode tips til sporplanen. I 2016 begynte han å bygge opp et ganske stort landskap med mye forskjellig infrastruktur, og å legge skinner. Han kjøpte sitt første lokomotiv i november 2015. Siden har han bygd to lokomotiver til, og bygd om ett. I dag har han fem lokomotiver og en anelig mengde vogner. Alle togvognene har han bygd selv av byggesett, og alt av bygninger på anlegget er det også John Brede som har bygd. Det er en ganske imponerende jobb han har gjort med bygningene. Det er blant annet en modell av det første «Bjørnstad-huset», «Fagerheim Sør» fra 1905, som lå øverst på eiendommen i Høybråtenveien 43.

Har også anlegg på Frøya

Som om dette ikke var nok, har han også bygd opp et lignende anlegg på familiens landsted på Espneset på Frøya. Til historien hører også at da anlegget på Frøya sto ferdig i 2018 og skulle innvies, møtte både Frøya.no ved Tore Strømøy og ordfører Berit Flåmo opp. Det var ordføreren som åpnet banen, dette fordi Frøya hadde Norges første kvinnelige lokomotivfører. Hun var ansatt på en torvbane som var i drift fra 1900 til ca. 1920. På landsbasis er det ca. 80 personer som driver med denne type hagejernbane, de fleste på Østlandet, og tre av dem på Høybråten. Det er stor aktivitet i miljøet med stadige treff med servering av mat og drikke, og selvfølgelig masse kjøring av tog. Søndagen før Vel-Nytt var på besøk hadde John Brede hatt besøk av 17 personer. Stadig arrangeres det også messer, hvor alle typer modell-jernbaner er representert.

Forhandler på Vestfossen

Vestfossen er et sentralt sted for dem som driver med hagejernbane. Her finner man firmaet Livingsteam Gardenrailways som driver import og salg av blant annet Roundhouse-lokomotiver og annet utstyr for hagejernbaner.

John Brede er medlem av en engelsk klubb som heter «16mm Narrow Gauge Garden Railways». Han har også vært på messe i Yorkshire i England. Visstnok en stor opplevelse som frister til gjentagelse, men som ikke blir så enkelt å få gjennomført i disse Korona-tider. John Brede forteller at det hender det kommer folk innom for å se på anlegget. Han har hatt besøk av flere barnehager, og han har vært og fortalt om hobbyen sin i Gubbegruppa i menighetshuset.

Litt om det tekniske

Vi kjører ekte damplokomotiver som er radiostyrt. Her må lokomotivet smøres opp, vann må fylles på kjelen, dampolje på beholderen og gass fylles. Brenneren drives av gass. Hastighet og kjøretning styres fra radioen. Fordelen med denne hobbyen er at det er helårshobby. Bygging om vinteren og kjøring om sommeren. Samtidig er det en sosial hobby. Kjøring hos hverandre. Vognbyggesettene er laserskåret trebyggesett fra Brandbright, en Engelsk produsent som Livingsteam er forhandler for.

Hvis det er noen av Vel-Nytts lesere som kunne tenke seg å se anlegget, kan Vel-Nytts redaktør formidle kontakt med John Brede.

af

Klargjøring av lokomotivet for kjøring.

Jon Brede kjører tog, og kona Anne Brit følger med på det som skjer. På det innfildte bildet ser vi toget passere modellen av «Fagerheim Sør» fra 1905.

Jon Brede i arbeidsverrelset, med togskapet til venstre.

Det var ordfører Berit Flåmo som sto for åpningen av banen på Frøya. (Foto: Frøya.no)

Speidergudstjeneste/ Høsttakkefest

Trettito personer hadde samlet seg ute denne september-søndagen. Bra vær, men litt kald vind var det. Det la allikevel ingen demper på denne fine formiddagen. Speiderne kom i prosesjon med fanen foran, inn mot korset og flaggene.

Tekst: Frøydis Cederkvist Stenerud
Redaksjonskomitéen
Foto: Monica Stenerud

Det var tolv speidere som hadde funnet veien til utegudstjenesten, og med de

voksne var vi 32 i alt. Sokneprest Elin Lunde snakket om å høste det vi har sådd, å ta vare på markens grøde og hverandre. Vi bør se oss rundt, ta oss tid til å tenke gjennom hvordan vi har det, være fornøyd med det vi har. Finne gleden i hverdagen og glede oss over at vi bor i et godt land; ikke henge oss opp i det vi ikke har. Speiderne var med å gjøre bevegelser til sangene og forbønnen. Sara og Hu Yang leste fra Lukasevangeliet kap. 12, vers 13–21.

I et tre hang det et gitter og under sto det fem bøtter.

I bøttene lå det papirstrimler i forskjellige farger som symboliserte en takkebønn.

Sorte strimler var en takk for kroppen og helsa.

Hvite var takk for rettigheter, muligheter og frihet.

Rosa symboliserte takk for alle de vi er glade i.

Blå strimmel var for lokalsamfunn og menighet.

Fargen grønn viste takknemlighet for naturen og alt det vakre.

Speiderne og alle som ville, kunne gå fram, velge sin strimmel og henge den opp i treet. Det var trosopplæringsleder Irlin Bråten som sammen med speiderne hadde gjort dette klart på forhånd. Kollekten gikk til KFUK/KFUM. Det var mange som gikk til nattverd.

Etter gudstjenesten var det lek på plassen, ungene trengte å få varmen i seg etter å ha vært i ro. De lekte en ringlek som kalles; HI-HA-HO, hvor de står i ring og bruker hendene i forskjellige bevegelser. Dette pleier de å leke på speidermøter. Da kom varmen tilbake i kroppen, noe å være takknemlig for. Så ble det tid for kaffe, saft og kaker. En hyggelig gudstjeneste var over. Viktig å tenke på hvor mye vi har å være takknemlige for.

hf

Hyggelig overraskelse

Trivelig med overraskende musikk i Koronatiden. Vi satt hos naboene, grillet og koste oss en varm forsommerkveld. Da hørte vi plutselig korpsmusikk. Ikke var det 17. mai og ikke var det «Sangens og musikkens dag», men Oslo Janitsjar kom allikevel marsjerende i Linjeveien. Folk tittet fram i hager og vinduer, vinket, klappet og ropte. Dette var trivelig og oppmuntrende. Korpset hadde en del såkalte pop-ups, dukket opp overraskende på forskjellige steder. Tusen takk, veldig hyggelig.

Vi fortsatte praten i hagen da vi igjen hørte musikk. Nå løp vi til baksiden av huset, og der kom korpset marsjerende ned Bjerkeli-veien der vi bor.

En liten blindvei hvor det aldri før har marsjert noe korps. Nederst ved snuplassen snevret veien inn til en sti som munner ut i Linjeveien. Da de kom dit, ble de litt rådvile, kikket på kartet sitt og sa: «Det står det er vei her??» «Jaja, vei og vei,» svarte vi.

«Dere kommer gjennom, men fire i bredden går nok ikke.» Så vandret de ned stien i lang rekke, dette ble jo kjempeartig. En ny opplevelse for både beboere i denne

lille veien og for korpset selv. Vi takker for morsom opplevelse og ønsker velkommen tilbake. Lykke til med videre underholdningsjobber.

Frøydis C. S.

hf

Natteravnner på Høybråten

Bilal Malik har vært en drivkraft for på nytt å få i gang en Natteravn-ordning på Høybråten. Vel-Nytt ba Bilal fortelle litt om erfaringene fra i sommer.

Ved Dag Oskar Jensen, redaktør Vel-Nytt

Før sommerferien var det en del ungdommer på Høybråten som samlet seg i grupper mer enn de pleide. Det gjorde folk som bor her litt urolige, fordi mange av disse ungdommene kom fra Haugenstua, Furuset og Stovner. Ofte drar ungdommer rundt for å «utforske» nye områder. I år har de unge vært ganske rastløse fordi det før sommeren var liten (ungdoms)aktivitet pga. Korona. Derfor trengte de å få ut energi.

Høybråten er et fredelig, ikke minst koselig og spesielt sted. Når noen av de kriminelle gutta kommer hit for å markere seg, blir det ofte en kamp om å være «alfa» blant dem. Da oppstår det tyveri og vold mellom gruppene. Mange av ungdommene er unge og umodne, men de bør vite hva som er riktig og galt likevel, både ved oppførsel, holdning og moral. Men dette er nok grunnen til at det ble ekstra mye uro på Høybråten.

Jeg så mange kommentarer på en facebookgruppe med Høybråtenbeboere. Noen av kommentarene var bekymret og sinte over situasjonen. Med hjelp fra folk på Høybråtegruppa, fikk vi hjelp til å sette

opp Natteravn. Vi begynte å gå hver fredag og lørdag. Det gikk kjempefint. Vi skremte ikke ungdommene vekk, for det ønsket vi ikke. Men roligere ble det, i tillegg til at jeg personlig fikk snakket med mange av disse ungdommene som ikke er fra området. Vi ble enige om at de skulle ta hensyn med sin oppførsel. Mye av det krevde å kommunisere på deres språk og nivå. Mange av disse responderte med respekt og forståelse. Jeg følger ofte med og tar tak i situasjoner som ikke ser bra ut, både med og uten Natteravn-drakt.

Det er viktig at et nabolag føler trygghet og enda viktigere at det samarbeider om å beholde tryggheten. Vi kan velge å klage

eller være et godt eksempel for resten av Norge.

Natteravnene begynte å gå igjen i siste halvdel av september.

Det kriminalitetsforebyggende SaLTø-arbeidet i Bydel Stovner setter pris på Bilal Maliks initiativ og har bistått med kontakt med Natteravnene i Oslo for å skaffe veiledning, vester og annet utstyr. Miljøarbeidere fra bydelen har vært med på ravnene og både de og utekontaktene i bydelen har vært rundt på Høybråten for å treffe ungdommer gjennom våren og sommeren. Det er et mål at ravingen skal forankres ved FAU'ene ved Høybråten skole og Stasjonsfjellet skole og få til en ordning der både foreldre og andre beboere blir invitert med. Følg med på Høybråten- oppslagstavla på Facebook.

af

Natteravnene samlet på Høybråten skole.

Stigenga Borettslag etter brannen

Leder i borettslaget, Øyvind Karlsen, uttalte til Vel-Nytt i begynnelsen av september: «Stigenga borettslag ble 30. mai rammet av en tragisk brann, hvor en av våre beboere omkom og åtte leiligheter ble totalskadet. De åtte familiene har skaffet seg midlertidig bosted frem til boligene er gjenreist. Oppryddingsarbeidet etter brannen startet i slutten av august og vil være ferdig i midten av september.

Arbeidet med nødvendige søknader for gjenreisning starter nå i høst, det er fortsatt uklart når de åtte familienes leiligheter vil være klare for innflytting.»

I Aftenposten 14. september kunne vi lese at politiet har konkludert med at brannen ikke var påsatt, men at man ikke har klart å finne noen brannårsak. Det var viktig for politiet å kunne fastslå at det ikke hadde vært en pyroman som sto bak brannen. Politiet har etterforsket etter tre sentrale hypoteser:

- Brannen skyldes elektrisk feil eller feil bruk av elektrisitet.
- Brannen skyldes optisk fenomen, altså solstråler som kan ha skint igjennom glass og startet brannen.
- Brannen skyldes åpen ild. Det kan være

Oppryddingsarbeidet pågikk fortsatt da Vel-Nytt var bortom Stigenga i midten av september.

mange årsaker til åpen ild, for eksempel levende lys, grilling og røyking. Konklusjonen er allikevel at man ikke har klart å fastslå noen sikker årsak til brannen.

I tillegg til disse hypotesene har politiet også undersøkt om brannen kunne være påtatt, men de har altså konkludert med at den ikke var det.

Dag Oskar

Vi har ledig tannlegetime til deg!

Tannhelsesenteret på Lørenskog er en stor og moderne klinikk med 15 behandlingsrom, 15 tannleger, tannpleiere og tannlegespesialister.

I tillegg til vanlig tannbehandling kan vi tilby:

Tannregulering av voksne og barn (kjeveortopedi)

For voksne også skjult tannregulering. For barn bosatt i Oslo kommune gjelder de samme rettigheter selv om behandlingen gjøres i Lørenskog!

Behandling av snoring

Er du trøtt på dagtid? Har du lett eller moderat søvnapné? Er du misfornøyd med din CPAP?

Søvnapnéskinne framstilles individuelt.

Vi holder åpent hver dag, hele året

Mandag–fredag 8–20
Lørdag–søndag 10–14
Andre helligdager 10–14

Ingen pristillegg for timer kveld eller helg. Har du tannverk, får du time på dagen!

tannhelse @ senteret[®]

Tannhelsesenteret Lørenskog AS

Skårersletta 10, 1471 Lørenskog • Telefon: 67 91 72 00 • www.tannhelsesenter.no

Fire musikanter og hva som skjer utover høsten

Ved Wenche Frimann-Jakobsen
For styret i HSMK

Korps-rekruttering i denne tiden:

I samarbeid med AKS og Kulturskolen har Høybråten skoles musikkorps (HSMK) de siste vintrene gjennomført musikk-kurs med pocket-trompet (mini-trompet) for elever på 2. trinn. Dette har vært som en liten introduksjon til det å lære å spille et instrument. Senere på våren har vi gjennomført konserter i skoletiden, og instrumentprøving like etter 17. mai for alle som vil prøve. I år måtte vi innstille pocket-trompet-kurset etter bare tre øvelser pga. Korona, og alle de andre rekrutteringsaktivitetene ble utsatt.

Gjennom god dialog med skolen om smittevern-rutiner har HSMK nå etter sommerferien fått mulighet til å starte opp igjen, både med samspill for korpsene våre og enkelt-undervisning for hver muskant. Alle elever på 3. trinn på Høybråten skole har fått en liten brosjyre i ransel-post med invitasjon til instrumentvisning for interesserte nye aspiranter. I tillegg er vi veldig glade for at vi fikk holdt to konserter for 3. trinn på skolen tidlig i september. Korpset tar opp nye medlemmer fra det året de begynner i 3. klasse, men det gjør ingen ting om man er eldre når man begynner. Denne høsten har vi allerede fått noen flotte nye aspiranter, men det er fortsatt plass til noen flere. Så ta kontakt på hsmk@hsmk.no hvis du kjenner noen som har lyst til å begynne.

Her er fire av musikantene i HSMK:

Først ut er søskenparet Ane og Martin som begge spiller kornett.

Ane

Og hva liker du godt ved instrumentet ditt?

Ane: Det er gøy å spille på det.

Martin: Jeg liker at pappa også spiller det, så han kan hjelpe meg.

Hvorfor begynte du å spille i korpset?

Martin

Ane: Fordi jeg ville lære å spille et instrument.

Martin: Fordi det så gøy ut å spille i korps.

Hva liker du best på øvelsene?

Ane: Å spille sanger sammen.

Martin: Å spille sammen med de andre.

Hva vil du si til de barna som lurer på om korps er noe for dem?

Ane: Korps er kjempegøy!

Martin: Bli med i korps, det er gøy!

Nestemann ut er Ulrik:

Det instrumentet jeg spiller, er tuba eller bass som man også kaller det. De gode tingene ved mitt instrument er at alle tonene man spiller blir fyldige og avslappende, og da blir det ekstra gøy å spille tuba. Mamma kom en dag til meg og sa: «Vil du være med i korpset?» På den tiden sa jeg ganske mye ja til nesten alt. Jeg er her enda, har vært her snart i 10 år og har aldri angra.

Det beste på øvelsene er å få nye noter, fordi det er gøy med nye melodier og spesielt på tuba fordi der kan det variere veldig om man har en viktig rolle i melodien eller bare ligger i bakgrunnen på lange eller korte toner for å holde groovet i gang. Det er nesten bare å bli med, det er kjempesosialt og du blir kjent med en helt annen verden fylt med musikk. Man

har også ekstremt mange instrumenter å velge i, som alle har en unik egenskap i både musikken og på måten du spiller på i selve instrumentet. Hvis du ikke liker det instrumentet du valgte, så kan du nesten alltid bytte instrument. For eksempel har jeg ikke spilt tuba i 10 år. Jeg starta med en kornett, og etter kanskje seks år så bytta jeg, fordi vi trengte en tuba, så mulighetene er alltid der.

Siste muskant ut er Tiril som spiller klarinett:

Hva liker du godt ved instrumentet ditt?

Det er veldig mange forskjellige toner og melodier, så du kan også spille favorittsangene dine som man ikke spiller i korpset.

Hvorfor begynte du å spille i korpset?

Jeg begynte å spille i korpset fordi mange av vennene mine gikk i korpset og det så veldig gøy ut.

Hva liker du best på øvelsene?

Å spille sammen slik at man hører hele melodien, og det er gøy å være med andre i friminuttet.

Hva vil du si til de barna som lurer på om korps er noe for dem?

Jeg vil si at det bare er å prøve seg, det er kjempegøy å spille, du får en mestringsfølelse når du klarer noe og du får mange nye venner.

Hva skjer denne høsten:

Denne høsten over Høybråten skoles musikkorps til Korona-tilpasset Halloweenkonsert på Rommen scene 1. november. Og vi håper også at situasjonen tillater at vi kan spille på Velforeningens julegrantening og i julegudstjenesten i kirken. Neste år er det 95 år siden HSMK ble stiftet, og korpset håper å kunne markere dette med både jubileumskonsert og jubileumstur. HSMK har måttet avlyse både vår- og høst-loppemarkedet i år, så vi har derfor mistet våre to hovedinntektskilder. Mange valgte å gi et bidrag til korpset i våres, noe vi er svært takknemlige for. Korpset drives imidlertid hele året, så hvis noen ønsker å støtte oss, vil vi sette stor pris på dette, f.eks. via Vipps (#12152) eller som grasrot-giver (søk opp: 943118825 HØYBRÅTEN SKOLES MUSIKKORPS på norsk-tipping.no/grasrotandelen).

Kjell Eriksen har fylt 85 år

Det skulle ingen tro. Hvor ble alle de årene av? Høybråtenmusikeren som nok ble født med sang og musikk i blodet, læreren på Høybråten skole som hadde sin egen måte å undervise på. Han begynte selv i første klasse på Høybråten skole i 1942. Da hadde det vært krig i Norge i to år. En merkelig tid for en liten gutt. Det var jo spesielt å gå på skole under krigen. Tyskerne tok seg en tid til rette på Høybråten skole. Da måtte undervisningen foregå andre steder. Han har vært glad i musikk så langt tilbake han kan huske. Det var en selvfølge at han var med i «Guttemusikken» der han spilte trompet. Det var nok musiker han gjerne ville være på heltid etter hvert.

Men faren til Kjell syntes han måtte ha et fag om han var aldri så musikalsk, så Kjell ble lærer.

Mange vil huske ham langt framme i 17. mai-toget, med hurrarop og smil og nikk til alle som sto langs ruta. Han kjente jo de fleste. Etter «toget» var han gjerne med og underholdt på skolen. Alltid aktivt med i lokalmiljøet, alltid villig til å opptre å være med der det skjedde noe. Han var ingen regelrytter, elevene måtte selv ta noe av ansvaret for egen læring. Han mente at alle var forskjellige, og det var viktig å se elevene hver for seg. Mange takker ham for måten han lærte dem å stole på seg selv. At han blant annet ble musikk lærer var vel ingen bombe. Han gledet seg til å gå på jobb hver dag. Men årene gikk, og en dag ble han også pensjonist. Det betydde ikke at han satte seg i godstolen og så på TV. Det ble enda mer tid til musikken. Men han ville også gjerne gjøre andre ting. Skitur hadde det ikke blitt så mye tid til før, men etter fylte sytti hadde han og Eilif

Kjell Eriksen med sin kjære Nanna.

(Holen) tid til å komme seg litt ut på tur. I en bakke gikk det galt, Kjell falt og beinet brakk. Det ble sykehus og gips. Ønske om flere skiturer ble det ikke, selv om beinet ble godt igjen. Skiene loddet han ut på Jazzklubben, og han savner dem ikke.

Det er noen år siden han flyttet til Kampen, men han har slett ikke glemt Høybråten. Minnene er mange og gode. Det var et trygt og godt miljø å vokse opp i og senere etablere familie. To flotte døtre og flere barnebarn har gitt og gir fremdeles mye glede. Og musikken, den er hans trofaste følgesvenn. Han og hans kjære Nanna holder blant annet kontakten med «Jazz på Vardeheim», både som utøvende musikere og som lyttende publikum.

Vi er mange som har gledet oss over jazzkvelder med Kjell Eriksen, hans septett og vokalgruppa «Jazzådu». Vi håper å se dem igjen på jazz. Kjell var jo selv en av gründerne til «Jazz på Vardeheim».

Vel-Nytt og hele Høybråten gratulerer så mye med vel overstått åttifemårsdag som ble feiret hjemme på Kampen med hele familien.

Det svinger fremdeles rundt Kjell Eriksen.

På 85-årsdagen var familien invitert til tre timers bursdagsfeiring kl. 17.

De møtte fram i leiligheten på Kampen hvor Kjell og Nanna tok imot. Der hadde han satt opp et stort bilde av seg selv og ønsket alle velkommen. Tradisjonen tro i Eriksen-familien gikk hele selskapet polonese fra leiligheten opp i toppetasjen hvor det er et hyggelig selskapslokale.

Sang og musikk hører så klart med, så i tillegg til allsang, underholdt Nanna og Kjell ved å synge duett, og Kjell akkompagnerte på trekkspill.

Noe kanskje ikke alle vet, er at Kjell er veldig begeistret for trylling. Som gave fra familien kom tryllekunstner Erling Solland med sine magiske evner, til stor glede for jublanten.

Men Kjell stiller ikke sitt lys under en skjepp. Han tok selv tryllestaven i sin hånd og viste sine kunster i selskapet til stor jubel fra gjestene.

Kjell har fire barnebarn; fra 8 år til 27 år. De overrakte bestefar en herlig minnebok med bilder og tekst. Noe å kose seg med på høstlige kvelder.

Det smakte riktig godt med marsipankake fra Baker Hansen, hjemmebakt rullekake og kakevaffer, det siste er «et must» i familielag. Korona-distanse ble holdt, men feststemningen var på topp. Timene gikk fort, slik de gjør i godt selskap. Det var en strålende fornøyd jublant og gjester som avsluttet festen i åttetiden.

Et nytt trivelig minne kunne legges til for Kjell, Nanna og resten av familien.

Frøydis C. S.

Hva skjer i Høybråtenveien 79?

(Kiwi-butikken)

Butikken i Høybråtenveien 79 skal garantert bestå, den skal opprustes og bygges om. Firmaet som nå eier bygget ønsker å bygge seniorleiligheter over butikken og planen videre er å få utvidet bygningen slik at det kan bli flere seniorleiligheter. Ting tar tid i kommunen, så konkrete planer kan vi håpe er mer på plass til våren. Vi følger opp saken i Vel-Nytt.

(Se også side 5 under «Planer og utbygginger m.m. på Høybråten».) Frøydis C. S.

Velkommen til

KIWI

MINIPRIS PÅ HØYBRÅTEN

Mandag 7-23 Fredag Lørdag 9-21

Kjøp kjapt - trygt og billig

Høybråtenvn. 79, 1088 Oslo

Tlf. 22 21 18 63

HJFF tok vannveien sørover i Østmarka

Tradisjonen tro inviterte Høybråten jeger- og fiskerforening (HJFF) medlemmene til kanotur i Østmarka i midten av juni. Fem familier fra Høybråten, seks ungdommer og syv voksne padlet og bar kanoene over og mellom syv vann til basen ved Søndre Krokvann.

Ved Carl Fredrik Bø, sekretær i HJFF

– I år var vi ekstra heldige med været. Turen inneholdt både fint badevær og fint fiskevær, altså både litt sol og regn, sier Kaare Martin Granerud med et smil. Han

er nestleder i foreningen og var ansvarlig for arrangementet.

– Vi var også så heldige at vi hadde med oss en av dem som kjenner Østmarkas små og store hemmeligheter aller best; foreningens egen Rune Engebretsen. Mens noen lekte og badet fra kanoene, guidet Rune oss andre til noen av de beste og hemmeligste fiskestedene midt inne i Østmarka. Dermed ble det fisk til frokost til alle som ville ha.

Nybegynnere lærer av mer erfarne padlere

Turen startet midt på dagen lørdag, med retur samme vannvei tilbake på søndag. Rutevalget var som vanlig Mønevann, Fløyta, Røirivann, Nordre Krokvann, Tappenbergvann og Midtre Krokvann

før vi kom frem til teltplassen på Søndre Krokvann.

– Det er lange, fine partier med padling, og så er det et par partier med litt krevende bæring. Heldigvis stod alle sammen på og fikk transportert pakninger og kanoer både opp og ned noen bratte bakker. Og de mindre erfarne padlerne lærte et og annet triks av dem som har vært ute en kanotur før, kan Kaare Martin fortelle.

Populært med hengekøye

Leirplassen ved Søndre Krokvann er godt egnet til telting, men den nasjonale trenden med hengekøyer satte sitt preg på overnattingsvalget også på denne turen.

– Halvparten av reisefølget valgte å tilbringe natten i hengekøye. Og det ga mersmak for alle oss som prøvde dette for første gang, forteller Kaare Martin.

– Østmarka er vår nærmeste villmark som gir mange muligheter for store og små ekspedisjoner. Jeg vil anbefale alle å leie kano på Losby og komme seg ut i marka med kano, gjerne sammen med oss i HJFF i juni til neste år, avslutter Kaare Martin Granerud.

hf

God stemning og perfekte forhold for padling.

Smarte løsninger må til for at ikke myggen skal forstyrre kortspillet.

Skyting i Koronatid

Etter at de strengeste reglene for samvær ble opphevet av helsemyndighetene, har Høybråten jeger- og fiskerforening hatt jevnlig skytinger på Losbybanen gjennom sommeren og høsten. – Det er jo mange gjengangere blant skytterne, men selv om aktiviteten ikke har vært like høy i år som tidligere, har det heldigvis dukket opp nye ansikter som vil benytte muligheten til å trene hagleskyting på denne siden av byen, sier Asbjørn Ihle, nestleder i Skytterutvalget til HJFF.

På jakt etter skogens gull

Høybråten jeger- og fiskerforening inviterte til sopptur i Lillomarka i begynnelsen av september. Det var foreningens nyeste utvalg, Friluftsutvalget, som var vertskap og hadde fått med Line Ruden til å være guide. Hun er Høybråtens egen, godkjente soppkontrollør.

Kantarell, eller skogens gull som noen kaller denne soppen, stod øverst på ønskelisten til mange av de nærmere 20 unge og voksne fra Høybråten som ble med på sopptur, nærmest rett utenfor sin egen stuedør.

Fylte soppkurven

Flokken ble ledet gjennom ulike biotoper, og fikk innføring i de mest vanlige soppene der skogbunnen var tørr, mosegrodd eller overvokst med blåbærlyng. Dessverre hadde en tørr høst gitt begrensninger i tilveksten av sopp denne

sesongen. For de mer erfarne soppjegerne, var det flere muligheter enn bare den tradisjonelle kantarellen som fant veien ned i kurven denne søndagen. På ei lita myr i skogen vokste traktkantarellen tett i tett. Selv om resten av skogbunnen ikke var like gavmild, så sørget denne myra for at de fleste fikk med seg en god porsjon sopp hjem.

Sopp surret i hvitløk

Det var naturligvis mange andre sopper som også havnet i kurvene. Slørsopp, med

sitt diskrete edderkoppspinn nedover stilken, hadde klart å lure seg med hos mange. De og kremlene var blant de hyppigste som heldigvis ble plukket bort da Line gikk gjennom kurvene til alle deltakerne. Med på veien hjem fulgte det også tips om tilberedning; og det var nok flere hjem på Høybråten hvor nyplukket sopp surret i hvitløk, persille og litt fløte den ettermiddagen.

Nytt utvalg for friluftinteresserte

Leder i Høybråten jeger- og fiskerforening, Lars Janols, var godt fornøyd med det

første arrangementet til foreningens nye utvalg – Friluftsutvalget.

– Det er mange som finner glede i skog og mark uten fiskestang eller våpen. Vi har etablert Friluftsutvalget for å kunne gi også denne typen villmarkinger et samlingspunkt på Høybråten.

Er det flere som kunne tenke seg å bli med på kanoturer, soppturer eller få andre opplevelser i skogen, er det bare å melde sin interesse, sier Lars.

Mye å lære for interesserte deltakere.

Kamfluesopp var av de spiselige soppene som dukket opp i soppkurvene.

HØYBRÅTEN
Systue

OMSØM
REPARASJONER
BUNADER
KJOLER
BRUDEKJOLER
INTERIØR

Skredder Bernardeta Najdusch-Schøyen
Kontakt meg på tlf: 402 16 249
Høybråtenveien 57, 1086 Oslo
www.hoybratensystue.no
Åpningstider: Man, Tir, Tor 12–18 Ons, Fre 8–15

DIN LOKALE
ELEKTRIKER!

Vidar Bull
924 84 770

Thomas Hauglund
906 55 785

post@vitoelektro.no

Kunstutstillingen 2020 må avlyses

– I år skulle det vært 40. gang vi arrangerer kunstutstillingen. Det er med tungt hjerte vi avlyser i år, sier president i Høybråten Lions, Christian Lund. Det gir dessverre langt færre midler til gode formål.

– Med dagens smittesituasjon og myndighetenes retningslinjer vil det være svært vanskelig for Høybråten Lions å gjennomføre kunstutstillingen på en forsvarlig måte, sier leder for kunstutstillingen Per-Kristian Petersen.

39 ganger har Høybråten Lions arrangert kunstutstilling på Høybråten skole, og som alltid skulle den vært gjennomført første helgen i november. Hvert år valfarter folk fra hele Østlandet for å handle kunst, og ikke minst er det en sosial happening for lokalbefolkningen på Høybråten.

– I fjor hadde vi flere tusen mennesker innom, og vi førte statistikk på hvor kjøperne kom fra, sier Petersen.

Statistikken viste at det kom kjøpere fra Oslo, Akershus, Vestfold, Buskerud, Vest-Agder, Møre og Romsdal, Sogn og Fjordane og Troms.

Mye penger til lokalmiljøet

Omsetningen i løpet av helgen var rekordhøye 1,8 millioner kroner. Selv om det er trist for Høybråten Lions å ikke kunne

gjennomføre årets utstilling, er det en annen enda mer uheldig side ved det.

– Høybråten Lions har i alle år hatt gode overskudd fra utstillingen, og alle pengene herfra går ut til gode formål, sier Lund.

I fjor bidro kunstutstillingen med 290.000 kroner samlet sett.

– Vi ga 104.000 kroner til lokale tiltak på Høybråten. Resten gikk til nasjonale og internasjonale formål, ikke minst vår skole i slummen i Nairobi, sier Lund.

Blant lokale foreninger som fikk støtte, var Høybråten Jeger- og Fiskerforening

som ble sponset med en ny, flott robåt til foreningens hytte på Skålsjøen i Østmarka.

Widerberg og Picasso

Årets kunstner skulle i år være Nico Widerberg. Det blir spennende å se om han kan komme neste år. Det som er er sikkert, er at Høybråten Lions har skaffet seg et signert Picasso-maleri.

– Det er sjelden slikt kommer for salg, og vi hadde gledet oss til å vise frem dette. Det positive er at maleriet sannsynligvis er enda mer verdt neste år, sier Petersen.

– Hvis noen har lyst til å støtte Høybråten Lions' viktige arbeid lokalt og internasjonalt, er vi takknemlige for alle Vipps-bidrag, sier Lund.

De som ønsker å støtte Høybråten Lions, kan søke opp Lions Kunstutstilling (74694) på Vipps.

Kaare Martin Granerud. *HF*

Finnes det noen Høybråten-ungdommer med reiselyst?

Høybråten Lions tilbyr to ungdommer to ukers opphold sammen med ungdommer fra 40 land. Hvert år arrangerer Lions International 100 leire i 40 forskjellige land. Fra Norge sender Lions 60 deltagere, og Høybråten Lions har to plasser.

Dette er et arrangement for ungdom mellom 18 og 21 år og de som reiser, får bo hos en vertsfamilie og deltar på sosiale arrangementer i Lions-regi hver dag. Leirene

arrangeres mellom 20. juni og 15. august.

De siste årene har Høybråten Lions sendt deltagere til leire i Danmark, Romania, Tyskland, Østerrike og Finland, og leiren varer i to uker. I tillegg har man en uke sammen med vertsfamilien. Alle leirene har et tema. Dette varierer fra musikk via sport til miljø og kultur, fellopplevelser og vannaktiviteter.

– Veldig fornøyde deltagere

– Dette er fantastisk opplevelsesrike turer, og alle våre deltagere har vært veldig fornøyde, sier Ole Andreas Flagstad i Høybråten Lions.

Når deltagerne kommer hjem, holdes et foredrag på et medlemsmøte for Høybråten Lions på Vardeheim.

– Der forteller deltagerne litt om sine opplevelser, hva som var det mest lærerike de opplevde, og hvilke inntrykk de sitter igjen med. Mange skaffer seg også nære venner som de holder kontakt med etter oppholdet, sier Flagstad.

– I 2020 måtte utvekslingsprogrammet avlyses på grunn av Koronapandemien, men vi håper at det er tilbake igjen neste år, sier han.

Trygge rammer

– Turene gir varige vennskap, store opplevelser, kulturforståelse, og for foreldrene er det svært trygge rammer. Lions har lang erfaring i å arrangere disse leirene som er absolutt rusfrie.

Interesserte bes ta kontakt med Ole Andreas Flagstad raskest mulig for mer informasjon, ole.flag@gmail.com.

Du finner også mer informasjon her:

<https://lions.no/Vaart-arbeid/Ungdomsutveksling-Youth-camp-and-exchange/Vil-du-delta-paa-Lions-ungdomsutveksling>

Kaare Martin Granerud. *HF*

**Vi leverer også
fingermat/canape!
RING for mer info.**

Mat Expressen a/s

Fri levering i Oslo og Akershus

Bedriftsavtale

RING: 930 32 722

Snitter 1:

Røket laks med eggerøre,
reker m/majones, brie,
roastbiff m/remulade,
karbonade m/løk.

kr. 140,-

Snitter 2:

Kalkunbryst m/waldorfsalat,
spekeskinke m/egg,
røkelaks m/eggerøre
reker m/majones,
roastbiff m/remulade.

kr. 160,-

Rundstykker:

Kokt skinke
Egg og tomat
Norgeia
Salami
Reker
Roastbiff
Laks m/eggerøre

kr. 30,-
kr. 30,-
kr. 30,-
kr. 30,-
kr. 35,-
kr. 35,-
kr. 35,-

Lunchtallerken:

Røkelaks og eggerøre,
kokt skinke, karbonade
m/løk, roastbiff og ost
som camebert.

kr. 145,-

Tapasbord:

Tortilla
Kjøttboller m/chilli/tomatsaus
Oksekjøtt m/paprika og løk
Stekte tapaspølser med båtpotet
Kyllingklubber
Scampi
Serranoskinke m/melon
Manchego ost m/pepperballs
Lakserull
Aioli/pesto
Fuccatia, brød og smør

a kr. 330,-

Gryteretter:

Husets lammegryte
Biff Stroganoff
Viltgryte
Kylling i karri
Biff lapskaus m/flatbrød

kr. 170,-
kr. 170,-
kr. 170,-
kr. 150,-
kr. 110,-

Gryterettene leveres med ris eller poteter:

Brød, smør
Salat

kr. 20,-
kr. 25,-

**Kaker, wienerbrød etc.
på bestilling.**

Koldtbord 1:

Roastbiff m/remulade og løk, kokt
skinke m/waldorfsalat, karbonade
m/løk, røkelaks og eggerøre,
rekecabaret og rekesalat.

kr. 270,-

Koldtbord 2:

Helkokt ørret m/dressing, røkelaks
og eggerøre, kylling m/waldorfsalat,
roastbiff m/remulade og løk,
rekesalat, karbonader m/løk.

kr. 300,-

Koldtbord 3:

Helsteckt oksefilet m/sjampinjong og
asparges, helkokt ørret m/dressing,
fenalår og eggerøre, spekeskinke
m/potetsalat, kalkun m/waldorfsalat
gravlaks m/sennepssaus, fem sorter
ost og to sorter sild.

kr. 380,-

Alle koldtbord er inkl. brød og smør.

Forretter:

Rekecocktail
Skalldyrcocktail
Honningmelon m/spekeskinke
Toast m/gravlaks

kr. 75,-
kr. 90,-
kr. 75,-
kr. 75,-

Hovedretter 2 x servering:

Skinkestek m/surkål
Oksestek
Lammestek
Reinsdyrstek
Roastbiff
Kalvestek
Reinsdyrsmedaljong
Oksefilet

kr. 220,-
kr. 240,-
kr. 260,-
kr. 280,-
kr. 250,-
kr. 275,-
kr. 390,-
kr. 390,-

Poteter: kokte, bakte eller gratinerte
Grønnsaker: fritt valg av tre sorter

Desserter:

Hjemmelaget karamellpudding,
frisk fruktsalat, multer m/krem.

kr. 60,-

Spekematbord:

Fem sorter spekemat, eggerøre,
potetsalat, rømme, flatbrød,
brød og smør.

kr. 220,-

Vi komponerer Deres egen meny.

Ring for informasjon

Besøk oss på: **matexpressen.com**

Nytt fra Slægga

Utdrag fra Høibraaten Idrettsforenings medlemsblad 1925. Denne gang om et forsøk på å få leid en båt, hvilket skulle vise seg å ikke bli så enkelt . . .

Ved Arild Rognlien
Redaksjonskomiteén

Redgjørelse for pokalkampen

Som medlemmerne tidligere bekjendt, blev der paa møtet i Svelvik ang. Pokalkampen, av Schou, Nordørn fremsat forslag om at Nordørn og Høibraaten i fællesskap skulde forsøke leiet egen baat til pokalkampen den 23. august i Svelvik. Undertegnede satte sig derfor straks i forbindelse med de forskjellige dampskibsselskaper for at faa tanken realiseret. Da vi fra først av ikke trodde at der skulde bli stort flere med end deltagerne i pokalkampen, antok vi at d/s «Færder» tilhørende Westergaard & co, Oslo, skulde bli stor nok, hvorfor vi ringte dette kontor op og forespurte pris. Westergaard stilte sig meget imøtekommende og meddelte at vi kunde faa «Færder» for en pris av kr 420,- hvilket maa ansees som en meget rimelig pris. Imidlertid vilde Nordørns deltagerne paa ingen maate ha den baat, idet de mente den var alfor liten og uhensigtsmæssig, med hensyn til lugarer m.v. Hvorfor Weestergaard blev tilskrevet at «Færder» ikke passet.

Undertegnede ringte da op Nesoddens dampskibsselskap og spurte om de hadde en ledig baat nævnte dag, hvortil blev svart at de nok hadde baat, men ikke vilde ta turen da de var ræd for at gaa iveien for dampskibsselskapet Juno som har rute paa Svelvik. Følgelig blev dette selskap tilskrevet og forespurte om ledig baat, samt pris.

Nogen dager efter fik vi skriftlig svar med beskjed om at nævnte dag hadde selskapet ingen baat, men at vi kunde faa d/s «Juno» den 30te august for en pris av kr. 700,-, hvilken pris vi senere erfarte var ualmindelig rimelig. Da der ikke kunde vær tale om utsættelse av pokalkampen, maatte vi gaa videre og tilskrev derfor paany Nesodden dampskibsselskap og meddelte dem at de trygt kunde paata sig turen da dampskibsselskapet Juno var forespurte og ikke kunde ta turen og konurrance med dette selskap derfor var utelukket. Imidlertid fik vi til svar at de ikke kunde ta turen, av hvilken grund blev ikke oplyst, men henviste os til Th. Mortensen som expederer Askerbaatene. Th. Mortensen blev derfor oppringt og han var straks villig til at leie ut d/s «Røken» for en pris av kr. 1.000,-, hvortil undertegnede nævnte for ham at vi hadde tilbud fra et andet hold paa kr. 700,- og at han derfor maate gaa ned i pris. Nei, han mente kr. 1.000,- ikke var det spor formeget og hvis vi hadde billigere baat andet steds, saa maate vi heller ta den. Imidlertid saa det ut til at det skulde bli vanskelig overhodet at faa baat hvorfor Th. Mortensen av undertegnede blev tilskrevet og forespurte om han ikke kunde redusere litt paa prisen saa skulde vi ta «Røken». 2 dage sener ringer Mortensen

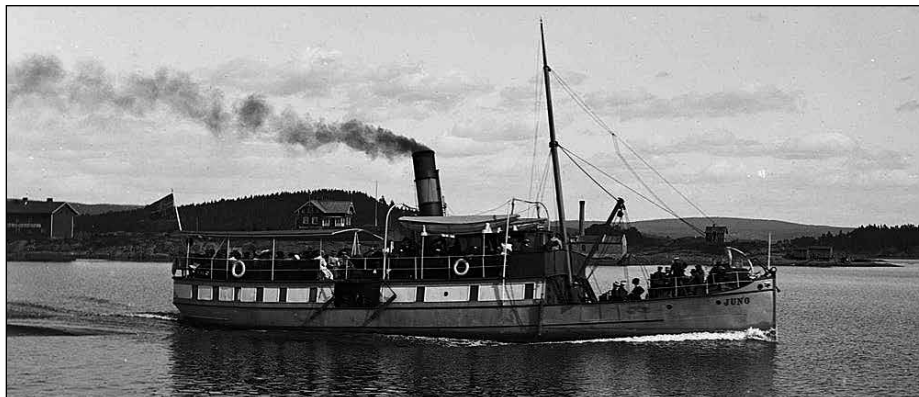
op og meddeler at han var villig til at redusere prisen med kr. 200,-, baatleie blev altsaa kr 800,- hvortil undertegnede slo til. I mellomtiden var der forespurte pris paa d/s «Beta» og «Horten» men priserne var saa høie at de ikke engang vilde nævne de, da vi fortalte at vi hadde tilbud på kr. 700,-. Selvsamme dag som «Røken» blev leiet, ringer Westergaard undertegnede op og sier han muligens kan skaffe os d/s «Tinfos» for en pris av kr. 800,-. Da «Tinfos» jo er adskillig større og penere baat, mente baade Schou og undertegnede at vi burde forsøke at faa avbestilt «Røken» og ta «Tinfos». Schou ringte derfor op Mortensen og bad om at faa avbestilt «Røken» noget han imidlertid ikke paa nogen maate vilde gaa med paa. Vi ventede derfor i nogen dage i paavente et bestemt svar fra Westergaard, da imidlertid intet svar kom, skrev undertegnede en bekræftelse til Mortensen om at «Røken» definitivt var leiet.

Baaten avgaar fra Piperviken kl 8 morgen. Deltagere fra Høibraaten maa derfor reise med 7-toget om morgenen. Kaffe, smørbrød, brus og selters etc faas kjøpt ombord. Undertegnede snakket idag med Mortensen og han lovet at pynte baaten op med flag og greier.

Altsaa, alle maa agiter for deltagelse og alle maa komme med et godt humør (ikke fyldehumør) saa skal dette nok bli en festlig tur. Turen koster som tidligere meddelt kr 9,- pro persona tur og retur.

Sigurd Levanger.

PS Der gjøres opmerksom paa at det mulige overskud fordeles paa «Nordørn» og Høibraaten til dekning av utgifter til pokal og præmier til pokalkampen. DS

Comfort

Lyskrysset Strømsveien/Vittenbergveien,
gamle hovedveien fra Lørenskog til Strømmen

Comfort Lørenskog - Kristiansen & Støkket AS
Strømsveien 229 • 1472 Fjellhamar • T. 67 91 10 10
post@clks.no • www.clks.no

Utleiemaskiner til anlegg, bygg og hage

LeiMAX a/s

Oslo: Tlf. 22 90 51 51 – Mob. 907 97 530 – 913 99 496

E-mail: leimax@online.no – www.leimax.no

Trondheim: Tlf. 73 91 13 90 – Mob. 922 64 989

Velkommen til Mekonomen Stovnerbrua Service Senter

EU-kontroll

**Bestill time
i dag!**

Stovnerbrua Service Senter AS

Stovnerveien 4, 0980 Oslo • Telefon 22 10 10 51 • E-mail: post@stovnerbrua.no

Mekonomens tillitsløfte

#1: Vi skal alltid gi deg våre beste råd

Vi vil det beste for deg og bilen din. Når du møter våre fagfolk skal du alltid være sikker på at de gir deg sin beste vurdering, basert på sin kunnskap og erfaring.

#2: Vi avtaler alltid omfang, pris og levering på forhånd

Det siste du trenger når du har bilen på verksted, er flere ubehagelige overraskelser! Derfor setter vi aldri i gang med en jobb uten å ha blitt enige om både omfang, tid og pris med deg på forhånd.

#3: Vi ringer deg alltid dersom det blir endringer

Noen ganger skjer det uventede ting som gjør at oppdraget endrer seg. Når det skjer, ringer vi deg alltid opp og lager en ny avtale om pris, omfang og leveringstid før vi jobber videre.

#4: Vi viser deg alltid bildelene vi har byttet

Når vi bytter bildeler lar vi deg få se på alle delene vi skifter ut hvis ønskelig. Slik kan du undersøke bildelene selv, eller be noen andre om å se på dem dersom du skulle være usikker.

#5: Vi har ingen skjulte kostnader

Fagspråk og delenavn kan oppleves kryptiske når de opptrer i såpass forkortet form som de gjør i en faktura. Derfor tilbyr vi en gjennomgang av fakturaen sammen med deg for å forklare alt vi har gjort, og hvorfor vi har gjort det.

#6: Vi leverer når vi skal

Det å ha bilen sin inne på verksted er i utgangspunktet en ulempe – det er vanskelig nok å planlegge hverdagen ellers. Derfor gjør vi alt vi kan for å levere bilen din når vi skal. Det innebærer også at vi sier fra til deg med én gang dersom det skjer noe uforutsett som gjør at oppdraget tar lengre tid, slik at vi kan lage en ny avtale.

SEN SKI ÅR enkelt

SKOLEN ER SENTRUM

Vår skole er på mange måter et midtpunkt på Høybråten. Den ligger høyt og fritt på over 180 meter over havet med utsikt over hele Høybråten og Grorud-dalen. Jeg tror at det ikke er mange skoler som er et slikt sentrum på stedet som skolen vår. Her er det fullt hele dagen og kvelden med Bibliotek, sang- og lek, fritidsopplær, turnering osv. Det er kanskje slik på enkelte andre steder at når barna er ferdig med skolen, skal det rype til at de kommer frivillig tilbake. Men slik er det ikke på Høybråten, tvertimot, barna søker tilbake til skolen sin i fritid, for her vet vi at vi treffer kamerater og venner. Vi liker oss her og vi føler oss hjemme.

Jan Levanger, 7b.

År, Du reiste jeg tilbake til Norge igjen.

— Hvor i Amerika var Du?

— Jeg var i staten Colorado, ikke ved hovedstaden Denver.

— Brukte De skiene Deres dag?

— Ja, det gjorde jeg, og jeg har brukt dem i alle år.

— Var det noen store hoppbakker i Amerika?

— Ja, en av de største bakkene jeg har opplevd å se var der.

Hovelsen fortalte at han hadde vært med og laget den. Den heter den dag i dag Hovelsen Hill.

— Vil De nevne noen av seirene Deres kjære Arne?

— Jeg vant Holmenkollens yngste klasse i 1929. Det var i hopp.

50-kilometeren vant jeg i 1932 og 1933.

— Hvilken premie setter Du høyest?

— Jeg setter Holmenkollmedaljen høyest av premiene mine.

Prins Gustav overleverte den til meg i 1933.

Som tolv-åring hoppet Hovelsen ulovlig i Holmenkollen etter rennet. Da brakk han beinet, for de hadde stengt bakken. Det var en svensk offiser som skysset ham hjem da. Da bodde han i Fjellstredet.

— I fjor og fortier var jeg med i hopprenn i Sollihøgda.

— Har Du vært på ski i år?

— Ja, jeg har vært på ski mange ganger i år. Jeg og en

(Over til neste side)

Vi fra redaksjonskomiteen på Høybråten ventet med spenning og optimisme på at sida vår skulle gå i trykken. Vi takker for oss og ønsker beste skole lykke til. — Vi er foran fra venstre: Per Steen, Øivind Danielson, Per Lunn, Terje Wanberg og Cato Torp. Bak: Inger Hjelmerud, Bjørg Bredesen, Sølvi Fuglestad, Liv Gladheim, Anne Peckel, Karl Nordahl og Jan Levanger.

Vi fra
7-14

HØYBRÅTEN

Gamle minner Lørdag 21. mars 1953

Det ble Koronarydding fra mars i år hjemme hos oss. Jeg skal gjerne innromme at jeg er en samler, så det å rydde skikkelig tar sin tid. Det passet å starte på dette da, for vi bestemte oss for at vi ikke skulle ha innebesøk i denne tiden. Når man rydder i skuffer og skap, ja da dukker det opp litt av hvert, både morsomme ting og vemodige brev, bilder og o.l. I en plastmappe i en av skuffene så det ut til å være noe spennende. Umulig å huske alt man har tatt vare på, så spenningen var stor da jeg så gulnede avissider gjennom omslaget. Og jeg fant, jeg fant, en skikkelig skatt. Det var så morsomt å se kjente ansikter og navn, som jeg husket fra min barndom. Jeg var sju år da denne avisen kom ut.

Dette ville jeg gjerne dele med flere, så hva var vel mer naturlig enn å spørre vår redaktør Dag Oskar, om dette kunne være noe for Vel-Nytt?

Her er noen nesten sytti år gamle minner fra elever på Høybråten skole den gang. Sikkert flere som kjenner noen som har skrevet eller noen på bildet fra den gang. Kos dere med lesning av bl.a. fremtiden fra en elevs synspunkt. Høybråten anno 1973 i forhold til datidens 1953. Og så vet vi jo hvordan det har blitt etterhvert. Heldigvis har vi ikke hvert vårt helikopter.

Froydis C. S. H

86-åringen Arthur Larsen
pelte tyttebær der skolen er
Og slo Axel Poulsen på skøyter i sine yngre dager

Larsen er en av de eldste her på stedet. Vi bestemte at han måtte vi intervju. Vi gikk opp til ham og begynte å spørre.

— Hvor gammel er du?

— Jeg er født i 1866, jeg blir altså 87 år.

— Hvor er du født?

— Jeg er født i Nes på Romerike. Jeg kom til Høybråten i 1904.

— Hvordan var det på Høybråten da du kom hit?

— Da var det hverken biler eller telefoner eller elektrisitet, det var ingen veier heller, det var bare ville skauen her da.

Jeg husker jeg gikk og pella tyttebær der hvor det er skole nå.

— Gikk du mye på ski?

— Ja, og vi laget skis stjer av bakkedved.

— Hva var du av yrke?

— Barberer, parykkmaker, teaterfriser. Jeg løste borgerskap i 1888, det vil si at jeg har lov til å ha egen forretning, og den hadde jeg til 1934.

— Hva er hobbyen din?

— Ja, det må bli maling det.

og så spiller jeg litt fele ved siden av.

Han tar fela ned av knaggen og begynner å spille «På solen jeg ser» for oss.

— Har du tall på hvor mange bilder du har malt?

— Ja, det blir flere hundre det. Jeg har bestandig likt å male. Jeg har malt siden jeg var liten gutt.

— Kan du huske bestetrikker?

— Ja, den første trikken jeg kjørte med var bestetrikke.

— Hvordan var det med idretten? Drøv ikke du mye med den?

— Jo, jeg hadde 3 høye sykler, sånn med store hjul foran og lite bak. Jeg syklet sammen med Wilhelm Henle.

— Men skøyter da, sto du mye på skøyter?

— Ja, jeg gjorde da det. Jeg har slått han Axel Poulsen på ei engelsk mill, jeg har forresten skøyten hans her, sier han og tar fram et par gamle hælmidde skøyter og viser oss.

— Ja, jeg gjorde da det. Jeg har slått han Axel Poulsen på ei engelsk mill, jeg har forresten skøyten hans her, sier han og tar fram et par gamle hælmidde skøyter og viser oss.

— Ja, jeg gjorde da det. Jeg har slått han Axel Poulsen på ei engelsk mill, jeg har forresten skøyten hans her, sier han og tar fram et par gamle hælmidde skøyter og viser oss.

— Ja, jeg gjorde da det. Jeg har slått han Axel Poulsen på ei engelsk mill, jeg har forresten skøyten hans her, sier han og tar fram et par gamle hælmidde skøyter og viser oss.

— Ja, jeg gjorde da det. Jeg har slått han Axel Poulsen på ei engelsk mill, jeg har forresten skøyten hans her, sier han og tar fram et par gamle hælmidde skøyter og viser oss.

— Ja, jeg gjorde da det. Jeg har slått han Axel Poulsen på ei engelsk mill, jeg har forresten skøyten hans her, sier han og tar fram et par gamle hælmidde skøyter og viser oss.

Høybråten i 1973

ALLE BARN HAR
HELIKOPTER

Flyplass på Stovnerjordet

Av SIGNE OTTESEN

Nå skal jeg fortelle litt om Høybråten i 1973. Bebyggelsen er meget annerledes enn den var før, det må jeg si. Høye skyskraperer hever seg mot himmelen. Gamlehjem, barnehjem, sykehus, brannstasjoner, banker og telegrafverk er blitt bygd. Høybråten skole, som i 1953 rommet ca. 350 barn, er nå ombygd og modernisert så den nå tar 800–900 barn. Lærerpersonalet er på 35 stykker. For 20 år siden var de på 12–14. Men ingen av de gamle lærerne er her nå. Skolefrokosten er lett å få i seg. Den består av vitaminpiller som spises to ganger daglig. Ingen barn går til skolen nå for tiden. Lekre dollargrin glir ut og inn gjennom de 3 store portene. En stor takterrasse er nettopp gjort i stand til landingsplass for helikopter, som det blir flere og flere av for hver uke. Et barn som ikke har et helikopter nå, blir til en viss grad sett ned på. Jeg kommer ut fra reisebyrået, jeg har vært og bestilt flybillett til Amerika og møter en gammel klassevenninne, Kari Herneshagen. Hun har nettopp fått en ny bil av sin mann. Den forrige bilen var hele fire år gammel, så den kunne hun ikke kjøre med nå. Men mannen hennes har jo råd til det, for han er underdirektør i banken her. Hun har tre barn. (Over til neste side)

Høybråten i 1973 --

(Forts. fra foregående side)

De virker litt selvrådige og egne, men jeg synes at ingen barn er som de var i min barndom, unntagen mine egne da selvfølgelig. De skulle hatt Gårdsmoen som lærer, han som var her for 20 år siden, han hadde nok fått skikk på dem. Nå går nettopp en av lærerne forbi, det er også en klassekamerat, Øystein Berntsen, så jeg burde ikke tenke høyt. Men nå må jeg forte meg på trikken, den har endestasjon her utenfor skolen. En kan sitte på trikken herfra og helt ut til Sandvika. På trikken treffer jeg enda et par av mine klassevenner. Det er Aud og Bjørg. De har hver sin fine leilighet i en av de største byggene her på Høybråten. Det er i 35 og 40. etasje. Men nå stopper trikken utenfor hos meg, og jeg må forte meg opp og lage middag til min mann og to barn. Jeg bor heldigvis ikke så høyt oppe, bare 20. etasje. Men det er ikke noe moro å gå opp når heisen står. I morgen skal jeg på week end til New York. Det skal bli moro med en luftetur igjen. Fra kjøkkenvindu mitt har jeg den fineste utsikt av verden. Oslos grenser går lenger enn til Høybråten nå. Den er utvidet helt til Lillestrøm Lyntogene bruker 7-8 minutter fra Oslo Ø. og hit. På Stovnerjordene er det anlagt en stor flyplass. Jeg kan se kjempeflyene lette og lande mange ganger om dagen. Der hvor kuer og hester engang beitet, ligger idrettsplasser med plass til flere tusen tilskuere. Ja, det er jamen forskjell på 1953 og 1973.

Signe Ottesen, 7a.

OVERLÆREREN VÅR ER MYNDIG - OG EN GOD VENN Å KOMME TIL

Jeg visste det måtte bli en glede å intervju Bjørnstad, overlæreren vår. Jeg var litt nervøs der jeg sto utenfor og skulle banke på, men da jeg kom inn på kontoret, fikk jeg med en gang trygghetsfølelsen som alltid omgir Bjørnstad. Han satt der med sitt lune smil slik vi alltid kjenner ham - enten i klassen eller på veien. Alle barna på Høybråten ser på Bjørnstad som en myndig overlærer, men likevel en venn som en kan komme til. Han begynte som lærer i 1906 i Torpo i Hallingdal, og siden har han vært i Skjeberg og Torp i Borge, Hovik, Furuset og i 1919 flyttet han til Høybråten. Der var han lærer i privathus i 3 år, og i 1922 kom Høybråten skole.

— Når ble du overlærer?
— Jeg ble overlærer på Høybråten med en gang skolen ble bygd. Det har altså ikke vært noen annen overlærer på skolen.
— Har du noen spesiell hobby?

— Ja, det må vel bli sang det, jeg har vært kordirigent i mange år. Jeg har dirigert barnekor, mannskor, damekor og blandet kor. Og selv har jeg stått i mange forskjellige kor.

— Hva hører du helst i radio?

— Jeg synes værmelding og nyheter er meget interessant, og så hører jeg p. gudstjenester og andakter hvis jeg får anledning, og sang, helst korsang.

— Hva leser du helst i avisen?

— Jeg ser først på over-

Overlærer Hilmar Bjørnstad tegnet av Øivind Danielsen, 7. kl.

skriftene, men det er i grunnen ikke noe spesielt jeg leser, politikk interesserer jeg meg ikke for, har ikke noe greie på sant.

— Har du noe spesielt framtidssøke for skolen?

— Ja, det må bli plassen; vi får 'or liten plass til neste år, men hvis vi fikk et nytt

rom til tannlegen, skolelegen og helsesøster, ville det bli fint. Det er det største ønsket for skolen.

Jeg hadde ikke noen flere spørsmål, og da jeg tenkte på den begrensede plassen i avisen, lot jeg Bjørnstad slippe med dette.

Anne Peckel, 7 b

Braatens Byggefornylse as

**FAGKUNNSKAP GIR
TRYGGHET**

Hele Groruddalens
totalleverandør
av
håndverkstjenester

KONTAKT OSS:

post@bbfo.no

22 10 63 10 / 917 38 538

BILGLASS

AVD. ALNABRU

**Rep. stensprutskade
Utskifting front-
og sideruter
Glassmester**

**Ring:
22 08 17 80**

Oslo Glass & Vindu AS
Smalvollveien 63, 0667 Oslo
info@osloglass.no
www.osloglass.no

Lif Lagas eplehøst

Lif Laga kjenner dere sikkert til nå, det lokale ungdoms-prosjektet som plukker epler til gode formål. I 2019 ble 50 hager rekruttert til å gi eplene sine til Lif Laga. I 2020 er det så langt 60 hager som har donert eplene sine til å bli eplejuice i flasker med Lif Laga-etikett.

Av Kjersti Varang
Redaksjonskomiteén

I 2020 er prosjektet dedikert til ungdom og psykisk helse. En vindfull dag i september hadde de med seg både ordfører Marianne Borgen og styret i Mental helse til en hage i Bergtunveien til gledelig epleplukking og gode samtaler. Vel-Nytt serverte eplekake og kokekaffe og Lif Laga hadde selvsagt med seg eplejuice.

Fikk betalt sommerjobb og nye venner

Så langt i år har prosjektet plukket ca. fire tonn med fine epler, tross alvorlig angrep fra rognebærmøll i mange hager. Lokal ungdom har hatt jobb med Lif Laga i sommer. Vi snakket med Lucia, Aysu og Hasnain, som alle har vært ansatt i tre ukers betalt jobb, men har fortsatt i prosjektet som frivillige. De er storfornøyde med å få ta del i dette. Lucia har vært med å snekre 300 Stovnerkasser til flaskene. Hun og en til gjorde hele denne jobben. «Jeg har lært mye nytt», sier hun lykkelig. Ikke bare har de fått nye kunnskaper og penger på konto, men ungdommene har også funnet hverandre og de har fått venner for livet. Ordføreren ble veldig glad for å høre om alle synergieffektene ved prosjektet og skulle ønske hun kunne gi dem en stor klem. Hun fremmer prosjektet når hun kan og serverer Lif Laga eplejuice til gjester på sitt kontor. «Jeg forteller historien først, så vrir jeg av korken og serverer juice. Da smaker juice enda bedre og de skjønner hva dette handler om», sier hun.

Kjøp Lif Laga-eplejuice

En del av sommerjobb-oppgavene for ungdommene har vært å rekruttere folk til å gi fra seg eplene sine. De aller fleste sier ja, og neste høst vil det kanskje være enda flere lokale hager som bidrar. Det går an å beholde deler av eplehøsten selv – og gi resten til Lif Laga. Vel-Nytt oppfordrer alle til å kjøpe eplejuicen for å støtte dette lokale prosjektet – og følge med på hva som skjer videre. Det er stadig

Ordføreren forsøker å fange eplene som ristes ned fra treet.

Hasnain, Aysu og Lucia har hatt sommerjobb med Lif Laga. De jobber nå som frivillige epleplukkere.

Plukkingen er over og det er kake, kaffe og eplejuice til alle. Akers avis intervjuer ordføreren.

nye spin-off-tiltak her. Ved Lif Laga-butikken på Stovner-senteret kommer snart «Kulturgrya», et ungdomsbedrift-prosjekt der mødre til ungdommer knyttet til Lif Laga, stolt kommer til å vise fram sine kulinariske matskatter. Hasnain gleder seg

til å få dette på plass og vise fram morens kokkekunnskaper. Årets kunstkasse, med etiketter laget av 12 kunstnere, vil også by på fine overraskelser. Følg med på Lif Lagas Facebook-side eller nettsiden www.liflaga.no.

HF

HØYBRÅTEN LEGEKONTOR

Gunnar Rusten har «pensjonert» seg

I alle fall fra Høybråten Legekontor. Her har han jobbet i trettifire år, de første årene bare sammen med sin studiekamerat Kjetil Skaaraas. De har vært som Ying og Yang, i den kinesiske filosofien. De har kunnet diskutere alt, kunnet stole på hverandre og støttet hverandre, selv om de er helt forskjellige som personer. I mange år nå har de vært fire fastleger ved kontoret og fire helsesekretærer. Det drives som en bedrift, hvor alle er like viktige. Dette legger Gunnar R veldig stor vekt på. Alle er like nødvendige, for å yte til pasientenes beste. Gunnar og Kjetil har vært daglige ledere, og Bente kontoransvarlig. Over 90 % av befolkningen har tillit til fastlegeordningen. En slik bedrift har mye mer å jobbe med enn pasientene, så dagen er ikke over når kontoret stenger. Det er økonomi, innkjøp, forhandlinger om datautstyr og alt man trenger

på et legekontor. Han synes flere kontorer skulle jobbe sammen for å få bedre tilbud til mye forskjellig utstyr. Gunnar har jobbet som idrettslege, helsestasjon for mor og barn, helsekontoret på Høybråten skole, lege for funksjonshemmede m. m. Selv om han nå er pensjonist jobber han fremdeles som lege i politiet, og angående rekruttering til sivilforsvaret. Han vikarierte som bydelsoverlege i sommer, og jobber med smittevern i Bydel Stovner. Det er utrolig at han har fått døgnet til å strekke til. Han har oppi alt dette vært en god far, noe Bente bekrefter, og de siste årene også en stolt bestefar. At han valgte å bli lege, kom nok mye av at han vokste opp med en storebror med autisme, og han så hvordan foreldrene slet med å få den hjelpen de trengte i helsevesenet. Moren var en pionér for å forbedre de funksjonshemmedes rettigheter, og

muligheter for et bedre liv. Han kaller seg selv en «kritisk medborger», villig til å sloss for dem som tenger det mest. At de funksjonshemmede har blitt mer synlige og har fått flere muligheter i samfunnet bifaller han, men det er enda et godt stykke igjen, sier han.

Gunnar er ikke så begeistret for all privatiseringen innen helse, da han mener alle bør ha like muligheter. Vi har et godt offentlig helsevesen. Mange gode «helsearbeidere» begynner i det private og det er synd. Private helseinstitusjoner bør bare være som et supplement. Han er også veldig engasjert i skolesystemet, som han mener ikke er bra for mange av elevene. Spesielt mange gutter sliter i skolesystemet. Utagerende og urolige gutter og ukonsentrerte og passive jenter, som må fanges opp mye tidligere enn i dag. Alle passer ikke inn i det systemet som er fastlagt. Han har jobbet mye med lærere og andre i skoleverket angående dette. Noe bør og må forandres i dagens system. Han hadde sin siste arbeidsdag ved Høybråten legekontor 30. april 2020. Mange vil savne legen og ikke minst «den gode praten» på kontoret hans. Men han og vi ønsker den nye legen velkommen, håper han vil trives like godt som Gunnar har gjort. Han synes Høybråtens befolkning har vist ham mye tillit, og takker for det. Vi ønsker ham alt godt i en fremdeles travel pensjonisttilværelse. Engasjementet er stort. Det roer vel kanskje litt ned etter hvert? Vi takker for tretti-fire år med hjelp og råd.

Markeringsfesten avlyst

Vi skulle jo arrangere en markeringsfest for Gunnar, men Koronaen har stoppet oss begge gangene vi forsøkte. Vi har ikke gitt opp, det er aldri feil med en fest, uansett når det må bli. Vi håper på bedre tider, så vask hender, bruk antiback og munnbind, så klarer vi dette.

Frøydis C. S.

HF

Fra en julelunsj i 2019. Doktor Gunnar Rusten nærmest kamera til venstre,

Åpningstider Liastua

Høst/vinter 2020
Åpent 11.00–15.00
lørdag og søndag

Hvordan kan vi forbedre jorda i hagen vår?

Når vi vet at det tar 1000 år å danne to centimeter med jord, og når FN har sagt at jord ikke er en fornybar ressurs, hva kan vi som hageeiere gjøre med det? Vel, det finnes noen enkle måter som gjør at vi kan danne mer jord og hjelpe mikroorganismer og meitemark til et bedre liv i hagen, for god sunn jord, et bra mikroliv og god helse hører sammen.

Vi har ca. én million hager her i Norge, og bare tre prosent dyrkbar jord i landbruket. Så hagene våre er en veldig viktig ressurs både når det gjelder rekreasjon, sunn mat og som beredskapshage hvis vi skulle komme til å trenge det. For noen tiår siden foregikk den største fruktproduksjonen nettopp i disse hagene, noe som jeg tror er på vei til å skje igjen. Men denne gangen er det også egendyrket mat folk har fått øynene opp for. Det er lenge siden det har vært så mange som dyrker sin egen mat, som går på dyrkekurs og følger med på dyrkesider på sosiale medier som nå. Dette er en gledelig utvikling.

Et yrende liv av bakterier

Det er flere måter vi kan stelle jorda på, på best mulig måte. For det første er det viktig å være klar over at det i jorda er et yrende liv av bakterier, sopper, alger, smådyr og meitemark. Alle bidrar til at jorda blant annet er luftig, at det blir fraktet plantenæringsstoffer og vann til plantene, og at de bryter ned døde dyr og planterester til god matjord. Mesteparten av dette jordlivet foregår i de øverste 10 cm av jorda, og det kan være 600 millioner dyr og mikroorganismer i bare ett gram med middels jord. Hvis du skal stelle godt med jorda og jordlivet, bør du ikke forstyrre dem unødvendig ved for eksempel å spavende jorda eller la den ligge bar uten planter eller dekke av gress og løv om høsten og vinteren. Ligger jorda bar uten planter eller dekke av gressklipp, forsvinner mikroorganismene og meitemarken, og vender ikke tilbake før dette er på plass igjen.

La rota stå igjen

Nå er det høst og tid for å høste det vi har dyrket, men hvordan kan vi gjøre det på best mulig måte? Det heter seg at der det er røtter, der er det liv, og der blir det god jordstruktur.

Når du høster for eksempel salat, spinat og forskjellige kålarter, så kan du rett og slett klippe over planten rett over bakken, slik at rota står igjen uforstyrret i bakken. Da forstyrres du ikke mikrolivet som finnes i rotsonen, og rota vil bli brutt ned over tid til jord og plantenæringsstoffer. Dette har vi gjort i grønnsakbedene våre i hele sesongen i år for å bedre jordlivet. Når vi har høstet spinat, har vi latt rota stå, så har vi plantet ut salat eller kål som vi har alet opp inne i løpet av våren. På denne måten har ikke bedene stått tomme for planter, og vi har kunnet dyrke mer enn før, da vi

Hagespalten

Av bybonde Audrey Marie Larsen
Høybråtenveien

lot bedene stå tomme når grønnsakene var høstet. Du kan ikke gjøre dette med rotgrønnsaker, men ellers er det fullt mulig å pleie jorda på denne måten. I potetbedet har vi også funnet en måte å ha planter selv om potetene er tatt opp. Det løste vi ved å så bondebønner mellom potetene et par uker etter at vi satte potetene. Potetene er nå tatt opp, men bondebønnene står, og jorda har fått et siste lag med gressklipp. Når og hvis belgene blir store nok til å høstes før kulda setter inn, kan vi la plantene stå og visne ned.

Stell pent med meitemarken

Har du mye meitemark i hagen, er du heldig. Den er en reser til å omdanne døde planterester til næringsrik jord med en pH på 7. pH vil si hvor sur eller basisk jorda er, og 7 er en nøytral pH, dvs. midt på treet. En meitemark produserer 70 ganger sin egen vekt av ypperste jordkvalitet. Ekskrementene til meitemarken inneholder ca fem ganger mer lett tilgjengelig nitrogen, syv ganger mer fosfor og 11 ganger mer kalium enn jorda ellers. Dette er alle viktige og essensielle næringsstoffer for plantene. Hvis du har lurt på hvor det blir av gressklippet når du har klippet plenen, er det meitemarken som har vært oppe og forsynt seg av det, hvis du da ikke bruker en oppsamlerkurv. Og hvis du har sett blader som står rett opp og ned i plenen, så er det meitemarken som prøver å trekke bladet ned i bakken. Andre spor etter marken, er små knudrete hauger med jord oppå plene. Det er avføringen til dette dyret. Hadde vi ikke hatt meitemarken, så hadde vi ikke hatt jord eller kunnet dyrke mat, så stell pent med meitemarken. Den er bokstavelig talt livsviktig.

Utnytt gressklippet

Gjennom sommeren klipper vel de fleste av oss gresset en gang i uken, og dette gressklippet er gull verdt. Gressklipp inneholder mye nitrogen og kalium og er en fantastisk ressurs i hagen. Gressklippet kan du legge rundt grønnsakene i et lag på tre-fem cm så ofte som mulig. Det vil tilføre jorda og plantene viktig gjødsel og gjør at jorda ikke tørker så lett ut, og du slipper å vanne så ofte. Et lag med gress gjør også at ugres-

set ikke spirer fordi det er mørkt under dette dekket. En sommer for noen år siden hadde vi to bed med hvitløk. Det ene bedet fikk jevnlig gressklipp, og det andre fikk det ikke. Ellers fikk de helt likt med stell. Det viste seg at de hvitløkene som hadde fått gressklipp, var ca 20 % større enn de andre. Det var et fantastisk resultat og helt gratis!

Nå er det tid for å sette hvitløk

Nå er forresten tiden snart inne for å sette hvitløk. Hvitløk skal settes rett før frosten kommer i oktober. Jorda bør gjødsles med kompost, litt kalk og litt økologisk hønsemøkk. Da har du et godt utgangspunkt for vellykket hvitløksdyrking. Litt er veldig upresist, så med litt kalk mener jeg ½ dl, og når det gjelder hønsemøkk kan du bruke én dl til et bed på 1 x 1 m, men har du kompost, er det supergod næring og viktig for å få til en god avling.

Du får kjøpt kumøkkompost hvis du ikke har vanlig hagekompost selv. Husk at du ikke må putte stueplanter med eller uten jord i komposten. Mange stueplanter blir tilsatt veksthemmende stoffer for at planta ikke skal bli for stor, og disse stoffene går over i jorda og grønnsakene dine og hemmer veksten betraktelig. Et eksempel på en plante som blir tilsatt veksthemmende hormoner, er julestjerne som på Kanariøyene gjerne blir to-tre meter høy.

Når jorda er ferdig, setter du ett og ett fedd med et mellomrom på ca 10 cm, med spissen opp ca fem cm under jorda. Du kan gjerne dekke med granbar gjennom vinteren. I månedsskiftet mai/juni må du igjen gjødsle bedet med hønsemøkk og gressklipp, for det er nå mye av veksten skjer. Når vi har kommet ut i juli måned og gresset på hvitløken gulner, er det tid for å ta den opp. Tørk av den litt av jorda, men ikke vask den, og heng den så til tork, gjerne i garasjen eller på et tørt, svalt sted til gresset og skallet er tørt. God høst og lykke til med jorda og jordlivet!

Alf

Bybonde Audrey Marie Larsen, Høybråten.

Din lokale tannlege på Høybråten

www.hoybratentannlege.no
post@hoybratentannlege.no

22 21 70 70

Mandag, onsdag, fredag 08.00–16.00
samt tirsdag og torsdag 08.00–19.00.
Utenom åpningstider etter avtale.

Besøksadresse: Høybråtenveien 76, 1088 Oslo

**Høybråten
Tannklinikk AS**

ING.HANS BECKER AS
ELEKTROINSTALLATØR

Vi utfører alt innen el. installasjon

- STERKSTRØM
- SVAKSTRØM
- INTERNKONTROLLER
- VARMEPUMPER

Pottemakerveien 6B
0954 Oslo

22 90 11 30
www.hans-becker.no

Hyggelig respons for Jazz på Vardeheim

Selvsagt har også Jazz på Vardeheim fått problemer med å gjennomføre sine planlagte konserter i år. Med fire avlyste konserter i vinter og vår var det med stor spenning vi inviterte til konsert 28. august. Arrangementet ble gjennomført innenfor myndighetenes rammer; strenge krav til avstand, registrering av navn og telefonnummer samt spritvask av hender på alle som ankom lokalet. Reglene for våre arrangement er klare: desinfiserte bord uten duker, intet direkte salg fra bar o.s.v., og ikke minst sterk begrensning i antall publikkummere. Kort sagt, et meget strippet opplegg. Like fullt hadde alle de tilstedeværende en musikalsk meget god konsert i

en hyggelig atmosfære. Tilbakemeldingene var entydige og klare: «*Fortsett, vi vil absolutt ha flere konserter utover høsten!*» Forutsatt at det ikke skjer endringer i regelverket for smittevern, vil vi derfor gjennomføre konserter på de oppsatte fredagskveldene. Men dessverre uten to av de engasjerte orkestrene da vi ikke har sceneplass til grupper med mer enn fem musikere. Vi hadde planlagt tre jazzkvelder til i høst; 30. oktober, 27. november og 18. desember, men med bakgrunn i responsen etter den første høstkonsernten, har vi satt opp ytterligere en kveld. Fredag 9. oktober har vi engasjert den engelske jazzvokalist

Dawn Allan sammen med en norsk kvartett. Her lover vi mye 50-talls jazz fremført på høyt internasjonalt nivå! 30. oktober spiller Jazz Society kvintett amerikansk vestkystjazz, smektende og swingende. Fredag 27. november jobber vi med å få på plass et nytt band på grunn av plassbegrensningene. Til klubbens tradisjonsrike julejazz fredag 18. desember har vi lykket med å få kvintetten Bacharach Delight. De vil garantert skape den gode og riktige før-juls-stemningen for alle oss jazzelskere! Også vi håper på et tilnærmet normalt klubbiv etter årsskiftet, men er realister og tror at også vinteren og våren 2021 vil få et program påvirket av mange begrensninger. Er du glad i god jazz, ta gjerne kontakt for å komme inn på vår utsendingsliste slik at du ikke går glipp av tilbudene fra det mange jazzmusikere omtaler som «En perle av en jazzklubb». Vår hjemmeside er www.jazzvardeheim.no Jan G. Haanæs. *af*

Solglimt CATERING & CREW AS

KONFIRMASJONSTILBUD 2020

Vi gjentar suksessen med et konfirmasjonstilbud for 2020. Mange fornøyde kunder gav oss tilbakemelding på at dette var noe for enhver smak med både kalde og varme retter.

KONFIRMANTENS ØNSKE

Røkt orret med friske sitrusfrukter og fersk dill
Servert med husets eggerøre

Chilimarinert scampi (scampi fra bærekraftig utvikling)
Serveres på spyd med papayadip

Solglimt hjemmelagde roastbeef av flatbiff anrettet med smakfullt tilbehør.
Serveres med hjemmelaget remulade

Solglimts svinckam med mangochulnet
Pyntet med frukt og svsker

Spansk salat med cherrytomater, bønner, rødløk, paprika
oliven, agurk og kvernel pepper

Oppskåret løff / grovt brød og kuvertsmør

Varmt:
Kreolsk marinert kyllingfilet New Orleans style

Spanske kjøttboller med romescosaus (tomatisert)

Solglimts karbonde med løk

Ovnsmalte amadinepoteter med olivenolje og dryss av havsalt
Pris kr 320,- pr kuv.

www.solglimt.no TLF 22379009

Høybråten Maleklubb

Ved Toril Kluge Hansen
Høybråten Maleklubb

Etter en lang pause i maleklubben er vi nå endelig tilbake i atelieret vårt i Fredheimveien 3!

Siden det er tryggest å fortsette med å holde god avstand til hverandre så er det ikke full aktivitet hos oss ennå, men medlemmene i klubben møtes i mindre grupper gjennom uka.

Også denne høsten ønsker vi å arrangere mange kurs, selv om det blir begrensninger i antall deltagere. Kursplanen henger

på veggen utenfor atelieret vårt, og du kan se den på vår Facebook-side. Ellers er du velkommen innom når vi er til stede for å få mer info om kursene. Noen av kursene har ledige plasser.

Vi åpner også så smått med Strikkekafe igjen nå. Der kan du enten ha med eget strikketøy, eller du kan være med på våre prosjekter med å strikke luer til kreftpasienter på Radiumhospitalet, eller å strikke sokker/lue/genser/tepper til prematurbabyer på A-hus. Til disse prosjektene trenger vi mye garn, og nå er vi dessverre gått tom, så om noen der ute har rester de gjerne gir

bort så er vi glade for alt vi kan få! Da helst baby-ull, men også annet mykt ull-garn kan vi strikke av.

Strikkekafeen blir åpen på onsdager f.o.m. 23. september, kl. 11–15, med begrenset antall gjester i lokalet om gangen. Vi selger kaffe/te og vaffel, og vi har Antibac tilgjengelig til alle som kommer innom!

Medlemmene i maleklubben er en kreativ gjeng og 2.–8. november arrangerer vi Julemarked i atelieret! Vi har laget mange flotte julegaver og julepynt, strikking, hekling, malt glass, keramikk og treverk for salg, og selvsagt vil mange av maleriene våre også bli mulig å se og kjøpe!

Ellers er du også velkommen til å stikke innom oss for en titt og en hyggelig prat når du ser at vi er der!

HF

Hverdagsaktivitet i atelieret.

Full fart på pinnene i Strikkekafeen.

Kunst - kreativitet - Korona

Junimåned ble varm og god, men det foregikk ikke mye sosialt rundt på Høybråten. Alle satt stort sett hjemme på hver sin lille tue, slik de fleste i Norge gjorde på den tiden.

Men Trine Nielsen Meyer lot seg ikke stoppe av Koronatid. Hun ville lage en kunstutstilling i hagen, med god avstand og frisk luft rundt utstillingen. Hun er selv i risiko-

sonen da hun får behandling for kreft, men mente at dette måtte la seg gjennomføre med de tiltak som var bestemt på den tiden. Som tenkt, så gjort. Velkomstdrink og antibac var på plass.

Utstillingen «Bevegelsesløse grunner og malerier i gresset» foregikk en forsommerhelg i Kleiva 8. Åpningsdagen ble travel, for da maleriene var lagt ut i gresset, så

kom regnet. Men plast i diverse størrelser ble hurtig lagt over det meste. Og salg ble det, selv om man måtte krype under plasten for å kikke.

Men dagen etter ble det skikkelig sommervær, og hagen fyltes opp med nysgjerrige kunstelskere. Det var mange som ruslet hjemover med et nytt bilde under armen. Trine elsker blomster, og selv om hun maler også andre ting, så kommer hun alltid tilbake til fargerike blomster; på bakken, i krukker eller i grøfta.

Hun kjenner at malingen er som en medisn for henne, og sammen med heftige behandlingskurer er hun sikker på at hun skal komme seg gjennom dette.

Hun er født i 1964 og bodde her i oppveksten. Etter en del år borte fra Høybråten, har hun nå kommet tilbake til barndomshjemmet med mannen sin, Per Kristian. Her vil de bo fremover. Det er en stolt og glad mamma Grete som sitter i hammoken sammen med Trine disse to dagene. Hun beundrer pågangsmotet hennes, og det gjør sannelig vi også.

Sosial omgang hadde det ikke vært noe av siden hun ble syk, så denne utstillingen kjentes som en vitamininnsprøytning i en vanskelig tid.

Hun har tegnet og malt i mange år, og etter hvert funnet sin vei i akrylens verden. Men hele tiden vil hun utvikle seg. Vi ønsker henne riktig god bedring og lykke til med kunsten. Stå på videre.

Takk for et fint initiativ og en vellykket utstilling. Det blomstrer hele året i Kleiva 8.

Frøydis C. S.

HF

Trine med sin datter Mina til høyre og sønn med kjæreste til venstre.

Stor aktivitet på Enga

Observante turgåere har sikkert registrert at det har vært stor aktivitet på Enga ved Mariholtveien det siste halve året.

Ved Dag Oskar Jensen, redaktør Vel-Nytt

Primus motor Anne Grete Orlien forteller at det har vært en spennende prosess så langt. 27 andelshavere i «Andelslandbruk Enga» har høstet 600 kg poteter og slynget 40 kg honning.

«Andelslandbruk Enga», en forening til minne om Kristian og Øyvind, ble stiftet 25. februar 2020, og har kontrakt med Bymiljøetaten (BYM) i tidsrommet 01.03.2020–2025. Foreningen søker om å få utvide arealet i 2021, og det er godkjent av BYM.

Andelslandbruket har 27 andelshavere i 2020. Av dem er 25 medlemmer og to støttemedlemmer. Egenandelen er kr 600 pr. andelshaver og landbruket støttes med kr. 30 000 av «grønne midler» fra Bydel Alna. Foreningen tror at medlemsantall kan komme til å øke. Mange har vist stor interesse etter avisoppslag, innlegg på sosiale medier, innlegg i Østmarkas venner, Høybråten Vel-Nytt, Andelslandbruk Norge, med flere. Det er et stort lokalt engasjement og det har mange støttespillere. Potetåkeren er 24,10x24,60 meter. Der er det dyrket og tatt opp 600 kg poteter av sorten Arielle, Nansen og Pimpernell. Dreneringen er dårlig, deler av åkeren sto under vann, så medlemmene måtte grave grøfter med rå muskelstyrke for å lede vannet ut av åkeren. Mye vann står fortsatt under hovedhuset og kommer ut av grunnmuren. Representanter fra Byantikvaren i

Oslo, Thomas Lie og Helga Feiring, var på befaring 28.08.2020. De så at rehabilitering haster.

Jorda er hard og leirholdig. Selv med hakke og muskelkraft går det trått, så det kan ikke fortsette på dette viset i 2021. Grøfting og drenering er lovet av BYM. Det må til for at åkeren kan pløyes og jorda blir klar for høsten på feltet med frukttrær. Det er også snakk om å ha kuer på beite fra Lindeberg gård i 2021.

Tilbake til «kulturlandskapet»

Andelslandbruk er en nyskapende modell som bidrar til å skape nytt liv til norsk landbruk. Den styrker lokalsamfunnet og er et viktig aspekt for det sosiale fellesskapet med inkludering og utveksling av kunnskap. Erfaringer som medlemmene har med seg, bidrar til tilhørighet og ny forståelse av stedet vi dyrker på. Vi vil tilbake til «kulturlandskapet» med husmannsplassen Enga.

Foreningen har egen birøkter, Ahmed Oun, som har ansvar for to bikuber med «bifolk» som har produsert 40 kg honning. Det er mange ulike kulturer med som andelshavere. Familier og lokal kreativitet kan bidra til å vise veien mot et mer kretsøkonomisk og bærekraftig samfunn. Deltagelsen bidrar til bedre norsk språk, utvidet nettverk, nye tradisjoner innen landbruk, gjennomslagskraftig økonomi, planlegging og fordeling av goder vi høster, felles dugnader og samtidig passe på smittevernreglene i disse tider.

Det gir en stolthet å vite at vi har dyrket grønnsakene selv etter økologiske prinsipper og med sesongvariasjon. Hvis avlingen er lavere enn forventet, gjør det at andelshaverne får mindre av én eller flere grønnsakssorter. Om vi ikke lykkes med alt i år, kan vi kanskje bli bedre neste år?

Forening til minne om Kristian og Øyvind

Stiftet 11. april 2016

Kristian døde i 2005, 18 år gammel, offer for blind vold med dødelig utgang.

Øyvind døde i 2010, 27 år gammel av en sjelden kreftsykdom.

Foreningen samarbeider med ulike lokale lag og offentlige organisasjoner, samt enkeltpersoner der formålet er å skape gode relasjoner og bidra til arrangementer for fellesskap og solidaritet mellom generasjoner, uavhengig av politisk og religiøs/ livssynstilhørighet.

Anne Grete Orlien
Mor og leder av foreningen

Dronebilde tatt av Frode Westad, nestleder i foreningen.

På det øverste bildet er det potetsetting 16. mai. I front Hind Dakhil med lille Jasmin.
(Foto Anne Grete Orlien.)

På bildet nederst er det pottetoptaking. Jawad med familie synes det er spennende å ta opp poteter. Bjarne Hjeltne til høyre i bildet.
(Foto Anne Grete Orlien.)

Gudrun, Mette Lene og Elin

Hår stua

Fredheimvn. 3
Tlf. 22 10 66 05.

Mandag, onsdag og fredag kl. 10–16.
Tirsdag og torsdag kl. 10–20.
Pensjonistrabatt mandag, tirsdag og onsdag kl. 10–14

Vi ønsker deg hjertelig velkommen til vår salong!

Høybråten Fysikalske Institutt

VI TILBYR:

- Fysioterapi
- Trykkløsebehandling
- OMI
- Lymfødembehandling
- Akupunktur NAFO
- Medisinsk treningsterapi
- Treningsmuligheter

AVTALE MED BYDELEN

Høybråtenveien 76, 1088 Oslo
Tlf. 22 21 49 49

www.hfysio.no

Tannlege MNTF
KARL KRISTIAN ANDERSEN
Folkvangveien 31
Tlf. 22 21 10 10

Høybråten Legekontor

Legene HASIB SHAH, SKAARAAS,
TØFTE-FURU og DISSEN

Tlf. 23 34 44 00

Folkvangveien 26, 1086 Oslo
mandag - fredag: (timebestilling) 09.00–14.00

Takk til våre annonsører

Vi takker både nye annonsører
og dere som har brukt vårt blad til
profilering gjennom mange år.
Vi håper annonsen gir mer salg,
og vi takker for støtten.

Høybråten Velforening

Ønsker du en annonse i Vel-Nytt?

Ta kontakt med Arild Rognlien
på tlf. 959 33 577 / arild.roglien@gmail.com
eller

Dag Oskar Jensen
på tlf. 982 03 332 / dagoskar@icloud.com

REGISTRERT EL.ENTREPRENØR

HOLMSENS

Elektro as

TLF. 91 74 14 89

FREDHEIMVEIEN 3 • 1087 OSLO • E-post: installasjon@holmsens.no

www.frivillig-oslo.no

Frivilligsentralen Høybråten

Trenger du hjelp eller har du tid og ønsker om å hjelpe andre i nabolaget?

Frivilligsentralen er der for din skyld.

Vi trenger flere medarbeidere.
Vær med i vårt hyggelige miljø.

Vi er til tjeneste for de som ikke klarer seg selv.

Vi kan hjelpe deg med:

- Følge til lege eller lignende
 - Handle etc.
 - Hjelpe til å løse praktiske gjøremål som ikke krever fagfolk.
- Ta kontakt med oss.
Vi holder til på Høybråten Stasjon.
Ring oss eller kom innom.

Vi er å treffe ukens 5 første dager mellom kl 10.00 og 12.30

M.v.h. Ragnhild,
Ann Mary, Kari og Brith
Tlf. 22 21 79 67

Julegrantenning 2020 er avlyst

Pg.a. Korona-situasjonen vil det ikke bli noe arrangement i Høybråtenparken 29. november i forbindelse med tenning av julegrana.

Julegrana blir allikevel tent kl. 17 som vanlig.

Velforeningen vil komme med ny informasjon på hjemmesiden hoybratenVelforening.no og på facebook dersom Korona-situasjonen skulle endre seg.

Høybråten
Begravelsesbyrå

22 21 80 00

HELE DØGNET

Høybråtenv. 40, 1086 OSLO
www.hoybraaten-begravelsesbyraa.no

Høybråten Blomster

22 10 61 42

Høybråtenv. 40, 1086 OSLO
www.hoybraaten-begravelsesbyraa.no

Bli medlem av Høybråten Velforening

Velforeningens formål er å fremme medlemmenes felles interesse i området og virke for stedets kulturelle, sosiale og fysiske miljø, og beboernes trivsel og sikkerhet.

Du kan delta aktivt i styret, i en av våre mange komiteer, eller du kan bare være medlem.

Medlemskapet koster kr. 350,- pr. år for hver husstand.

Ønsker du medlemskap : Send e-post til velhuset@hoybratenVelforening.no eller innbetal medlemskontingenten til konto 9005.05.85092.

Husk å oppgi navn, adresse, telefon og e-post-adresse.

Vi ønsker deg/dere velkommen.

Utleie av Velhuset

Priser:

Salen fredag-søndag kr 3 500.- + kr 2000 i depositum

Salen mandag - torsdag kr 1 700.-

Møterom 1 etg. mandag - søndag kr 600.-

Rabatt for medlemmer: salen kr 250.-, møterom kr. 50,-

Prisene er inkludert rengjøring.

Velhuset tel. 22 21 79 67 mellom kl. 10.30-12.30 (hverdager)

Trude Erlandsen Rønning tlf. 977 99 5 31

e-post: truders@gmail.com

Høybråten Velforening - Linjebakken 4, 1087 Oslo

Hjemmeside: www.hoybratenVelforening.no

Klipp her

Grasrotandelen Høybråten Velforening

Organisasjonsnummer: 984136323

32774984136323

Klipp her

Spar miljøet Send oss mail- adressen din!

Er du medlem av Høybråten Velforening?

Vi ønsker at du skal kunne få løpende informasjon pr. mail.

Hvis du ikke allerede har gjort det, ber vi deg sende din mail-adresse til: velhuset@hoybratenVelforening.no
Oppgi ditt medlemsnummer når du gjør dette.

Vel-Nytt deles ut til samtlige husstander på Høybråten.

Velforeningens styre og komitéledere:

Styret:	Navn	Adresse	Postnr.	Tlf. privat	Mobil/jobb	E-post
Leder:	Villy Kolstad	Bergtunvn. 1B	1087 Oslo	22 21 20 28	90 17 21 47	villykol@online.no
Nestleder:	Ronny Maasø	Myrbakkveien 1B	1088 Oslo		95 52 73 75	ron-maas@online.no
Sekretær:	Anne Jenner	Bjerkeliveien 3 B	1087 Oslo	22 21 50 80	90 59 39 41	anne.jenner1@gmail.com
Regnskapsfører	Harald Henriksen	Skogstien 7	1088 Oslo		92 80 92 09	hasht@online.no
Styremedlem:	Trude E. Rønning	Ellingsrudveien 18	1089 Oslo		97 79 95 31	truders@gmail.com
Styremedlem:	Didrik Enersen	Myrbakkveien 1 E	1088 Oslo		90 97 34 67	enedid@gmail.com
Styremedlem:	Dag Oskar Jensen	Bekkevollveien 6C	1087 Oslo		98 20 33 32	dagoskar@icloud.com
Park- og huskomité:	Kåre Østli	Kleiva 11B	1088 Oslo		91 89 44 23	kareost@online.no
Miljøkomité:	Morten Nicholls	Bekkevollvn. 10 B,	1087 Oslo	22 21 85 84	93 64 98 89	nicholls@online.no
Arr. Komité:	Winnie Kolstad	Bergtunvn. 1B	1087 Oslo	22 21 20 28	90 92 04 12	villykol@online.no
Distr.komité:	Ronny Maasø	Myrbakkveien 1B	1088 Oslo		95 52 73 75	ron-maas@online.no
Red.komité:	Dag Oskar Jensen	Bekkevollveien 6C	1087 Oslo		98 20 33 32	dagoskar@icloud.com
Valgkomité:	Glenn Mørk	Bekkevollveien 4 D	1087 Oslo		93 00 03 13	glennmork@online.no
Revisor:	Erik Nordal	Linjeveien 33 B	1087 Oslo	22 21 10 99	92 69 62 48	enord47@online.no
Web-ansvarlig:	Anne Jenner	Bjerkeliveien 3 B	1087 Oslo	22 21 50 80	90 59 39 41	anne.jenner1@gmail.com
Frivilligsentralen		Linjebakken 4	1087 Oslo	22 21 79 67		frivillig@hoybratenVelforening.no
Leder:	Jan Henrik Haga	Bekkevollveien 15 A	1087 Oslo	22 21 16 28	92 48 92 16	jhhaga45@gmail.com
Velhuset:		Linjebakken 4	1087 Oslo	22 10 90 51		velhuset@hoybratenVelforening.no
Utleie:	Trude E. Rønning	Ellingsrudveien 18	1089 Oslo		97 79 95 31	truders@gmail.com

Bli medlem av Høybråten Velforening!

Send en mail til Velforeningen: velhuset@hoybratenVelforening.no
- skriv inn navn, adresse, telefonnummer og gjerne e-postadresse.

6050

inkl.mva 7.490,-

Totalvekt:	750 kg	Boggi:	X
Nyttelast:	620 kg	Brems:	X
Kassemål (L/B/H):	203/115/35 cm	Nedfellbare karmar:	Foran/bak
Største utv. (L/B):	338/154 cm	Utenpåliggende hjul:	✓
Hjul:	10"	Tipp:	X

TILBUD

Som leser av
VEL-NYTT HØYBRÅTEN
får dere nå tyverilås og
fritidspresenning kostnadsfritt
ved kjøp av annonserte
modeller

Velkommen til en hyggelig
handel hos
Grønvold Maskinservice

6280

inkl.mva 16.990,-

Totalvekt:	1300 kg	Boggi:	X
Nyttelast:	1060 kg	Brems:	✓
Kassemål (L/B/H):	250/150/35 cm	Nedfellbare karmar:	Foran/bak
Største utv. (L/B):	411/196 cm	Utenpåliggende hjul:	✓
Hjul:	13" Helårsdekk	Tipp:	X

6207NFH

inkl.mva 26.890,-

50 cm karmhøyde inkl.mva 29.290,-

Totalvekt:	1400 kg
Nyttelast:	1037 kg
Kassemål (L/B/H):	250/150/35 cm
Største utv. (L/B):	410/160 cm
Hjul:	13" Helårsdekk
Boggi:	✓
Brems:	✓
Nedfellbare karmar:	Foran/bak/sider
Utenpåliggende hjul:	X
Tipp:	X

